

॥ कुमार संत
टीका ॥

॥ ५० ॥ ऐनमः ॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥ आशीर्तमस्क्रिया वस्तु निर्वेदो वापि तच्छुखं। सुगंधं भो महाकाय। मुच्यते तस्य लक्षणं ॥ १ ॥ पुरः प
कुमारमंत्रप्रयाणरण हतजलधिवनगिरयः ॥ रविचंद्रोदयपरिणपत्ति मकनलकेलिरतिविरहाः ॥ २ ॥ अमीतिरशदशतिगुणैरुपल
क्षितत्वात् ॥ अस्यापि महाकायं महाकायमेति गुणैरुच्यते ॥ अत्रांशीर्वादनमस्कारै किमर्थं न कृतौ ॥ केन कारणे न वस्तुनिर्देवाः कृत
॥ इदं हि धेनुपूर्वकारिणं महाकवीनां काव्यारसे ॥ यथाऽलीष्टदेवता संस्तवनं मस्य दयतिदानं ॥ तथैवोक्तं वस्तुनां नाम मह्यं संका
र्त्तनं च मंगलकल्याणनिदानं न वतीति ॥ इति कथा कथा श्री कालिदासकविः प्राह ॥ अस्मत्तरस्यादिशि देवतात्मा ॥ हिमालयो नाम
नगाधिराजः ॥ पूर्वपरौ तोयनिधीवगाह्याः स्थितः पृथिव्या इवमान दंशः ॥ १ ॥ व्याख्या ॥ अस्मत्तरः अस्ति शशोदिसत्रे वर्तते ॥ यत्प्रांत
त्त्वार्ककार्यसिद्धिहेतवे ॥ इति शाकुतिकः ॥ नास्ति दाहकालेति ॥ क्रियाः ॥ ३ ॥ वार्यमाणं अपि अश्रोत्रप्रिया ॥ इत्यादिसमाधानं स
तदुद्दिनैषु ण्यक्रियते ॥ उतरस्यां कौबेर्यादिशि हिमालय रेनामनगाधिराजोऽस्ति ॥ नामशशो अत्र प्रतीतो द्योतको नयु
नः सैकाधः ॥ नगानां मध्येऽधिराजो नगाधिराजः ॥ राजाहः सखि स्यष्ट देवतास्वरूपी आत्मा यस्य सा वल्लेकते ॥ पृथिव्या मानद
मद्वत् ॥ अमहत्तरो पितृवत्प्रेतकालं कारः ॥ इव शशस्य नित्रक ॥ मतादौषो न चितनीयः ॥ कवयो हि बंधवशादेव हि येष संबंधं कु
र्वाणा वृत्तं पतो सर्वत्रापि ॥ यथा ॥ पौरस्त्यस्यायदत्तो पवन इव पतत्पावकस्येव धूमो ॥ विश्वस्येवादिमर्गः प्रणव इव परंपावतो वेदराशो
संभ्या नृत्यो सवोरिव मदनरियो नंदिना दीनितादः ॥ सुरस्यामे सुखं वो वितरत्त वनितानंदनस्य दनस्य ॥ २ ॥ अत्र काव्ये प्रथमां तशश्चेन सत
इव शशो योग्यतां लसते ॥ कविना क्वचन बध्नां तपदेन सहयोगितः ॥ परं व्याख्याता वसरं प्रथमां त एव यो ज्यते ॥ पवन इव धूम इव आ
दिसूर्य इव ॥ प्रणव इव ॥ नादीतिनाद इवेतिानंदोऽयः ॥ पृथिव्या इव ॥ इति युक्तिः ॥ पिमानंद इवेति व्याख्येयं ॥ हिमस्य लयो हिमालयः ॥ सा
त्यं यो हिमालयस्तस्य किं वक्ष्यते नैवं हि स्फुटं मालक्ष्य ॥ तस्या आलयो हिमालयः ॥ अयं गुणोऽर्थः ॥ य इह स्यंत गुरुगम्य गोपमित्यर्थः ॥

५० वि५२

किं कथा विगाह्य विलोम्य ॥ कौकर्मता यत्रो तोयनिधी ॥ वोयनिधिश्चरतो यनिधी ॥ तौ समुद्रा वित्यर्थः ॥ पूर्वपरौ पूर्वश्चाऽपरश्च पूर्वपरौ
॥ १ ॥ यसं वीरोलाः परिकल्प्य वसामेरो स्थिते दोधरि दोहदके ॥ तास्वतिरत्रानिमहोषधीश्च ॥ इष्टूपदिष्टोऽङ्गुर्धरित्री ॥ २ ॥
व्याख्या ॥ सर्वत्रोलाः सर्वपर्वताय हिमाचलं वसं परिकल्प्य धरित्रीं पृथिवीं त्रानिडङ्गु ॥ न केवलं त्रानिमहोषधीश्च ॥ ३ ॥
॥ अकुरुताः धिकर्मको धुतः कदाङ्गुहिरे मेरो दोधरि स्थिते मति ॥ यतोऽमो दोहदके ॥ प्रवीणः दोहदके स्तस्मिन् ॥ उक्तं च
॥ यो यत्र विषये दहः सतत्र वित्युज्यते ॥ पतिते कार्यसंदेहः ॥ ज्ञाता ॥ ज्ञापयितुं क्षमः ॥ १ ॥ यदि मेरुर्दोधातर्हि कथं त्रोलानां कर्तृत्वं दि
हदफलं तो कथात् यद्येवं तर्हि ॥ ३ ॥ अरिति परस्मैपदं ॥ स्यात्फलवत्कृत्या मनेपदं ॥ अतः सर्वपृथिव्याः स्वर्णादिरत्र गृह
णन्मेरोरेव फलं ननु त्रोलानां ॥ अषधीमात्रं यदण फलं धेनु रूपायाः पृथिव्याः अतिवृद्धेन च ॥ सरूपं च हिमाचलस्य ॥ काट
शीष्टं ॥ इष्टूपदिष्टो ॥ पूर्वपृथुना आदि राजेनेयं पृथ्वी ॥ ध्याः संपूर्णं नमरो जातः ॥ पृथ्वी अद्यापि संपूर्णा ॥ तोरोलाः पूयं
मेपि रूपाः ॥ इति तेन उपदिष्टो उपदर्शिता ॥ पश्चाच्छेषानु क्रमेण मेरुणा सम्पृङ्ग्य ततोऽस्मिन् दोधरि स्थिते सति ॥ पश्चा
सर्वत्रोलाः यथा क्रमेण ॥ ३ ॥ ॥ परं वक्ष्यते न पुत्रवा सत्या ॥ योगो हि मवानेव ॥ एवं दृष्टुं सर्वं रस्य प्रभवति ॥ गौरिव पृथ्वी ननु हि
माचलवसोऽपि अन्ये देवाः कथं ऊरुजनेति ॥ जलाशये ऊलं दहं ॥ वसपीतं तत्रापयः ॥ दृष्ट्वा घातं तत्रापयः ॥ नैवापुतं क्वचिद्
वेत् ॥ १ ॥ तास्वति देदीप्यमानानि ॥ २ ॥ अनंतरत्र प्रतवस्य स्य हिमं न सोलाग्य विलोपिकात् ॥ एको हि दोषो गुण सन्निपाते ॥ निमज्ज
तां दोः किरणेष्विवाकः ॥ ३ ॥ व्याख्या ॥ यस्य हिमाचलस्य हिमं तुषारं सोलाग्य विलोपिरामणीयगुणः ॥ पदारित्वा तां न संपन्नं ॥ किं
स्य यस्य ॥ अनंतरत्र प्रतवस्य ॥ अनंतानि वतानि वरजानि तेषां प्रतवतय निस्थाना ॥ अनंतरत्र प्रतवस्य ॥ हियस्मा कारणात्
एको दोषः गुण सन्निपाते गुण समूहे निमज्जति ॥ बुद्धिः ॥ क इव अक इव ॥ कलं क इव ॥ यथा अकः कलं कः ॥ इदो अ इ म सः किरणो

कुमारसंगत
कापन ३

। माये शिली चतुर्दिमे पियत्र । न डर्बह श्रोणि पयोधरात्री । सिंदति मंदो गतिमश्च मुखः ॥ ११ ॥ व्याख्या ॥ यत्रय सिंदति माचले अश्च मुखः किं न
 द्यः मंदो गतिमालसो गतिनंति दिंति । न त्यक्तंति । कुमाये पधिकेण मये शिली चतुर्दिमे पियत्र शिली शिली चतुर्दिमे पियत्र तत्तमि
 न शिली चतुर्दिमे हिमि किं कुं ब्रूति सति उह जयति कान् । अंगुलि पाक्षि तागान् अंगुलयश्च पाक्षि यो तागाश्च तान् किं ॥ १२ ॥ व्याख्या ॥
 डर्बह श्रोणि पयोधरात्रीः श्रोणी वपयो धरो व श्रोणि पयोधरा । प्राण्य गादे कव जावः । डः खेनो ह्यतीति डर्बहः । डर्बहं वतत श्रोणि पयोधरं चेतन
 क्रताः पाक्षिताः डर्बहः ॥ १३ ॥ व्याख्या ॥ दिवा कराध कतियो ह्यहा सुखो नं दिवा सीतमिनां धकारं । ह्युदेपि नूनं शरणं प्रपन्नो मम च मुद्वैः शिरसां सती व ॥ १४ ॥
 व्याख्या ॥ यो हि माचलोः धकारं रक्तं ति पालयति कस्मादिवा कराधूयति । कधं दिवा दिनेन किं पशं अंधकारं । ह्युदेपि नूनं शरणं प्रप
 न्नो लीने का सुगुहा सुकंदरा सुउत्पे कते दिवा सीतमिवा यद्य पि सीतस्य शरणं मुचितां परंतमश्चाले को गुण इत्याह । नूनं निश्चि
 तं शरणं प्रपन्ने प्राप्ते ह्युदेपि नूनं च वयो उच्चैः शिरसां उत्तमा नां मम च सती वतवति । साध्या विवतवति । सज्जनं न डर्बहं स्यात् । महां
 तशरणं गतेषु कद सज्ञा वं न विं तयंती त्यर्थः ॥ १२ ॥ लंगूल
 गिरिराज शशं ऊर्ध्वं ति बालव्यजने अमर्या ॥ १३ ॥ व्याख्या ॥ चम
 व्रंति । राक्षसं हि धाम रवीजनं विहं । कैः कृत्वा बालव्यजने आम रैः किं शैवी लव्यजने । लंगूल विहं पवि सप्यि त्रासैः । लंगूलस्य पुत्र
 स्य विहं येन बालनेन विसर्पिणी प्रसरण शाला । शोभायेषां तेनाति लंगूल विहं पवि सप्यि त्रासालितैः । कस्मात् इतस्तत्तलनात् पुनः
 किं यथैः बालव्यजने । न डर्बहं मरीचिगोरैः चं च स्य मरीचयश्चं डमरीचयः किरणास्त ह्यौराणि सुचालि यानि तैश्चं डमरीचिगोरैः कवमि ।
 तस्तत उपातय पार्श्वतः ॥ १४ ॥ यत्रो सुका के पविलज्जितानां । यदृच्छया किं सुखांगनानां । दरी गृह दारि वि लं वि वि बा । स्तिर स्तरिणो जलदा
 सवति ॥ १५ ॥ व्याख्या ॥ यत्रय सिंद हिमाचले । जलदाः मेघा स्तिर स्तरिणो यवयो सवति । आच्छादन पलाः स्युः । कां मां किं सुखांगनानां ।

३

किं त्रस्त्रीणां । किं शनो किं सुखांगनानां । अंशुका के पविलज्जितानां । अंशुका नो वस्त्राणां आक्षेपेण चोटेने न विलज्जिता । यां सा सा मंशु
 ह्येण कया यदृच्छया । खेच्छया । किं शं जलदाः विलं वि वि बा । विलं बानि लं बायमाना नि वि बानि शरीराणि येषां ते विलं वि वि बा । कदरी गृह द
 रि । दये व गृहं दरी गृहं तस्य दारं दरी गृह दारं । तस्मिन् दरी गृह दारि ॥ १४ ॥ तागी रधी निश्चरशी करणां । वोढा मुक्तः कं पित देव दारुः । यद्यमु
 रविष्टमृगैः किराते । रासे यते ति त्रिशिखं विवर्द्धः ॥ १५ ॥ व्याख्या ॥ यस्य हिमाचलस्य वायुर्यद्यमुः किराते सिंदरे रासे व्यते । किं पशैः किराते
 । अत्रिष्टमृगैः अत्रिष्टा विलो कमाना मुगा हरिणा ये स्ते रत्रिष्टमृगैः । वातस्त्रि विष्टो वस्यते । शीतो मंदसुरसिश्च । कीदृशो वायुः । वोढा वहना
 शालः केषां तागी रधी निश्चरशी करणां । तागी रधी गंगा तस्या निश्चरा श्रवण नितेषां शीकरा जलकणां तागी रधीयां तेषां तागी रधी निश्चरशी
 करणां । अतः कारणात् शीतः । किं पशे वायुः मुक्तं वीरं २ कं पित देव दारुः कं पितः कं पं प्रापितः । देव दारु वोढाः । येन सः अत एव सुरसिः
 पुनः किं पशे वायुः ति त्रिशिखं विवर्द्धः । ति त्रानि ते दं प्रापितानि चि स्वहितां मयूराणां बहूनि पिच्छानि येन म अत एव मंदः ॥ १५ ॥ सप्त
 पिहं स्ताव विता वशेषा । न्युष्टे विवस्वा न्यरिवर्त्तमानः ॥ १६ ॥ व्याख्या ॥ विवस्वान् सूर्यः । यस्य हिमाचलस्य पद्मानि कसलानि विव
 स्वा नियेषां तानि । कं दसु खानितैः । कं दसु खैः । विवस्वान् किं कर्त्तुं । नः अधः अधो तागे परिवर्त्तमानः । कीदृशानि प ज्ञानि अग्रसरो रुहा
 लि । अग्रसरसः प्रातः तेषु रुहंति प्राडर्भंति यानि ता विधुन । किं शनि प ज्ञानि । सप्त पिहं स्ताव विता वशेषा नि । सप्तवते रुषयश्च सप्त
 ष्य । तेषां हि स्ता सै रव विता निचुटितानि ते स्ये । शेषा एषु हरितानि यानि तानि सप्त पिहं पुनीनां कलिका चोटेने मरुतं दोषः स्यात् इत्याह
 पुराणं न्य रुहाः प्रातः मध्य निउत्ता स्करः । नवीनानां सरोजानां विकासो नैव सवति ॥ १७ ॥ हि देवा र्चनामां चंगो छि शनि अग्रतानि स्युरि
 त्याह ॥ रुलाधारे ऊर्ध्वं दश वक्ष्यती तं तेषां पयः । चंगो घ्रातं तेषां पयः । नैवाधूतं क्व विहं वेत ॥ १८ ॥ तेषां वनं स च दशा मृषीणां । मध्ये मृ
 गैः । प्रश्रवणैश्च गंगैः । पुनाति लोक त्रितयं दृष्टिं । स्थितोऽप्यं यधर्म इवा दिसु पा ॥ १९ ॥ यं तां यो निश्च मवे स्य यस्या । पारं धरित्री धरणा
 कर्म वा प्रजापतिः कल्पित यज्ञ तां । त्रि लाधि पत्यं स्वयं मृ चति श्व ॥ २० ॥ व्याख्या ॥ प्रजापतिर्ब्रह्मा यस्य हिमाचलस्य त्रि लाधि पत्यं

जायते ४

x स्थितिर्हामे
 नोत्तना नाम नि
 माननीया। मा
 त्मानरूपं चि
 नोपये मे। १२
 श्या। स हि मा
 ल। मे नोत्तना
 उपये मे परिण
 तवान्नेन चि
 धिनायिदोक्त
 प्रकारेण। किम
 धीं स्थितये x ५

[illegible]

किं पृथक् सती सती योगविस्मृष्टदेहाः सती योगेन विस्मृष्टस्य को देहो भवति सा। पुनः किं पृथक् सती। प्रयुक्ता प्रेरिता केन। अपमानेन। कस्य।
विद्वज्जनकस्य॥ २२ सा स्तु धराणामधिपेन तस्या। समाधिमत्यामुदुषादिनया। सम्यक्प्रयोगादपरिहृताया। नीता विवोसादगुणेन संपत्ता।
॥ २३ व्याख्या॥ सा सती मेना उदपादि उदपादित केन अधिपेना स्वामिना केना। तूधराणां पर्वतानां अधदिमाचलेना। किं पृथक् तस्या। समाधिम
त्या समाधिर्विद्यते। यस्याः सा समाधिमती तस्या समाधिमत्या। किं पृथक् सा सती मनीषा। अधवा न बमूहतीति नया। उत्येक्षते सा केवमे
पतं इवायथा संयत इवायथा संयत केनापि नीतौ नीतिविषयो उच्चादगुणेनोद्यमेन उदपादिते किं पृथक् नीतौ अपरिहृताया अपा
मिताया। कस्मात् सम्यक्प्रयोगात् प्रकृष्टन्यायात् व्यवहारात्॥ २३ प्रसन्नदिक्यां सुविविक्तावातां शंखस्वनानंतरुष्यहृष्टि
शरीरिणां स्वावरजंगमानां। सुखाय तज्जन्मदिनं वचुवा॥ २४ व्याख्या॥ तज्जन्मदिनं तस्या पर्वत्याः प्रसन्नदिनं। सुखायां सौख्याय
वचुवा। जहो। केनां शरीरिणां देहिनां किं पृथक् नां। शरीरिणां स्व
स्वावरजंगमास्तेषां। किं पृथक् दिनं प्रसन्नदिनं प्रसन्नानिर्म
विविक्तावातां। पुनरुक्तेनैरेणुतिविविक्ताविविक्तीति वातोय। स्मिन्नतत् पुनरपि किं पृथक् शंखस्वपशंखस्वनेन्यः कंबुशब्दे
स्योऽनंतरं पुष्पाणां वृष्टिर्वर्षणं यस्मिन्नतत्॥ २४ तया उद्दिष्टा। सुतरां सवित्रा। स्फुरत्यन्तामं मलयधिकामे। वैभूयस्त्वमिर्नवमे
धरा उद्दिष्टा स्त्रिया स्त्रिशिला कयेव॥ २५ व्याख्या॥ सवित्रीमाता। तया उद्दिष्टा पुत्र्या रुचा सुतरां अत्यर्धवकाशे सुषुप्ते किं पृथक्
तया। स्फुरत्यन्तामं मलया स्फुरत्काग्रवचनायाः। कान्ते मं मलयस्याः सा तया। सवित्री का इवावैभूयस्त्वमिर्वयथा विभूयस्त्वमिर्नव
मेधरा उद्दिष्टा उद्दिष्टया उद्दिष्टया। त्वमिर्विदयार्थनिर्गतया स्त्रिशिला कया शो सते॥ २५ दिने रसा परिर्वर्द्धमाना। लब्धो दया वा दमसा व
लेखा। पुषोषलावण्यमया त्विरोषान्। ज्योऽन्तातराणीव कलांतराणि॥ २६ व्याख्या॥ सा पर्वती दिने दिवसः। दिने रात्रौ परिर्वर्द्धमाना
सती वृद्धिगच्छती मती लावण्यमया त्विरोषान्। शरीरावस्थांतराणि। पुषोषः पुषतः का इव वा दमसा लेखा इवायथा वा दमसा व
इवारिवालब्धो दया प्रमोदया सती कलांतराणीव ज्योऽन्तातराणि किमुदीललितानि उल्हातिपोषयनिवादीलेखा कलांतराणी

कुमार अण्ड
कापत्र ६

कांतयस्ततिः॥३४॥ साराङ्गं सैरिव सन्नतांगी गतेषु लोकां विवर्तयन्तु। अनीयतं वसुधेशु लुब्धैः। रादि सुनिर्घपरि शिजितानि॥३५॥ यावत्
॥ सा पावती गतेषु मैगेनेषु राजहंसैर्मरालैः। अनीयतं वसुधेशु लुब्धैः। किं सा पावती। सव्यधानं मुमुक्षुस्य। सा स्तनास्तेगेनां
पशुपदेऽलुब्धैः॥३६॥ प्रतिविद्यायै लोलेः। किं कर्तुमिच्छतिः। आदि सुनिः। शरीरकामैः। कानि सुखरशिजितानि। वृषणां तं शिजितानि
त्यमरः॥ मङ्गीर शिजितानि॥३७॥ एता उच्यन्ते नैवेद्यातिदोषाः। कुंघेऽनुते सृष्टवतः। स्तदीये। शेषांगनिर्मणविधौ विधौ। धर्तव्यमनुसृत्य
वस्यतः॥३८॥ व्याख्या। विधा उच्यते। शेषांगनिर्मणविधौ। शेषांगानामवशिष्टशरीरावयवानां निर्माणविधिः। निःप्रादनकर्मः। शेषां
गनिर्मणविधिस्तस्मिन् शेषांगनिर्मणविधौ। जयाद्यैकावर्णमन्त्रा इव सवचवायवा। अमुगतिदा सिदाने शिष्ये तस्यो न्ययपदितः। आ
सेति वचवायेति विधाविति निमित्तसप्रमी। विधा उः। किं कु
कुंघे तदीये तस्य। इमे तदीये पुनः। किं कुंघे च उच्यते पूर्वव-
तिदोषाः॥३९॥ नमो इह स्तास्त्विक कर्षावादेकांतसैत्या कद
वास्याः॥४०॥ व्याख्या। नागे इह स्ताः। एरावतादि सुमादमाः। उपमा नवास्याः। ज्ञाताः। कयोस्तद्वोः तस्याः। पावत्याः। ऊरुस्तद्वोः। तयोस्तद्वोः।
वैः। कस्मात् कर्षावात्। कवोरवात्। कस्यां च विवर्णमणि। पुनः। के उपमाने वास्या ज्ञाताः। कदली विशेषाः। रसा स्तताः। कस्मादेकांतशैत्या
ता। अत्यर्घशीतलवात्। किं कुंघा। लोके लोकमधेलक्ष्यपिकितरूपमाकारे किं रूपं। परिणहि विशालं॥४१॥ एतावता ननु मेयकां।
ति। कांची गुणस्थानमनिदितायाः। आरोपितयजिरि शोनयश्च। दनन्यनारी कमनीयमकं॥४२॥ व्याख्या। अनिदितायाः। प्रसंसनी
यायाः। पावत्याः। कांची गुणस्थानकटीतटपदेशे। ननु निश्चिता। अमुमेयशोनि। अमुपश्च। मेयं। अमुमेयं। अमुमेयेन प्रमाणेन मयिते शोत
तेयत्तव। अमुमेयशोनि। कधमेतावता इत्यनेन। यत् कांची गुणस्थानमेखलासूत्रप्रदेशे। गिरिशोनमदेशे। अरेण पश्चादनंतरं। अकसुसंगमा
रोपितं प्रापितं किं मेयं। अतन्यनारी कमनीयं। ना न्यासानारीणं कमनीयः। काम्येयः। सतं। यदि शोनि विवमुक्तं इव स्यात्तदा कधमीश

६

स्तामं कमरोपयामास। अतो उमीयते सतं वेत्स्यर्षः। कुमारवर्षनेपिकवे रिदानीं तवादे तदनुमानं न विरुद्धं तदगिरो न स्पृदसा।
तिवक्तव्या। कधं गिरिशोऽति उच्यते। गिरिवत्पातीति गिरिशः। यद्यगिरिकेशी लोस्या सति लोमादिवाद्यं यद्युरिति वक्तव्यं। आक
र्यकुरितिरिहय काचंदस्य पिताया प्रकुंजीत इति॥४३॥ तस्याः। प्रविशानतनानिरेध्वरा राजतन्त्री नवरोमराजिनी बीम।
तिरुम्यमितेतरस्य। तं मेखलामध्यमणे सिवादिः॥४४॥ व्याख्या। तस्याः। पावत्याः। नवरोमराजिः। रराजः। सुशुलो किं शानवरोमर
जिः। तन्त्री सूक्ष्मा। उच्यते। किं शानवरोमराजिः। नतनानिरेध्वरा। नतं च नम्रवनात्तरं ध्वजिद्यत्तत् किं कुंघा। नीवी मेखलामति
क्रम्य। उच्यते। सितेतरस्य रुद्रस्य तमेखलामध्यमणेः। तस्याः। पावत्या मेखला। तस्याः। मध्यमणिस्तस्य तमेखलामध्यमणेः। अर्द्धिरिव
ज्योतिरिव॥४५॥ मध्येन सावेदिविलग्नमध्या। वलित्रयं चारुवला रवाला। आरोहणार्धं नवयौवनेन। कामस्य सोपानमिव प्रयुक्तं॥४६॥ व्या
ख्या। सा बाला पावती चारु मनोहरं वलित्रयं चारु। धारयमा। सा केन मध्येनोदरेण। किं सा पावती। वेदिविलग्नमध्या। वेदिविल
ग्नं च मध्यमण्यस्यां सा। उच्यते। प्रयुक्तं न्यस्तं सोपानमिव श्रे। लिमिवा। बालस्य ल्यशादेति काशशास्त्रे वलेत्यजादिया हादय
सिप्रे स इति दीनतवति। आरोहणस्य सोपाननिश्रेणि स्त्वधिरो दिनातिहेमकोषः। केन नवयौवनेन। कस्य कामस्य स्मरस्य कि
मर्धं आरोहणार्धमूर्धसंवरणार्धं॥४७॥ अन्योन्यमुत्पीडयत्यला। श्यास्तन इयं पाहुतवा विवृद्धा। मध्ये यथा श्याममुखस्य तस्या। मु
णालसूत्रांतरमप्यलस्य॥४८॥ व्याख्या। उच्यते। श्याः। कमललोचनायाः। पावत्याः। पाहुगौरस्तन इयं कुचसुगलं तवातेनैव प्रकारेण प्रवृद्धं
कर्षेण वृद्धिप्राप्तं। यथा श्याममुखस्य रुद्रस्य मध्ये मणालसूत्रांतरमणि। पद्मिनी तं उरपि अलस्यं मलस्यते यत्तदलस्यं किं शस्तन।
इयं। अन्योन्यपरस्परसंघट्टनं कुंघा उच्यते। ४९। शिरीषपुष्पाधिकसौकुमार्यो बहूतदीय विति मेवितर्कः। पराजितेनापि कुतो ह
रस्यायौ कंवपाशौ मकरध्वजेन॥५०॥ व्याख्या। मेमम इति वितर्कविचारः। इति किं। तस्या इमे तदीयौ बाहुभुजौ। शिरीषपुष्पाधिकसौकुमा
र्यौ। शिरीषपुष्पेभ्योऽधिकं सौकुमार्यं ययोस्तौ शिरीषा। अपियौ बाहु मकरध्वजेन कामेन। कंवपाशौ कुतो। कस्य हरस्य स्मरस्य। किं शनमकरा
ध्वजेन पराजितेनैव प्राप्तिना। स्मरो हि सुकुमारस्यैव जगज्जयति। अगुं शं लुगाजितः। स्मरस्तज्जायार्धं दीवालुब्धया केनातिकोमलोपाशौ

कृतवानि सुपेक्षा ॥ धरनि प्रीतिता शोकदलप्रसूति ॥ पाणिद्वयं चारुनखं तदीयां नवोदितेऽप्रतिमस्य शोभां ॥ यो मन्त्रः प्रदेवे विफलीवका
रः ॥ ४३ व्याख्या ॥ तस्याः पार्वत्याः इदं तदीयां चारुनखं रुचिरं कररुहं पाणिद्वयं हस्तयुगलं प्रदेवे संध्यासमये ॥ नवोदितेऽप्रतिमस्य शोभां
तनाडिता वदयं प्राधा ॥ ४४ प्रतिमा यन्मृतानां नवोदितेऽप्रतिमस्तस्यां नयां यो मन्त्रः आकरास्य शोभां श्रियं विफलीवकारः ॥ व्यभिचरो तः
किं पाणिद्वयं निर्वृतिता शोकदलप्रसूति ॥ निर्वृतिता निराकृता अशोकदलानां किं के छिपद्भवानां प्रसूतिः ॥ प्रसूतो यनतन्निर्गमिता
या ॥ ४३ कंवस्य तस्यास्तनवंधरस्य ॥ सुकाकलापस्य धनिस्तलस्य ॥ अन्योन्यं शोलाजनतां दृष्ट्वा साधारणोत्पलस्य तावः ॥ ४४ व्या
ख्या ॥ तस्याः पार्वत्याः स्तनबंधरस्य स्तनाभ्यां बंधरो मने हरः स्तनबंधरस्तस्य स्तनबंधरस्य कंवस्य ॥ निगरणवर्जुलस्य सुकाकलापस्य
मौक्तिकहारस्य ॥ तयोर्दृष्ट्वा उत्पलस्य तावः ॥ उत्पलमातरणं नृप्य ॥ मातरणस्थानं तयोर्जीवः परस्परसौभाग्यतावोदयः सत्पलस्य
स्य तावः साधारणः सदृशो बभूव ॥ कस्मात् अन्योन्यं शोलाजन
नांतरस्य रसौभाग्यतावोदयः ॥ ४४ ध्वं दंगतापप्रगुणा ननु के प
जाश्रिता वां दमसी मति का ॥ उमा मुखं उच्यते पद्यलोला ॥ हि
तां प्राप्ता मता पप्रगुणा ननु के नवा प्रीति ॥ पद्माश्रिता कम
ति ॥ निशि पद्मस्य मुकुलितं तवा तत्र पुनरुमा मुखं गौरौ वक्रं पा
ति पद्यसाक्षि संश्रयां हयोः संश्रयाः स्थानं यस्याः सानां प्रीतिं चेदं आ
वाय ॥ लेने एतेनास्याः आस्यं वंद्य पद्म उल्य मित्यर्थः किं शलक्ष्मीः लोला वंद्यला ॥ ४५ पुष्पं प्रवालोपिहितं यदिस्या ॥ सुका फलं वा स्फुटविडु
मस्य ॥ ततोऽप्युक्त्या हि दस्य तस्याः स्तौष्ट्यं पश्यति रुचः स्मितस्य ॥ ४६ व्याख्या ॥ यदि वेतु पुष्पं प्रसूनं प्रवालोपिहितं प्रवालैर्नवा
पद्मैः पिहितं आच्छादितं स्यात् ॥ तवेतु ॥ वा प्रवासुक्ता फलं मौक्तिकं स्फुटविडुमस्य ॥ स्फुटं प्रकटं विडुमं प्रवालं तत्र तिष्ठति यत्र
तां स्फुटविडुमस्य ॥ ततोऽनंतरं तस्याः पार्वत्याः स्मितस्य रूपस्य ॥ उक्त्या तत्र अत्र कारां प्रमुखायां किं पश्यति स्मितस्य ॥ ततोऽप्युक्त्या
रुचः ॥ ताम्रेण लोहितवर्सेने हेन पश्यति स्तौष्ट्यं ॥ रुचः कांतिर्यत्र तत्र तस्य तावौ पश्यति स्तौष्ट्यं ॥ ४६ स्वरेण तस्याममृतं शुभेव
॥ प्रजालितायां मलिनी वा वि ॥ अयन्यपुष्टा प्रति कलशश्च ॥ ओउ विते च विवता ममाना ॥ ४७ तस्यां पार्वत्यां अन्यपुष्टा अपि

xlix

कोकिलापि प्रतिकूलं शशविपरीतं शशवति ॥ कस्यां सत्यां प्रजालितायां साधमाणायां सत्यां केन स्वरेण ॥ उत्प्रेक्षते ॥ केन इव
अमृतं शुभं तां इव ॥ अमृतं शुभं वरणं यत्र तत्र तेनां मृतं शुभं तां किं शयां तस्यां ॥ अतिजातिवाचि ॥ अतिजातिनां तिरुपमानं धरं वाग्वाणीयस्य
सा ॥ अतिजातिवाचि ॥ कोकिला के वा ॥ वित्रेति रिवयश्च विते च विस्वरवीणा वाद्यमाना सती ॥ ओउ उन्नतस्य प्रति कलशश्च तवति ॥ ४७ व्या
ख्या ॥ तनालोत्पलनिर्विशेषा मधीरविप्रेक्षितमायता ह्या ॥ तया गृहीतं मुग्गा गनस्य ॥ स्तनो गृहीतं मुग्गा गनसि ॥ ४८ व्याख्या ॥ लुडिति
वितर्के ॥ तया आयता ह्या विशाललोचनया पार्वत्या ॥ अधीरविप्रेक्षितं विलोचनं ॥ मुग्गा गना स्यो हरिणी स्यो गृहीतां वा ॥ मी कृतं ॥ अ
ध्वानुदिति वितर्के मुग्गा गनसि ॥ ऊरुं गीतिः तस्याः पार्वत्याः सकाशात् गृहीतं किं मधीरविप्रेक्षितं ॥ प्रवातनी लोत्पलनिर्विशे
षां प्रकृष्टा वानः प्रवातः प्रवातेन चालितं यत्री लोत्पलं तेन निरा ॥ कृतो विप्रो बोयस्य तत्प्रवातया ॥ ४८ तस्याः शलाकां जननि मिमिति व
कांतिस्तु बोरायुतलेख्येयां तां वी कृली लावतुरामनंगः ॥ स्व
योः दीर्घलेख्येयु बोयकांतिः दीप्तिः अनंगः कंदर्पः तां ॥ चापसौंदर्यमदं मुग्गा ॥ ४९ व्याख्या ॥ तस्याः पार्वत्याः आयतलेख
कारं मुग्गां त्यजत् ॥ उत्प्रेक्षते ॥ कांतिः का इव ॥ शलाकां जन ॥ निर्मिता इव ॥ शलाकां जननेन शलाका ककुलेन निर्मिता रविताय
सा शलाकां जनया किं शंताली लावतुरा ॥ लीला चतुराली लाव
या ॥ तं के शपाशं प्रसमी कृ कर्षा ॥ द्वा लियं बं शि धिलं च मयः ॥ ५० व्याख्या ॥ तिरश्चांतिर्यग्जाती नावेतसि वित्रे यदिवे द्रज्जा स्यात्
नवेता तदा च मयो वनधेनवः पर्वतराजपुत्राः पार्वत्याः तं के शपाशं वेणिदं प्रसमी कृ अवलो क्य अशंसयं निश्चितं ॥ बालधियश्च कव
बालस्य ॥ शि धिलं मंदं कुयु ॥ ५१ सद्यो पमा द्यसमुच्चयेनायथा प्रदेवं विनिवेशितेना ॥ सानिर्मिता विश्वस्तु जा प्रयत्रा ॥ देकस्थसौंदर्यहि
दृष्टयेन ॥ ५१ व्याख्या ॥ विश्वस्तु जा वृत्तण सा पार्वती प्रयत्रा तत्र कर्षणनिर्मितानि ॥ व्यादिता केन ॥ सर्वोपमा द्यसमुच्चयेना ॥ सर्वो
पमा द्यव्याणि च दस्य दीनितेषां समुच्चयः ॥ समूहः सर्वोपमा द्यव्या ॥ नेन किं हेन सर्वोपयथा प्रदेवं यथा स्थानं विनिवेशितेन स्थपितेना ॥
त्येक्षते ॥ कया इव एकस्थसौंदर्यदिदृक्ष्या इवापकस्मिन् स्थानेति शतीति पकस्थ ॥ एकस्थवतसौंदर्यवप तस्य दिदृक्षो ॥ ५२ मिश्रादिद

कुमारपद्य
पत्र ६

आएकस्वसौदर्यदिटकातया॥५१॥ शिरोरीवर्णि॥ तांनारदः कामवरः कदाचि। कन्या किल प्रेक्ष्यपिउ। मनीषे। समादिदे। कवधुर्ल
वत्रो। प्रेक्षाशरीराहंहराहरस्या॥५२॥ व्याख्या। कामवरः स्नेहावरी। नारदेमुनिः कदाचि। कन्या किल प्रेक्ष्यपिउ। मनीषे। समादिदे। कवधुर्ल
रस्यैकवधुत्तवित्रीसमादिदे। कदाचि। कन्या किल प्रेक्ष्यपिउ। मनीषे। समादिदे। कवधुर्ल
स्यशरीराहंहरतीति। शरीराहंहरता। केनप्रेक्षास्नेहेन॥५३॥ गुणः प्रगल्भेपिवयस्यतोम्या। स्तस्यैतिवत्रानुवरात्तिलापः। कते
रुशाने। मीहिमंत्रपूता। महीतिने। ज्ञां स्यपराणिदव्य॥५४॥ व्याख्या। गुणः हिमाचलः अस्याः पार्वत्याः प्रगल्भेपिवत्रानुवरात्तिलापः। कते
। अतः कारणात्। निवृत्ता नुवरात्तिलापः निवृत्तः परिहृतोऽनुवरस्याः तिलापेयस्य सतस्यैतिवत्रानुवरात्तिलापः। कते
तेविना। मंत्रपूता। मंत्रैः पूतपवित्रैरुपहोतव्यद्वयं अपरा। लिते। ज्ञांमि। नहि। अहंति। नहिये। ग्पनि। सवेति॥५५॥ अयावि
तारं नहिदेवदेवामि। सुतां प्रादयितुं शक्ता। अत्यर्थना। संगतवेनसाध। मीधस्यमिष्टुप्युल्लेखते॥५६॥ व्याख्या।
अदिहिमाचलः अयावितारं प्रादयितारं देवदेवमी। श्वरं सुतां पुत्राया हयितुं। अंगीकारयितुं। नहिशक्ता।
नसमर्थः। सवत्। साधकसुतमः केनअत्यर्थनासंगतये। नाअत्यर्थनायाः संगोऽत्यर्थनासंगः। तस्यतयेनइष्टेपिवत्र
लेपिअर्थेकार्येमाध्यस्वमध्यतात्तावंअवलंबतेआश्रयते॥५७॥ व्याख्या। सापर्वती। पूर्वजनने। शक्तनजमनि। दहरोषातथजापतिके
प्रसूतेवविमुक्तसंगः। पतिः। पशुनामपरिग्रहेचत॥५८॥ व्याख्या। सापर्वती। पूर्वजनने। शक्तनजमनि। दहरोषातथजापतिके
क्षतशरीरं देहं स्वयमात्मना। उत्पसज्जनत्याज। कथंयदिवयस्मिन्कालेपशुनांपतिः। मदेशः। तदाप्रसूतेवसती। शरीरहोमा
दादोवेतविमुक्तसंगः। परिहृतसुवतीयोगः। अनुअपरिग्रहेऽचत॥५९॥ व्याख्या। सापर्वती। पूर्वजनने। शक्तनजमनि। दहरोषातथजापतिके
गात्राहोहितदेवदारुः। प्रस्थदिमादेर्मृगनातिगंधि। किंवितक्कणतकिन्नरमध्यवास॥६०॥ व्याख्या। सक्तनिनामाः कतिगति
चर्मवाग्रेवस्त्रयस्यसक्तनिवासाः। ईश्वरोदिमादेः हिमाचलस्यप्रस्थमध्यस्थमितागमध्यवासोअयत्। किंष्टः। किंतात्माव
शाकृतचित्तः। किमर्थतपमेतपोहेतवो। किंष्टप्रस्थमृगनातिगंधि। मृगनात्तैर्मध्यस्थतेयत्रतन्मृगपुत्रेनरपि। किंष्टप्रस्थः। किंवित्

शकिन्नरं किंवित्पुमात्रं कणतो गायतः किन्नरायत्रतत्॥६१॥ गणानमेरुप्रसवावतसा। सूर्यचवः सूर्यवतीर्वसानाः। मनःशिला
विचुरितानिषेडः। शैलेयनदेषुशिलातलेषु॥६२॥ व्याख्या। गणः। नंदिवदिप्रमुखाः निषेडः निविष्टः। केपुशिलातलेषुकिंष्टेषुशिला
तलेषु। शैलेयनदेषु। शिला। कितयुक्तेषुकिंष्टः। गणः। नमेरुप्रसवाः। नमेरुवोचरुविशेषाः। तेषांप्रसवाः। पुष्पैः। विहितोऽवतसोमु
कुट्येयैस्ते। नमेरुपुनः। किंष्टः। गणः। सूर्यचवः। वसानाः। किंष्टः। सूर्यचवः। सूर्यवतीः। सुकोमलाः। सूर्यसुरवदाः। पुनः। किंष्टः। गणः। मनः
शिलाविचुरिताः। मनःशिलाया कर्बुरीकृताः। कृतममनाइत्यर्थः॥६३॥ उषारसंघातशिलाः। खुराणः। मसुक्ष्मनदपंकलः। ककुद्धान
। इष्टः। कवविज्ञवैविध्या। रसोदमिहधुनिरुत्तनाद॥६४॥ व्याख्या। ककुद्धानदहरिदपनः। उत्तनाद। तत्रांनजगज्जकिंकुर्वन्
समुक्षिपन्नविदारयन्। काः। उषारसंघातशिलाः। उषारोदिमंत स्यशिलायाः। योयैसंघातः। समुद्रस्तस्यशिलाः। ताः। कैः। खुराणैः
किंष्टः। ककुद्धानदपंकलः। दप्येणमदेनकलोमनोहोदप्ये। कलः। पुनः। किंष्टः। ककुद्धानकवविज्ञमहताकलेनदेषु। वलो
कितः। कैर्विज्ञैर्मृगविज्ञैः। किंष्टः। गवयैः। विविधैः। वसैः
स्यधनिः। शैलेयनस्य। अश्वानस्योदः। मिहिधुनिर्यस्यसा। ॥६५॥ तत्रायमाध्यसमिष्टमिष्टः। स्वमेवमूर्त्यंतरमृष्टमूर्तिः।
स्वयंविधातातपसः। फलानां। केनापिकामेनतपश्चचारः॥६६॥ व्याख्या। अश्वमूर्तिर्महेश्वरः। कवविज्ञैर्मृगविज्ञैः। वसैः। वलैः।
ताशनधयकमानपआकाचदप्रोमः। सूर्यव्याः। इतिहरस्यामृष्टव्यः॥ इतिदेवोरमृष्टव्येतिपश्चचारा। अकरोत्केनापिकामे
नअतिलाषनकिंकुत्ता। तत्रतस्मिन्प्रदेशेयमिष्टमिष्टः। ६७ः। एकटीकृतमग्निमाध्यसंकदा। किंष्टः। अग्निस्वमात्म्यमूर्त्यः।
तरमेव। एकस्यामृष्टैरन्यामृष्टिर्मूर्त्यंतरं। किंष्टः। मृष्टिः। विधाताकवी। केपु। फलानां। कस्यतपसः। कथंस्वयमात्मनेव॥६८॥ अ
नर्घमर्घेणतमदिनाघः। स्वयंकसामर्चितमर्घ्ययिवा। आराधनायास्यसर्वीसमेता। समदिदे। ययतांतदजा॥६९॥ व्याख्या।
। अदिनाघोहिमाचलः। तदजापुत्रीसमादिदे। आदिष्टकन्याकस्मैश्वरस्याराधनामसेवाधिकृत्या। तमीश्वरमर्घ्ययिवा।
। जयिवाकेनअर्घ्येण। अर्घ्यातादिनाकिंष्टः। अनर्घ्यनिःपापः। पुनः। किंष्टस्वयंकसादेवानां। अर्चितं। किंष्टतदजासखी

2. 大

ह्यनन्तवत्त्ववबोधोवर्जित। स्वप्नं शयनां अवबोधो जागरणं सूतनां प्राणिनां तावेव स्वप्नावबोधो प्रलयो दयो प्रलयः संहारः उदयो जवः।
 प्रलयश्च उदयश्च प्रलयो दयो। मरणोत्पत्ती। किं ष्यते तव। व्यस्त रात्रिदिवस्य। व्यस्त प्रकटीकृतं रात्रिदिव्येन सतस्य। केन स्वकालपरि-
 मारो न स्वस्यात्मनः। स्वकालपरिमाणः। तेन।। ७७ ॥ इगङ्गो निरयो निस्त्राङ्गदंतोऽप्यनंतकः।। ७८ ॥ इगदादिरनादिस्त्राङ्गदन्ते
 प्यनीश्वरः।। ७९ ॥ देवह्यनं च इगङ्गो निः। इगतां नवनानां यो निः। इगङ्गो निः। किं ष्यत्। अयो निः। न विद्यते यो निः। अयस्य साधुना किं
 ष्यत्। इगदंतोऽपि। इगतां नवनानां। अंतकेऽपि संहारलक्षणोऽपि। पुनः किं ष्यत्। अनंतकः। तांतकोऽनंतको न संहारवान्। पुनः कीदृशः।
 इगदादिः। इगतां आदिः। इगदादिर्मूलं। पुनः किं ष्यत्। अनादिः। न विद्यते आदिर्यस्य सा। इगदाचोऽपि। इगतां ईश। स्वामी। इगदाचो
 पि अनीश्वरश्च। न विद्यते ईश्वरो यस्य स अनीश्वरः।। ८० ॥ आत्मानं। मात्मनो वेत्ति। सृजस्य। आत्मना। आत्मना कृतितावत्। आत्म-
 नोऽप्रलीयसे।। ८१ ॥ देवह्यनं च आत्मानं आत्मना वेत्ति।। ८२ ॥ आत्मानं आत्मना सृजसि। वाः न्यता कृतितावत्। आत्म-
 ना। आत्मना आत्मनि विषये। एव निश्चिता प्रलीयसे प्रलयं।। ८३ ॥ आत्मना आत्मनि विषये। एव निश्चिता प्रलीयसे प्रलयं।
 सः। व्यक्ते व्यक्तेतर आसि। आकाशं ते विचरति।। ८४ ॥ देवह्य-
 विचरति ष्वत्तति सत्वं कीदृशं वत्तति।। ८५ ॥ देवह्य-
 व्यादिरूपवत्। पुनः किं ष्यत्। सृजस्य।। परिमाणरूपवत्। किं ष्यत्। लघुः। अर्क इत्यवत्। पुनः किं ष्यत्। वंगुहः। तारवान्। केन कवत्। पुनः
 किं ष्यत्। व्यक्ते निर्मलः। स्फटिकादिरूपवत्। वपुनः। अप्यन्यत् व्यक्तः। प्रकटः। व्यक्तेतरः। अप्रकटः। परमात्मरूपवत्।। ८६ ॥ उज्जीध प्रपत्ते
 यासां। न्याये। स्त्रिनिरुदीरणां। कर्मयज्ञः। फलं स्वर्गः। सासां च प्रलवो गिरां।। ८७ ॥ देवह्यनं। ताम्रगिरां वाणीनां च प्रलवः। उत्पत्तिस्थानं
 ताम्रगिरां वाणीनां च प्रलवः। उकार उज्जीधः। उच्चारणं वर्तते। उज्जीधः। तारव्याशरं स मापकश्चोकार उज्जीधः। उकारं विना देववाणी न च वति
 कैः। कथा। न्याये। कति संख्योपेति। त्रिभिः। तारं स इमं धनं देः। यासां वाणीनां कर्मयज्ञो यागः। फलं स्वर्गः।। ८८ ॥ वा मासं तेति प्रकृति। पुनः पार्थ
 प्रवर्तिनी। तद्विनिमुदासीनं। अमेव पुरुषं विड।। ८९ ॥ देवह्यनं। सांख्यास्त्वा प्रकृतिं शरीरमात्मनं ति। कथयति। प्रकृतिः। करोति। प्रकृ-

डाक्टर भाऊदाजी इत्यारब्धरिचसारकम्

MEMORIAL

१८

[illegible]

दावट भाऊराजी इत्याख्य पत्रधारक

MEMORIAL

काममत्यर्थं यद्दालोकनीयं वाक्यं तस्मात्तवः प्रमायो कनीयनात्। कथं गताः दृश्यते किंशः आदिताः प्रतापकृतिशीतलाः प्रकृतेषु नाय।
स्तस्यैवाकृतिः रुयस्तया शीतलाः प्रतापकृतिशीतलाः। उद्येकृते विव्रन्यस्ताः इव लिखिता इव॥ २४ ॥ यथा कुलवा मरुताः विगतगो।
उमीयते। अतस्मात्प्रसरोधः॥ प्रतीपगमनादिव॥ २५ ॥ आषाढो देवः मरुतां पवनानां विगतगो गतिविधौ सोऽुमीयते अवगम्यते। कस्मात्
तपय्या कुलवा दत्तं तं बलवत्तात्। क इव। अतस्मात्प्रतापनीयानां उद्ये संरोध इव। यथा अतस्मात्प्रसरोधः प्रतीपगमनात्पश्चात्पवन
नात्। विगतगोऽुमीयते॥ २५ ॥ आवर्जितं कथमौलिं विलंबितं शिको टयः॥ रुद्राणां मपि मूर्धनिः। कृताहंकारशमिनः॥ २६ ॥
अपि अन्यत्तो देवाः। एकादश रुद्राणां मूर्धनो मस्तकाः कृताहंकारशमिनः कृतो निराकृतयोः हंकारो गर्भः कृतं शं सतात्येवं
शीलायेत कृताहंकारशमिनो वर्तन्ते किंश मूर्धनिः आवर्जितं तज्जटामौलिं विलंबितं शिको टयः॥ आवर्जिता बद्धा कृताहं
मौल्यो मरुता नितेषु विलंबितं लंबायमानाः शशीनां च ६ मस्तको टयोः पविता गयेषु ते आवर्जितयोः २६ लक्ष्म प्रति
शाः प्रथमं। अयं किं बलवत्तरैः॥ २७ ॥ अपवादैरि वो सांगीः कृतव्यावृत्तयोः परैः॥ २७ ॥ तो देवाः प्रथमं पूर्वेषु
यं लक्ष्म पतिशः। लक्ष्म प्राप्ता प्रतिशम रुद्रं पितृलक्ष्म पतिशः॥ आसत्। इति दानी बलवत्तरैः वलि शशुचिः किं कृतव्यावृत्ती
गोविदितपरात्तवावर्तं। क इव। उद्ये गदिव। यथा व-अंगी अपवादैः कृतव्यावृत्तयोः विधीयंते। यतः उ-अंगी पवादयो रप
वादो विधिर्बलवान्॥ २८ ॥ तद्वत्तवयाः किमतः। प्रार्थय धुं समागताः। मयि सृष्टिर्हि च तावत्। रक्षायु आस्व वस्विताः॥ २९ ॥ आषाढो देवः
कृतकार्यं ब्रूता कथयत। इति हेतो प्रार्थय धुं। प्रार्थना क्रियतां किं मधं समागताः आयाताः। हिर्यस्मात्को रणात्तरतानां प्राणिनां दृ
ष्टिः। मयि विषये वर्तते। रक्षापालनं सु आसुत्तव सु विषयः वस्विताः॥ २९ ॥ ततो मंदा निलो दूता कमला करशो निना। युक्ते वसहस्त्रे
ण। प्रेरयामासं दृष्ट्वा॥ ३० ॥ ततो तदेनंतरं। ब्रह्मवचो नंतरं। वसवः ३१। उग्रदहस्पतिनेत्रसहस्रेण प्रेरयामास। उग्रो द। किं
नने वसहस्त्रेण। मंदा निलो दूत कमला करशो निना। मंदो मंदा गमीयोः निलो वयुसेनो दूतः कथितः कमलानां पञ्चानामाकरः समूह
स्रद्धो सते इत्येवं शीलं यत्तमं दानिलोपतेन॥ ३२ ॥ सद्यनेत्रदरे अहुः॥ सहस्रनयनाधिका वावस्पतिरुवाचे दं। प्रांजलिं कुलजासनं

ऊमापरी
कपत्र १२

* जनाता ५१

॥३० व्या॥ स वाचस्पतिवृहस्पतिर्जलका मनवस्त्राण्यतिरुद्धवाचः किंशुदरेः इदं स्पष्टिनेत्रं इतेरेयत्रतद्विनेत्रं च कुलीदि
नो किंशुवकुः शताधिकं दशप्रमितं च कुः शतं तस्मादधिकं यत्र दशवकुः शताधिकं पुनः किंशुः मशजलिरेजलां धनुः
॥३१ व्या॥ एवंपदात्रतगवाः नामृष्टं परैपदे प्रत्येकं विनियुक्तामा कधनकास्पमिष्टो ॥३२ व्या॥ देवगवन् हे वृहन्न वृक्षेन
मसुता प्रकरेण आचुर्वे नोः स्मकंपदं स्थानं परैः शतुनिः आमृष्टं उपज्जवी कृतो देवतोः स्वामिनकधनकास्पति किं
शुः प्रत्येकं एकमेकं प्रति प्रत्येकं विनियुक्तामा विनियुक्तो नियुजित आत्मा यनप्रविनियुक्तामा ॥३३ व्या॥ दत्तवरोद
शितारकाख्या महासुरा उपपन्नवायलोकाता धूमकेतुरिबोहितः ॥३४ व्या॥ तारकाख्यः तारकनामा महासुरो महादेवः
व्रजिता उच्यते किमर्षी उपपन्नवायः केपलोकाता उच्ये स्मृतो कइव धूमकेतुरिवा यथा धूमकेतुः लोकाता उपा
ज्जवायजायते किंशुः तारका दत्तवरोदीर्घः स्त्रोयोवरस्त्रोदी
रविशतपदीर्घिका कमलो मेखो यायस्त्रेण साधते
॥३५ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥३६ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥३७ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥३८ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥३९ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥४० व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥४१ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥४२ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥४३ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥४४ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥४५ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥४६ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥४७ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥४८ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥४९ व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव
॥५० व्या॥ रविः सूर्यः अस्पृशतारकस्य पुरेनगरे तावतमेव

* सवते ५५

१२

* नि ५५

श्रौयं तस्य साधसो तयं तस्मात् ऊसुमस्ते ॥३५ व्या॥ यसेवा मुसुदुष्य पुष्पसंसारतयराः उद्यानपालसामान्यः मृदुवस्तमुपासते ॥३६
व्या॥ कृतवो वसंताद्याः प्रमपितं तारकमुपासते मेवतो कधं उद्यानपालसामान्यं यथा नेवतितथा उद्यानं क्रीडनेवने तस्य पालः उ
द्यानपालस्तस्य यः समानतावः सदृक्ता तत उद्यानपालसामान्यः किंशुः कृतवः पुष्पसंसारतयराः ऊसुमसमृद्धपरायणः किंशुः
उत्सृज्य परिहृत्य कापययसेवा पययः कर्म तस्य यासेवा पययसेवा पययसेवा ॥३७ व्या॥ पायनयोग्या निरत्रा नि सरिताय
तिः कधमयं स सामन्तः रातिः प्यत्रेः प्रतीकते ॥३८ व्या॥ सरितानदीनां पतिः स्वामी समुद्रः तस्य तारकस्योपायनयोग्या निहो कनिको
वितानिरत्रा निवेदयति निः अक्षसांपानीयानामंतर्मध्ये कधमपि मदता कहेना निष्पन्ने निष्पत्तियावत्यती कृते विलंबते ॥३९ व्या॥ कल
अणिशिवाश्चैत्रं वासुकिप्रमुखनिशिः स्थिरप्रदीपतामेत्युच्यते ॥४० व्या॥ वासुकिप्रमुखः सुजंगाः ना
गाः तमेन तारकनिशिरात्रोपयुक्तते मेवते किंशुः सुजंगाः
शिरोयनायेषु येयते कृष्णः किंशुः वापत्य आगत्या कां स्थिर
तांता ॥४१ व्या॥ तच्छता उग्रहायेही प्रत्यरुद्धतहारितैः अत्र कल
पि प्रत्यरुद्धतहारितैः इतहारितैः इतः वराः तेस्य हरिता आनायि
रणं मंदरादीनां वित्तपणत्या सरणानिकल्पते अत्र कलमतिः अचिलपतिः पवशीलोयः स कृत उग्रहायेही ॥४२ व्या॥ इच्छामराधमानो
पि किं आतिचुवनत्रयं चाम्येत्युपकारेण नोपकारेण उर्जनः ॥४३ व्या॥ हेतगवन् इच्छामराधमानोपि चुवनत्रयं
त्रिलोकां चिः आतिपीडयति उर्जनः प्रत्युपकारेण विरूपकरणेन चाम्येति विवर्त्यति नोपकारेण ॥४४ व्या॥ तेन तारकेण नंदनदुमाः स्वयं वनवनतरवः छेदपातनां छेदाश्च पाताश्च
नपन्नवा अचिराच्छेदपातनां क्रियंते नंदनदुमाः ॥४५ व्या॥ तेन तारकेण नंदनदुमाः स्वयं वनवनतरवः छेदपातनां छेदाश्च पाताश्च
छेदपातास्तेषां छेदपातनां अचिराच्छेदपातनां क्रियंते किंशुः नंदनदुमाः ॥४६ व्या॥ अमरवधूदस्य सद्यो लूनपन्नवाः अमरवधूदस्य सद्यो
सकरुणं यथा सवत्या ईषत लूनः चिन्तापन्नवायेषां तेऽमरवधूपाः ॥४७ व्या॥ यो ज्यते स हि संसृतः अमरवधूपाः अमरवधूपाः अमरवधूपाः

੨੨

श्रौतस्य साधुसो तयं तस्मात् ॥ ३५ ॥ यथा यथा वा सुसुदृशं पुष्पं संतारतत्यराः ॥ उद्यानपालसामान्यं मृतवत्समुपासते ॥ ३६ ॥
 व्याणं कृतवो वसंताद्याः प्रमृपितं तारकमुपासते मेवते ॥ कथं उद्यानपालसामान्यं यथा नवतितथा ॥ उद्यानं क्रीडने वने तस्य पालः ॥ उ
 द्यानपालस्तस्य यः समानतावः सदृक् तातत उद्यानपालसामान्यं ॥ किं कृतवः पुष्पं संतारतत्यराः ॥ कुसुमसमूहपरायणः ॥ किं कृत्वा
 उत्सृज्य परिहृत्य ॥ कापययिसे वा ॥ पययिः कर्म तस्य यासे वा ॥ पययिसे वा तां पययिसे वा ॥ ३६ ॥ तस्योपायनयोग्यातिरत्रा निसरितोप
 तिः ॥ कथमप्यं न सामन्तरातिः ॥ प्यतेः प्रतीकते ॥ ३७ ॥ व्याणं सरितो नदीनां पतिः स्वामी समुद्रः तस्य तारकस्योपायनयोग्यानि षोडशानि को
 वितानिरत्रा निवेदयिष्येति ॥ अक्षसां पानीयानामंतर्मध्ये कथमपि मदता कष्टेन निष्पत्तेः ॥ निष्पत्तिया वस्यती कृते विलंबते ॥ ३८ ॥ हल
 मणिशिखाश्चैत्रं ॥ वासुकिप्रमुखानि शिः स्थिरप्रदीपतां मेत्याहुः ॥ जंगाः प्रयुपासते ॥ ३९ ॥ व्याणं वाः न्यत वासुकिप्रमुखः ॥ लुजंगाः ना
 गाः ॥ तमेन तारकनिशिरात्रोपयुपासते मेवते ॥ किं कृतवः ॥ लुजंगाः ॥ हलमेणिशिखाः ॥ हलमेतो देदाप्यमाना मणयः ॥ शिखासु
 शिरोयन्त्रा मे पुष्येयते ॥ हलमे किं कृत्वा पत्य आगत्या ॥ कां स्थिरं ॥ प्रदीपतां स्थिरो निष्पत्तेः प्रदीपा तस्य तावाः ॥ स्थिरप्रदीपा
 तां तां ॥ ४० ॥ तच्छता उग्रहापेक्षी ॥ प्रत्यहं हतहारितैः ॥ अत्र कृतं ॥ यतां जोषि ॥ कल्पद्रुमविच्छिन्नैः ॥ ४१ ॥ व्याणं इंद्रोपि स्वर्गनाथे
 पि ॥ प्रत्यहं निरंतरं ॥ हतहारितैः ॥ हतः वराः तेनो हारिता आनायि ॥ तानि यानि तानि तैः ॥ हतहारितैः ॥ कल्पद्रुमविच्छिन्नैः ॥ कल्पद्रुम
 रणां मंदरादीनां वित्तूषणत्वात्तरणानि कल्पयते ॥ अत्र कृतमति ॥ अनिलपति ॥ पंचशीलोयः ॥ स कृत उग्रहापेक्षी ॥ ४२ ॥ इच्छामाराध्यमानो
 पि ॥ किं आतिचुवनत्रयं ॥ चाम्यत्युपकारेण ॥ नोपकारेण उर्जनं ॥ ४३ ॥ व्याणं हेतुगवनं ॥ इच्छेत्तुना उपकारेणाराध्यमानोपि ॥ चुवनत्रयं
 त्रिलोकेश्चि ॥ आतिपीडयति उर्जनः ॥ प्रत्युपकारेण विरूपकरणेन चाम्यति ॥ त्रिवर्तयति नोपकारेण ॥ ४४ ॥ व्याणं मरवधूदस्त ॥ सदयात्
 नोपह्ववा ॥ असिरुहो देपातानां ॥ क्रियते नदनदुमा ॥ ४५ ॥ व्याणं तेन तारकेण नदनदुमा ॥ स्वर्गवनं वनतरवः ॥ देपातानां ॥ देदाश्च पाताश्च
 देपातास्तेषां देपातानां ॥ अलिहारातारः ॥ क्रियते किं कृतः नदनदुमा ॥ अमरवधूदस्त ॥ सदयात् नोपह्ववा ॥ अमरवधूदस्त ॥ सदया
 सकरुणं यथा न वत्या ॥ इषत्तुना ॥ चित्रा पद्मवायवाते ॥ मरवधूपा ॥ ४६ ॥ व्याणं तेन सहिसुम ॥ अमरवधूपा ॥ चित्रा पद्मवायवाते ॥ मरवधूपा

ऊमारमं
कापत्र

मधुति

तं लोकां न लंघयितुं तत्र ॥ ५६ व्या० सो देवाः तम तारकेण वा कर्तुं इदं पवतं वदो वा न्य दमो तारकाय स्या सुते वागी कना हि निश्चिने
तस्य तारकस्य तपस्तपो लो कान् दग्धुं अलं प्रमर्षः किं तत्र तपः अत्र मितं मुनिवारितं केन वरेण ॥ ५६ संयुगे सायुगीने तौ युद्धं तत्र मदे
तकः ॥ अशास्ते निषिक्तस्य नील लोहितरेतस्य ॥ ५७ व्या० सो देवाः संयुगे प्रथमे सायुगीने संयुगे सायुगं युद्धं तत्र इदं कर्तुं तं तारकं कः ॥
प्रमदेत कस्य मेघः स्यात् कथं कते विना कस्मादंशात् कस्य नील लोहितरेतस्य ॥ इक्ष्वर वीर्यस्य किं यस्य नील लोहितरेतस्य ॥ निषिक्तस्य
पार्वतीस्य पिलिके त्रे निक्षिप्तस्य ॥ ५८ संदिदेवः परं ज्योतिः स्तमः पारं प्रतिष्ठितो परिचित्रे प्रताव दिनि मयानेन विष्णुना ॥ ५९ व्या० हि सुदं निष्पि
तं किं हो देवः तमया चाऽन्यता न विष्णुना परिचित्रे प्रसावर्द्धि परिचित्रे त्रैदेवा कं मन्त्रा क्वा प्रतावस्य श्रीर्यस्य संपरिचित्रे ॥ ५९ व्या० मासु पे
तेयुं यं यमस्ति मितं मनः ॥ शं तोर्यं तं धमा क्कु मयस्का तेन लो हनत् ॥ ५९ व्या० सो देवाः ते देवाः युयो रं सोः इक्ष्वरस्य मनः चित्ते उमासु पे
ण पार्वतीसु पेण ॥ क्रुमा क विडि यत धं यत्र क्रुमा किं मन्त्रः स यमस्ति मितं यं यमेतं द्वियदमेन स्ति मितं निष्कलं यत्तं यं यमस्ति
मितं मनः क इव लो हवत् यथा लो हं अयस्का तेन वदु क पाषाणेन लो हं आह्वयते ॥ ५९ उच्यते एव क्रुमे बोद्धुं उच्यते वीर्यमाहितं
यो र्यो हरद्वयस्य योः आहितं न्यस्तं वीर्यं यो दुं उच्यते एव स्त्रियोः
स्वेभ्यश्च स्वेयं तदीया जलमयी मूर्त्ति मन्त्रं वदु लो वीर्यं ॥ ६० तस्या मा
श्रितं कं वस्य ॥ जेना पत्यु पेत्य वः ॥ मोक्षते सुरवंदीनां वेणी वीर्यं ॥ विस्तृतिनिः ॥ बलं संपत्तिनिः ॥ मोक्षः
कं वस्य आत्मा पुत्रो बोधुमा कं केना पत्यु पेत्य वः ॥ पुत्रवंदीनां वेदी कृतत्रिदश सुवतीनां वेणी वीर्यं विस्तृतिनिः बलं संपत्तिनिः मोक्षः
ते मोक्षं प्रापयिष्यति ॥ ६१ इति व्याहृत्य विबुधाः त्रिष्वेव निस्तिरो दधे मनस्या हित कर्तव्या स्तेष्वेति दिवं ययुः ॥ ६२ व्या० विष्वेवो निर्वृत्ताः
तिवकां विबुधम देवान् वा ॥ ६३ व्या० त्रिदेवो अदृश्यो ब्रह्म वेति ॥ विदेवाः दिवं स्वर्गं धृतियुः गच्छंति स्म किं शास्ते आदित कर्तव्या न्यस्त
विधेयाः क्मनसि मनो विषये ॥ ६२ तत्र निश्चित्य कं दप्यं मुगम त्या क रा मनः ॥ मेका कार्यं मिक्षो चराद्विगुणं रं दसा ॥ ६३ व्या० पा क वा मनः ॥
६३ तत्र तस्मिन् कार्यो कं दप्यं मरं निश्चित्य निश्चयं कृत्वा अगम जगामा केन मनसा विज्ञेना किं हेन मनसा चराद्विगुणं रं दसा चरो सुको न द्विगु

१५

णो द्विगुणा ततो रं हो वे गो यस्य स तेन चराद्विगुणं किमर्थं कार्यं संसिद्धौ कार्यस्य संसिद्धिः कार्यं संसिद्धिस्तस्यै ॥ ६३ अधस्तुल जितयो
षिवं चूलता चारु शृंगं रतिवलयपदो के चापं मा सङ्का केवे सद्वरम ध हस्त न्यस्त चूता ऊरा स्त्रः ॥ रात मरवमुप तस्मै प्रांजलिः पु
ष्पधत्वा ॥ ६४ व्या० अधा नंतरं पुष्पधत्वा कं दप्यः ॥ रात मरवमि प्रमुप तस्यै उपदुद्धो के किं पुष्पधत्वा प्रांजलिः प्रकर्षं रविता ऊ
ली बंधः पुनः किं पुष्पधत्वा सद्वरम ध हस्त न्यस्त चूता ऊरा स्त्रः ॥ सद्वरो मित्रेयो म धर्षं मनः तस्य हस्ते न्यस्त चूता ऊरा
स्त्रयेन स सदणं किं कृत्वा चापं धनुः कं वे आ सङ्का निवेद्य किं कृत्वा पुष्पधत्वा सुललितयोषि चूलता चारु शृंगं सुललिता मनोहरा योषि
ताः स्त्रियः तासां या चूलता त घ चारु ध्वजानं शृंगमगं यस्य तस्मिन् किं कं वे रतिवलयपदो के रतेरुंग तार्क्या वलयपदनि
कं कण मुद्रां सेषां अंकं चिह्नं यत्र श्री रतिवलयपदो कस्तस्मि न् ॥ ६४ इति श्री ऊमारमं च वे महाकाव्ये श्री दामोदर तौ द्विती
यसर्गस्य टीका समाप्ता ॥ तस्मिन्मद्येन स्त्रिदशां चि ॥ हायः सदस्म म हला युगपत्प्रातः प्रयो जना पेक्षितया र्था
रूपाः प्रायश्चलं गोर वमाश्रिते ॥ २ व्या० मद्येनः ६५ स्यः अस्मिन्नेत्राण सदस्म तस्मिन्का ले मेयुगप यमकालं
प्रातः पतत किं कृत्वा त्रिदशान् देवान् विहाय त्यक्त्वा यतः प्रवृत्ता स्वामिनां गोर वं मद वं आश्रिते पुं मेव केषु प्रायो
वा ऊल्येन वलं वलं स्यात् कया प्रयो जना पेक्षितया ॥ यो जने कार्यं तस्य या पेक्षा अति लाघः तस्य तावः प्रयो जना
पेक्षिता तया उक्तं वा अरमान पिपुत्रां स्ते त्पुं जं तपु पकारिणः ॥ अत्रुक्तं तिते पातान् प रातपु पकारिणः ॥ १ य वा स वेना सन
सं निरुष्ट मित्रो निषा देति निरुष्ट मिः तदुः प्रसादं प्रति न द्य म्बु वं कुं मिधः प्रा क्म तेन मेव ॥ व्या० सकामः ता स वेन ६६
इति निरुष्ट मिः दत्तस्थानः ॥ इतीति किं इतो अस्मा तस्मान्ना ता आश्रयं त निरुष्ट प्रति न द्या तमस्म त्प मिधः एन मि प्र प्रति एवं वदुं
प्रा क्म तारेते ॥ २ आश्रय म हात विशेष पुं मा लो के पु यत्रे करणीय मस्ति अत्रु हं प्र स्मरणं प्रवृत्ता मिहामि सं व र्द्धि उमा क्
याते ॥ ३ व्या० हे पुं मा उ रुपाणां हा त विरोषाः वगत परमार्थः यत्र तव करणीयं कर्तव्यं लो के पु लो क म धे यः सि विद्यते ततः हा
पया ग दे जं देहि ते तव आ ज्ञया आदेशेन संस्मरणं प्रवृत्तं सं सप्यं स्मरणं संस्मरणं तस्मात्प्रवृत्तं व्यापादितं कार्यं तं संस्मरणं ॥ ३

४

[illegible]

अमरसं०
कायन०

येषु मरणात्मसमंनियोक्तो व्यादिश्यते नृधरतामवेक्यः कश्चिन्नेदेहो ध्वजयज्ञेयः ॥ १४ ॥ देहस्मरहेकदयते तव सारं बलं अवैमि ज्ञाना
मिः अतः कारणतः चास्य लुनिश्चितं गुरुणि गुरुतरे कार्ये आत्मसमंनियोक्तो व्यानियोक्तविष्णुमिः कश्चिन्नेन विष्णुना देहो हनयात् रा
रीरसंभारसायज्ञेयानां गोप्यो व्यादिश्यते विशेषणं तु कृप्यते किं कृत्वा नृधरतां धराधरणतामवेक्यविलोका ॥ १५ ॥ आशयनावर
णगतिं तिलैः वृषां के कार्ये च यनः प्रविपन्नकल्या निबोधयज्ञां रातुकां मिदानी सुद्वैष्टिमां मीक्षितमूर्धमन्त्र ॥ १६ ॥ देहस्मरनेऽस्माकं कार्यं च यात्
वतां प्रतिपन्नकल्यां वागीकृतशायं च या किं कृत्वा वृषां के ईश्वरे बाणातिः शरप्रसरणां आशं सतां कथयिता अधुना हनानी महां
शतुकां देवानां मीक्षितमर्धां वा बितकार्यं अनाद्ये निबोधना नीहि किं धनं यज्ञां रातुकां उद्वैष्टिमां उद्वैष्टुं चैस्तरा द्विषो वैरिणो देया
येषां ते उद्वैष्टिमां ॥ १७ ॥ अमी दिव्यं यत्तु वनवस्य जयाय सेनाय सुवाति देवाः सर्वत्र देकेषु निपातसाधोऽवस्थां गच्छन् वल्लनियोक्तिः
तात्मा ॥ १८ ॥ व्याणं हि निश्चितं अमी देवाः तव स्पृष्टस्वरस्य वीर्यं च सर्वत्र सेनाय सुखमूपति उवातिः सिलषंति किमर्थं जयाय
देवतारक विजया धीवा न्यसं हरस्व देकेषु निपातसाधोऽवस्थां गच्छन् वल्लनियोक्तिः सत्तदेकं
धुकिंष्टः सः वलागं वलागं गात्रं वति वलागं च ॥ १९ ॥ अतियं
आत्मा येन संबल्य ॥ २० ॥ तस्मै हि मादेः धयतां तच्छां जितात्मा नेरो वयि उं यत स्वायो विष्णु तदीय निषेक च मिः सौवर्क मे त्याद्यु
उवोपदिष्टं ॥ २१ ॥ देहस्मरहेकदयतां तस्मै ईश्वराय हि मादेः हि मावलस्य तच्छां पुत्री रो वयि उं अतिला वयि उं यत स्वाय न ऊरु किं
यं जितात्मने जिता वशीकृतो आत्मा येन प्रजितात्मा तस्मै जितात्मने किं तच्छां धयतां तच्छां क्रियत परायणं यो विष्णु विषये तदीय
निषेक च मिः तस्य ईश्वरस्य वीर्यं तदीयं तस्य निषेको मासः तस्य स्रमिया सा तदीया सा पावती एव कमां मधी स्यात् इत्यात्मतुवा वल्ल
लोपदिष्टं कथितं ॥ २२ ॥ गुरो निमो गात्रं न गे इकन्या स्वां तु तपस्यं तमधि तु कायां अत्रास्त इत्युपर सां मुखे स्यः श्रुतं मया मत्पुलिधिः सर्व
यः ॥ २३ ॥ व्याणं चाऽन्यत्र न गे इकन्या पावती स्वां तु ईश्वरं अत्रास्त आराधयते कश्चां गुरोः पि उ हि मावलस्य नियो मात आदेशानुस्मा
तुं किं कृत्वा अधि तु कायां सुपरित न च मि कायां तपस्यं तं तपः कृत्वा अश्वरसां देवां मनां मुखे स्यो मयेति श्रुतं मा कृषिनिः यतः

तस्मै

१६

यस्मात्तदेतोः स अश्वरो वयो मत्पुलिधिः मदीयश्च ॥ २४ ॥ अतः तच्छां सिद्धे कुरु देव कार्यं अर्थे यमूर्धनिरलस्य एव अये कृते प्रत्यय संगलज्जो बीजो
ऊरुः प्रागुदया दिवां ॥ २५ ॥ व्याणं देहस्मरत नस्मा कारणतः सिद्धेः सिद्धेर्गच्छे देव कार्यं कुरु ऊरु रूप विधेदि अयमूर्धं एव निश्चितं अर्थे तिर
लस्यः कार्यं तिर प्राप्य एव कश्चां बीजो ऊरु इव यथा बीजो ऊरुः प्रागुदया त्वेति तत्रा देसः पानीयं अये कृते वा बति किमर्थं प्रत्यय संगलज्जो
उत्तम कारण संयोग प्राप्ते ॥ २६ ॥ अस्मिन् सुराणां विजया सुपाये तवैव कामास्त्रगतिः कृती च अणुप्रशिष्टं यश्च सेदिपु सा मनुयः
साधारण मेतु कर्म ॥ २७ ॥ व्याणं देहकामं च कृती प्रवाणः अस्मिन् सुराणां देवानां विजया सुपाये पराक्रमे तवैवः स्त्रगतिं वीणा प्रसरो वर्तते दि
यस्मात्त कारणतः प्यन्यत्र उमा उरुषाणां यश्च स यश्चो देतवे धीमेष्टं वस्मिष्टं वक्तिं कर्म कृत्यं अनन्यसाधारणमेवा नाभ्येऽकृषेः साध
यति वक्ष्यते यत्तु न न्यसाधारणं अयेन कर्तुं न शक्यते ॥ २८ ॥ सुराः समस्य धीयिता रते कार्यं त्रयाणां मुपि विषया तां चापे
नेते कर्म न चाति हिंस्रं मद्भो बतां मिस्पृष्टा यवीर्यं ॥ २९ ॥ व्याणं देहकामा एते सुरा देवाः समस्य धीयिता रो वर्तते अणुः स्रुया
णां त्रिषमाणना विषया तां सुवना नां कार्यं ते वै ते च येन धनु
हलाय वीर्यो मि अतिलिखनीय पराक्रमो मि ॥ ३० ॥ मधुश्च ते मा
नवेति व्यादिश्यते केन कृतात्रानस्य ॥ ३१ ॥ व्याणं वा न्यत देहममधु
पि अकथितो पि मत्पुल्य एव सखा एव देहमीरणं वायो कृतात्रानस्य अयेऽवेरयितो वेरको तव इतिकेन व्यादिश्यते विशेषक
यते ॥ ३२ ॥ तवेति शेषा मि वसतु राहा मादाय मृद्धा मदनः प्रवस्ते दिद्यारण स्फालन कर्कशेना हस्तेन पस्य रीत दंग मिष्ट ॥ ३३ ॥
व्यां मदनः कदप्यः सतुः आमिनः इंदस्य आहो तवेति तदा तेन प्रकारेण इति वचनं मसु मृद्धा मिस्त के नादाय गृहीया प्रवस्ते
चवाला उद्वेक्यते आहो कामिवा शेषा मिवा इंदस्त दंगं नम्यं कदप्यं अंगं तदंगं हस्तेन पस्य रीपरा मृदात् की दृशेन हस्तेन
दिद्यारण स्फालन कर्कशेना दिद्यारण नामैरावतं पुंरु कवामदीनां यत्तु सत्सला स्फालनं तेन कर्कशः कवोरो यः स तेन दि
या ॥ ३४ ॥ स माधवेनां सिमेतेन सरव्या रत्या च सा शक मनुधयातः अंगव्यय प्राधित कार्य मिष्टिः स्वाप्या अमदे मवतं जगाम ॥ ३५ ॥

ना। पुनः कश्चिन्मतेन वपः। समायं समाधिपरिपूर्यतां न तेषां पितृसति। उल्लेखते। मनो न वस्य कंदर्पस्य नामा कुराणा वा। बापो हि किल स्वामिनो
नाम लिख्यते। ॥ २० ॥ वरुणक षे सति कर्षिकारं। उनोति निर्यधमिति स्मवितः। प्रयोण सामग्य विधेयुणानां। परादुमुखी विस्वस्युः। प्रवृत्तिः।
२० व्याणं कर्षिकारं कर्षिकार उल्लेखं। निर्यधतया परिमलदीनत्वेन वेतश्चित्तं उनोति स्मा। नीमयति स्मा। कस्मिन् सति वस्त्रं प्रकथयति। त
नुद्याय मनोहरत्वे सति। यथा विश्वस्युः। वस्त्राणां प्रवृत्तिः। धकषस्य हि व्यापारः। जयेण सत्तावे। युणानां मोहादर्थदानां सामग्य विधे
संपूर्णता निःपादनकार्ये। परादुमुखी विपरीता न वति। ॥ २१ ॥ बाले डवक्राण्यविकाशना वा। डलः पलाशान्युत्तिलोहितानि। सद्यो वसंते
न समागतानां। न खड्गतानी वा वनस्थलीनां। ॥ २२ ॥ व्याणं पलाशानि पलाशतल्लुप्याणि बलुः। सुसुतिरे। किंशानि पलाशानि। अविकाशना
बाद विकस्वरचा ता। बाले डवक्राणि। न वदं डकटिजानि। पुनः किंशानि पलाशानि। अतिलोहितानि। अत्यंतरक्ताणि। उल्लेखते। वने
स्थलीनां। न खड्गतानी वा। करजविक्रानि वा। कीदृशीनां वनस्थ
द्विरेफां जनतकिवित्रं। मुखे मधः श्रीस्तिजकं निवेद्य। रागेण बाला मणको मलेन। चूतप्रवालो ह्मलं वकारः। ॥ २३ ॥ मधु
श्रीः वसंतलक्ष्मीः। चूतप्रवालो ह्मलं वकारः। लं वक्रो किं कुरा वा। लारुणको मलेन। न वस्य को मलेन। रागेण तिलकं तिलकपुष्पं
निवेद्य। संन्यस्य। कस्मिन् मुखे वदने किंशं तिलकं। लमद्विरेफां डं नतकिवित्रं। लमाये द्विरेफात्तरा एव अंजनतकिः। कङ्कलवि
ह्वितिः। तथा वित्रं मनो ह्यततल्लमणाय धा काविकामिनी मुखे। जनतकिवित्रं तिलकं प्रकाश्यतां बूलादिरागेणो ह्मलं ऊरुते।
२३ मृगाः प्रियालु डममं करीणां रजः। कणौ विद्धित दृष्टिपाता। मदे हता। प्रत्यनिलं विवेक। र्वनस्थली मर्मरपत्रमोक्षाः। ॥ २४ ॥ व्याणं मृ
गाः हरिणा वनस्थली विवेक। र्जनिंति स्मा। कबा। प्रत्यनिलं। अनिलं मनिलं प्रतिप्रत्यनिलं। वायु रजत तल्लघः। किंशः मृगाः हरिणा प्रिया
लु डममं करीणां राजा दनतल्लवह्नरीणां रजः। कणौ परागे विद्धित दृष्टिपाता। विद्धितो विद्धि प्राप्नो दृष्टिपातो ये पाते विद्धित दृष्टिपा
नाः पुनः किंशः मृगाः मदे हताः मदेनो अन्नत्तावेनो हताः मदे हताः। किंश वनस्थलीः मर्मरपत्रमोक्षाः मर्मरपत्रमोक्षाः। मर्मरपत्रमोक्षाः। मर्मरपत्रमोक्षाः।
मोक्षो या सुता मर्मरपत्रमोक्षाः। ॥ २५ ॥ चूतं ऊरा स्वाद कषाय केव। उंस्को किलो यन्मधरं बुकड। मनस्विनी मानविद्यातदकांता।

देवजातं वचनं स्मरस्य ॥ ३२ व्या॥ उस्को किलोयस्वो वा वा ममस्य धातवति ॥ उक्त्वा ॥ वा इवकारः किं शेषोऽस्को पादतां ऊरां स्वादकः
 वायकवः ॥ उक्त्वा ॥ अतस्तस्यां ऊराः नवकिं शलयाः तेषामास्वादेन कषायः मकरो कं वोयस्य ॥ उक्त्वा ॥ किं च स्य वचनं वाक्यं स्म
 रस्य कंदर्पस्य मनस्विनी मानविधा तदकं ॥ मनस्विनी मानविधा तदकं ॥ मनस्विनी ॥ अतस्तस्यां ॥ ३२ हिमवत्पादा विरादा धराणां मापां
 रीत्ततमुखचवीनां स्वेदोऽमः किंपुरुषा मनानां चक्रेपदं पत्रविशेषकेषु ॥ ३३ व्या॥ स्वेदोऽमः प्रस्वेदोऽमः किंपुरुषा गनानां किं
 नरस्त्रीणां पत्रविशेषकेषु पत्रलतातिलकेषु पदं स्था नेचक्रे किं शनो किंपुरुषा गनानां विरादा धराणां निर्मला धरेशीनां कश्चादि
 मव्यपाया च्छीतापगमाता पुनः किं शनो आपां हुरीत्ततमुखचवीनां आर्षित्यां हुरीत्ततां कलत्रं प्राप्ता सुखस्य वदनस्य च विः कान्ति
 र्थांताः आपां हुरीया तासां मापां मुणः ॥ ३३ तपस्विनः स्थाणुवने कसस्तां माकालकां वीक्ष्य मधु प्रवृत्तिं प्रयत्नं संस्तनितं विक्रि
 याणां कथं विदीक्षा मनसां बह्वुः ॥ ३४ व्या॥ तपस्विनः कथं
 शास्त्रं स्विनः स्थाणुवने कथं स्थाणुवने ईश्वरकानने ॥
 कालकांतामा कालिकां मधु प्रवृत्तिं मधुनो वसेतस्य प्रवृ
 नसां प्रयत्नं संस्तनितं विक्रियाणां प्रयत्नेन संस्तनितं विक्रि
 रति द्वितीये मदने प्रपन्नो काशगतस्नेहरमा उविहं ॥ इहानि तां वं क्रियया विवृणुः ॥ ३५ व्या॥ इहानि हरिणत्नमरं दं प्रवक्रवाका
 दानां मिथुनानि क्रियया इन्द्रियविकारेण तां विनाति प्रायं विवृणुः ॥ प्रकर्षयामासुः कश्चिन्सति मदने कदप्ये तं देवं प्रदेवं
 प्रपन्ने प्राप्तेयति किं मदने रति द्वितीये रतिरेव द्वितीया यस्य यतस्मिन् रति द्वितीये किं शनो वा काशगतस्नेहरमा उविहं ॥ का
 शगतः परं को दिवा प्रोयोस्नेहरसस्तेना उविहः एकवंगतोयः सः तं ॥ ३५ मधु विरेफः ऊसुमे कपात्रे पयो प्रियां स्वामुवर्तमान
 ॥ शृगेण स्य र्शनि मालिता दी ॥ मृगा मुकं मूयत रुक्षमारः ॥ ३६ व्या॥ ऊसुमे वै कपात्रं तस्मिन् विरेफः प्रमरः मधुमकरं दं पयो
 प्रिवति स्मा विरेफः किं ऊर्वाणि ॥ स्वामा मीया प्रिया मुद्रिष्य उवर्तमानः अउ संवरमाणः ॥ रुक्षमारः रुक्षमृगा मृगा हरिणी शृगेण

विष्णोर्नामं मूयतं रज्जुं निरावकारं किं संमृगां संस्यर्शनिमीतां ह्यं संस्यर्शनेन मृगसंघनेन निमीलितेऽहं लीयस्याः सातां ॥ ३६ ॥
ददौ सरः पंकजरेणुगंधिगङ्गायंगमृषजलं करेणुः ॥ अहंपितुकेन विज्ञेयं ज्ञायं संचावयामासरं वागनामां ॥ ३७ ॥ करेणु
हस्तिनीगङ्गायस्वतर्हद्विपायगमृषजलं कपोलपानीयं ददौ किं हंगमृषजलं सरः पंकजरेणुगंधिरवागनामावेकवाकोवि
ज्ञेयं मृणालतनुनाजामां प्रियां संचावयामासां आवर्जयामासां किं हनविज्ञेयं ॥ अहंपितुकेन ॥ अहं गीतांतरेषु भ्रम
वारिलेखे ॥ किं विमृशमुद्धामितपत्रलेखं पुष्पासवाधूसितनेत्रशोभि ॥ प्रियामुखं किंपुरुषं मृष्युं व ॥ ३८ ॥ किंपुरुषः किं नरः
प्रियामुखं वल्लसावदनं चुंबुं वा ॥ प्राडिधाय ॥ किं प्रियामुखं ॥ किं विमृशमुद्धामितपत्रलेखं ॥ किं विदुषमात्रं समुद्धामितां उद्धाम
प्रियापत्रवल्लीयत्र तत् किं विमृशपुनः किं प्रियामुखं ॥ पुष्पासवेन कसुममद्येनाइषत घ्रायति
घृतां प्रमेयेनेत्रलोचने तासां शोचते त्येवं शीलं यत्र तत् किं
णिगीतांतराणि ते ॥ अपर्ययिषुष्यस्तव कसनीन्यः ॥ स्फुर
प्रसारवातुजबंधनानि ॥ ३९ ॥ अंतरवोऽपि वृक्षाः पिलतावः
शेषेण नम्रं वंशमायाः शपाः ता एव तुजबंधनानि विनम्रणत्र ॥
पर्ययाः संपूर्णतो जायाः पुष्पाणस्तव का एव तुजो एव स्तनमोयां ताः ताः ॥ पुनः किं ह्यस्यः लताः स्फुरत्यवालो ह मनोहराः
स्यः ॥ स्फुरत्यवाला न्येवोद्यं स्तैर्मनोहरायास्तास्ता ॥ ४० ॥ अमुता अरोगीतिरपि कृणेस्मिन् हरः प्रसंख्यानपरो वचुवः ॥ आत्मेश्वर
ण नदिजातु विद्या ॥ समाधिसेदप्रसवोत्तवेति ॥ ४१ ॥ अप्यऽन्यहरः ॥ स्मिरः ॥ अस्मिन् कृणे प्रलावे प्रसंख्यानपरो ध्यानतत्परो
वचुवः चवत् किं ह्यहरः ॥ श्रुता अरोगीतिराकृषितदेवांगनां गीतिः ॥ हिर्यस्मात् विद्या ॥ प्रत्युदा ॥ आत्मेश्वराणां किं ते दिव्याणां जा
तुकदावित्समाधिसेदप्रसवो ध्यानविधमसमर्पितं नवेति ॥ ४२ ॥ लता एह हारिगतो प्रेक्ष्य वनप्रकोशार्पितहेमवेतः ॥ मु
खापितिकं गुलिसंलुप्यैव ॥ मद्रापलायेति गणान्वयनैषीत ॥ ४३ ॥ अथानंतरं नेदीमुख्यगणः ॥ इत्यमुना प्रकारेण ॥ आवा

[illegible][illegible]

ऊमास्मृति
कायन २०

मैः। कपालानि वने त्रंतराणि वा वेत्स्यो लज्जामपि विस्तरेः॥५०॥ धर्मनो नवधारमिषिद्वयं। इदिव्यवस्थाप्य समाधि वत्सं। यमकुरेव
द विदो विदुस्त। मात्मानमात्मन्युवलो कयंतं॥५०॥ व्याप। वेदविदो विदो यो यं परमात्मानं अकुरां न कुरंतिनववृत्ति। योऽहं
तं। हं। विडरडा मिषुः। यं किं कुर्वंतं। आत्मानं स्वमात्मनि विषये अवलोकयंतं। पश्येत्किं कुर्यात्। नितं हृदि हृदये अव
स्थाप्य धवा। किं हं मनः समाधिवत्सं समाधिना वत्सं समाधिवत्सं। पुनः किं हं मनः नवधारमिषिद्वयं। नवधारेषु निविष्ट
वृत्तिर्यापि रोय स ततः॥५०॥ आदि कलकं॥ स्मरस्तवाचतमसुगमनेत्रापश्यन् इराचन साध्य धृष्य। नाल कव साध ससेन हस्तः॥५०॥
स्तरारवाप मपि स्वदस्तात॥५०॥ व्या। स्मरः कंदर्पः स्वदस्तात निजकराव श्रुतपतिवै शरं बाणे अण्यतवाप को देनं नाल कय
नाः। हं सीता स्मरः किं कुर्वन्त। तवाचतं तेन प्रकारेण उपवि शं। अयुगमनेत्रं ईश्वरं। अहं रासमीपात। पश्यन् विलोकय
न् किं हं अयुगमनेत्रं। मनसापि विने नापि अधृष्य मना। कलनीयं किं हं स्मरः साध ससेन हस्तः। साध ससेन सयेन स
त्रौ हं स्त्रौ हं सौ यस्प सा॥५०॥ निर्वर्ण चयि हं मवास्प वीर्य
दृश्यत स्वावरराजकन्या॥५०॥ व्या। अधानेन तं कामेन करा। स्यतिनः वाप बाणानेतरं। स्वावरराजकन्या पार्वत्यः इत्येत
शः। किं हं स्वावरराजकन्या। वनदेवता स्यां जया विजया स्यां। अत्रुपयाता मरुवारिणी। उत्येक्ष्यते वयुगुणेन शरीर रमणीय
येन निर्वर्ण चयि हं। चयि हं मति शयः। तेन निर्वर्णं विधत्तं निर्वर्ण चयि हं। विधातोः कृतमस्य कामस्य वीर्यं तेजः संकुरुयंत
वो दीपयंती वा यथा निर्वर्ण चयि हं। दिवैश्चानरो सुसुरकंदवा प्रह्लादयेते उदीप्यते॥५०॥ अशोक नितीति पद्मरागं। आह हं देम
द्युतिकर्षिकारं। मुक्ता कलापी कृतसिंदवारं। वसंतपुष्पा तरणं वदेती॥५०॥ व्या। स्वावरराजकन्या पार्वती किं कुर्वन्ती। वसंतपुष्प
तरणं वदेती। वसंतपुष्पाणि तैरेवांतरणः। लंकरं। वसंतपुष्पा तरणं वदेती। किं हं वसंतपुष्प अशोक नितीति पद्मरागं। अशो
केन अशोक वृक्षेण नितीति निराकृतो पद्मरागो रत्नविशेषो यत्र तत्। पुनः किं हं वसंतपुष्पा कलापी कृतसिंदवारं। मुक्ता कलापी क
श आकर्षिता हेमकृतिः स्वर्णकान्तियेन कर्षिकारेण ततः। पुनः किं हं वसंतपुष्पा कलापी कृतसिंदवारं। मुक्ता कलापी क

२०

डाक्टर भाऊराजी इत्यार्यस्य सारकम्
DE. BHADU DADU
M. C. C. A. V.

कृतसिंदवारयेन तं मुक्ता कलापी कृतसिंदवारं॥५०॥ व्या। कर्षिता किं विदिवस्तना स्यां। वा सो वसाना तरुणा कुरागं। सुजातस्य
पुष्पस्तव कावनम्। सेवारिणी पद्मविनीलते वा॥५०॥ व्या। स्वावरराजकन्या पार्वती किं कुर्वन्ती। तरुणा कुरागं। तरुणे नवीन
रे। कीर्त्यः। तदशो यम्यत वा सो वसंतपुष्पा। किं हं स्वावरणं। उत्येक्ष्यते सना स्यां कुवा स्यां किं विदिवर्जिता इवान्मा इव
उत्येक्ष्यते सेवारिणी जंगमा पद्मविनीलपद्मकायने वयद्वी वा किं हं लता। सुजातपुष्पस्तव कावनम्। सुजातैः परियु
क्तं। पुष्पस्तव किं पुष्पिरवनमाया सा॥५०॥ व्या। स्तानि तं वा दवलं व्यमाना। पुनः के स्मरपुष्पकावी। न्यासी कृतं स्था न विदा स्मरेण
। द्वितीया मीमी मिव कर्षिकम्॥५०॥ व्या। पुनः पार्वती किं कुर्वन्ती। के स्मरपुष्पकावी निते वा कटी प्रदेशा त अस्मापतिनां अ
लं व्यमाना। उत्येक्ष्यते स्मरेण कंदर्पेण न्यासी कृतं निहो पीकृतं। कर्षिकस्य वापस्य द्वितीया मीमी मिवा द्वितीयपत्न्य
वामिवा किं हं स्मरेण। स्था न विदा स्था न वेत्तीति जानात १ ति स्था न विज्ञेन स्था न विदा॥५०॥ सुगंधिनि स्था न विज्ञे
दृष्टं। विबाधरा सत्रवलं द्विरेफं। प्रतिरुणं प्रेक्षमा लोलदृष्टिः। लीला रविदेन निवायेरती॥५०॥ व्या। पुनः
मा पार्वती किं कुर्वन्ती। प्रतिरुणं रुणं रश्मिप्रतिरुणं। द्विरेफं मरलीलारविदेन। लीला कमलेन निवारयती
निराकुर्वन्ती किं हं द्विरेफं। विबाधरा सत्रवरं। विबाधलभमा माधरनिकटलभणशीला। पुनः किं हं द्विरेफं। सुगंधिनि स्था
सविद्वदृष्टं। परिमलाद्य निश्चा सेन विद्वदमानं दृष्टालो त्यं यस्प सतं। पुनः किं हं सा संत्वमलोलदृष्टिः। संत्वमेण स्रहेनलो
लावेचला दृष्टि रम्या सा॥५०॥ व्या। आदि कलकं॥ तां वीर्य सर्वा वयवामवद्या। रतेरपि ह्रीपदमा दधमां। हिते द्विये श्रुतिनि
पुष्पकेतुः। स्वकर्म सिद्धिं पुनरावाप्तं सा॥५०॥ व्या। पुष्पकेतुः कंदर्पः। हिते द्विये श्रुतिनि द्विरेफं स्वकर्म सिद्धिं सा यका सिद्धिं पुनरा
वाप्तं सा। अचिललाप किं कवा। सर्वा वयवामवद्या। समस्तगोपंग प्रधाना। तां पार्वती वा द्य अवलोक्य तां किं कुर्वन्ती। रतेरपि कंद
र्पेण तां मयि अचिपदं लकां स्थाने मादधमां दधती॥५०॥ व्या। मित्रं सा च पिना कपालि। समा ससा दधति हारं। मित्रं मादधमां दधती
मात्मानं संहं। दृष्ट्वा परं ज्योति संपारसमा॥५०॥ व्या। चतुर्माशं तोः ईश्वरस्य प्रतिहारं। मित्रं हारपाल प्रदेवं समा ससा दधती। मादधमां

डाक्टर भाऊराजी इत्यार्यस्य सारकम्
DE. BHADU DADU
M. C. C. A. V.

किं कुरुतेः पयुः सीविष्यतः ॥ चतुः स ईश्वरो योगात्समावेज्यतर्गतमध्वनिः ॥ आत्मसंज्ञं स्वनामपरं यद्वदं न्योतिरिक्तो दृष्टविः ॥
लोकात्तपारसमनिष्टतः ॥ ५५ ॥ ततोऽनुजगाधिपतेः कणाग्रैः ॥ रश्मि कंच विदुतश्च मिनागैः ॥ शनैः कृतप्राण विमुक्तिरीनाः ॥ यमकबंधनिः
विर्जं विसेदः ॥ ५६ ॥ व्यापततः ॥ ईश्वरो ध्यानमोचनानंतरं ॥ स ईश ईश्वरः ॥ निर्विकटं दृढं पर्यंकबंधं पर्यंकमनबंधं विसेदतत्पादः
किं पर्यंकबंधं ॥ ५७ ॥ ध्याः ध्याविनागे कंधविदुतश्च मिनागैः ॥ कंधविः स हता कष्टेन दृते लघुदे शोयेन सतेः ॥ कैः ॥ कणाग्रैः कणा
ग्रैः कस्य लुजगाधिपतेः ॥ शेषम्यकिं ॥ ईशः शनैः कृतप्राण विमुक्तिः ॥ शनैर्मंदं रूता विदिता प्राण विमुक्तिः ॥ स्वात्मोको
येन स इतिः कृतपाः ॥ ५८ ॥ तस्मै शः स सप्रणिपत्य नंदी ॥ सुश्रूषया त्रिलसुता सुपेता ॥ प्रवेशायामासा ॥ चतुर्दिनां ॥ चूहे पमात्रा
मितप्रवेशः ॥ ५९ ॥ व्याः नेदीमुष्णगणायति पत्यनमस्कृत्या तस्मै ॥ ईश्वरायाः शरीराः ॥ कंधयामासाः ॥ न्यतः सुश्रूषया ॥ बाधतयो
येतामागतमिनां शेलसुतां पार्वतीं ॥ प्रवेशायामासा ॥ आविष्क
मात्रेण चूवायेन कर्मपाः ॥ उमितोः ॥ उक्तं प्रापितः ॥ प्रवे
तस्याः सखी स्यां प्रतिपातपूर्वी ॥ सूरस्वः ॥ नः ॥ त्रिशिरा
पद्मवत्संगतिः ॥ ६० ॥ व्याः तस्याः पार्वतीः ॥ सखी स्यां जया ॥ विजया स्यां पुष्पाद्यः ॥ ऊरुमममूहः ॥ प्रतिपातपूर्वप्रणाम
पूर्वयश्च सवतिवद्या ॥ अंबकपादमूले दरवरणमोः ॥ उपरिव्यकीर्यता ॥ निविह्यपो कस्य शिशिरात्ययस्य ॥ बभूवतस्या किं
॥ ६१ ॥ पुष्पाद्यः ॥ पद्मवत्संगतिः ॥ पद्मवत्संगतिः ॥ आत्मकरुणं दितुं इत्यर्घ्यं ॥ संगेन किं शलयच्छेदेन लित्रो ते दृष्टा मायः ॥
सा पद्मवत्संगतिः ॥ ६२ ॥ उमा पिनी लालकमध्वशो ॥ लि विम्रसयती न कर्षिकारं ॥ वकार कर्षयुत पद्मेवेना ॥ सूक्ष्मप्रणामं
वृषसध्वजाय ॥ ६३ ॥ व्याः अपिः ॥ न्य इमा पार्वती ॥ वृष तध्वनाय ईश्वराय सूक्ष्ममस्तके नृपणामेन मस्कारं वकारं अकरोत्पा
वती किं कुरुती ॥ नृवकर्षिकारं नूतन कर्षिकारं तदुक्तं सुमे विम्रसयती पातयती किं दंतन कर्षिकारं ॥ नीलाजकमध्वशो
लि ॥ नीला लला अल काल ललाटकेशाः ॥ तेषामध्ये शो तत इत्येवं श्री लं यत्तत किं दंतन मूर्द्धा कर्षयुत पद्मेवेना कर्षयुते

तसः पद्मवः कर्णयूरो यस्य तदा कर्णयुतपद्मयुतेन कर्णयुतपद्मवेन ॥ ६२ ॥ अन्य ताङ्गं पतिमाप्नुहीति सा तथ्यमेवाति
 हिता तवेना नदीकरव्याप्तयः कदाचित्पुल्लंति क्वि विषरी तमर्ध ॥ ६३ ॥ सा पार्वती तवेनेश्वरेण तितथ्यमेवा निहिता
 चोक्ता इतीति किं अन्य ताङ्गं नाऽन्यास्त्रियं नञ्ते नन्य ताका तमनन्य ताङ्गं प्रति सतीरं आप्नुहि लतस्व ॥ ६४ ॥ स्माकार
 एतद् ईश्वरव्याप्तयो ॥ ६५ ॥ क्वानि कदा विकस्मि विक्काले विपरीतं विलीकमर्धं कायं लोकेङ्ग गतिन पुकति नयो मयं ति
 ६६ ॥ कामस्तोवाणा वसरं प्रतीक्षा पतंग वद क्रिमुखं विविक्त ॥ उमा समरु हर बद्धलक्ष्मी ॥ शरा सन ज्ञा मुक्त राम मंत्री ॥ ६७ ॥
 ६८ ॥ पुनः कामः कंदर्पः मुक्त वरिं शरा सन ज्ञा काम्य कङ्का वा आनम मंत्री किं कामः हर बद्धलक्ष्मी ॥ हर मदे श्वरे वद्ध लक्ष्मी
 वेधं येन सह पं कथयथा तवति उमा समरु यथा तवति किं वा वाणा वसरं शर संधान समयं प्रतीक्ष्य विलब्ध ॥ कामः किं क
 मुमिक्त ॥ वदति मुखं विश्वानर वदनं विविक्तः प्रवेष्टुमिक्तः कामः किं वलतंग वता यथा पतंगः चलतः उक्ता यदी पमुखे
 पतिवुं वा वदति ॥ ६९ ॥ अथोपनिषेगिरि शाय गोरी तपस्वि नेता मरुवा करेणा विज्ञोषितं ता उम तो मयूषैः ॥ मंदा कि
 ना पुष्कर बीज माला ॥ ६५ ॥ अथानंतरं गोरी पार्वती करे ण हस्तेन रुवा तपस्विने जिते दियय गिरि शाय ईश्वराय मंदा
 किनी पुष्कर बीज माला गंगा मरो रुह बीज स्तेलि उपनिषेहो कयामा म किं हेन करेणा ता मरुवा आरक्त कातिना किं मंदा
 पा ता उम तः सूर्य स्प मयूषैः किरणैः विशोषितं आर्द्र ता वं त्याजिता ॥ ६५ ॥ पति गृहीतं प्रणयि प्रियवा त्रि लोचन स्ता मुपव क्रमेव
 संमोदनेना मवपुष्प धत्वा धनुष्य मोघं समधत्त बाणैः ॥ ६६ ॥ त्रिलोचनो ईश्वर तां माला प्रति गृहीतं अंगी कृतु उपव क्रमो उद्यमं वका
 रा कस्मात् प्रणयि प्रियवा त्र प्रणयि निस्त्रि दयुक्तं यत प्रियं व वद्वल बा तस्मात् प्रणव पुनः पुष्प धत्वा कामो धनुषि धापो ममोदन
 नामा मोघं अफलं बाणं समधत्ता योजयत् ॥ ६६ ॥ हर सु किं वित्परिवृत्त धैर्यः ॥ वंदो दयार स इवां बुरा शि ॥ उमा मुखे विव फला
 धराष्टे व्यापारया मा म विलोचनानि ॥ ६७ ॥ व्याण व पुनः हरो मदेका उमा मुखे पार्वती वदने विलोचनानि नेत्राणि व्यापारया मा
 सां प्रविरुपा किं हरः किं वित्परिवृत्त धैर्यः ॥ किं विदत्य मात्रं परिवृत्तं गलितं धैर्यं धीर गुणाय म्यसां कइवा ॥ बुरा शि विव यमा

ऊमरमंटी
कापव२२

अंबुशिशिः समुद्रः चंद्रोदयारंते किं वित्पविष्टवैकोत्तरति। गवितगां तीर्थः स्यात् किं हेतुमा सुखे। विं वकला धरो हे विं वकला
वंदधरो हे यस्मिन् तत् तस्मिन् ॥ ६१ ॥ विष्टपती चैल सुता पिता वंमोः स्फुटलक दंब कल्यै ॥ आचो कला वा सुतरेण त
स्यो सुखेन पर्यस्त विलोचनेन ॥ ६२ ॥ व्या ॥ शैल सुता पिता वंमोः स्फुटलक दंब कल्यै ॥ आचो कला वा सुतरेण त
वृक्षं प्रापितेन पुनः किं हेतुमा सुखेन च सुतरेण तत् रुचिरेण पुनः किं हेतुमा सुखेन पर्यस्त विलोचनेन अधः पतितेनेत्रेण शैला
सुता किं कुर्वती ॥ अगोः शरीरावयवैः ॥ रुचा तावं विना निषयं विष्टवती ॥ प्रकटयती ॥ किं हेतुमा सुखेन पर्यस्त विलोचनेन अधः पतितेनेत्रेण शैला
विकसन्नं वृक्षं दंब कल्यै ॥ ६३ ॥ अथ दिय हो त मयुग्म नेत्र ॥ पुनर्वीति आ धल व निष्टुत्वा हेतुं स्ववे तो विष्टुते दिष्ट
रुद्रिष्टा सुपाते सुमस ऊर्द्धि ॥ ६४ ॥ व्या ॥ अधानंतर मयुग्म नेत्रो महेश्वरः दिशो ककुत्ता उपाते सुदृष्टि स ऊर्द्धा व्यापार
यामाग किं रुचा वशिवा किं ते दिय वात बल वं वल युक्तमिदिय हो ते विषय विकारं पुनः पुनरपि निष्टुत्वा
निवार्या अयुग्म नेत्रः किं कर्तुमिष्टु ॥ स्ववे तो विष्टुते निजमानुस विकारस्य हेतुं कारणं दिष्ट रुद्रिष्टुमिष्टु वि
लोकयितुं काम ॥ ६५ ॥ सदक्षिणा पांग निविष्टुष्टि नत रंशमा कं वित स व्यपादां ददर विक्री कृत वा रुवापो पदु
मस्तु द्युत मा सुयोनि ॥ ६६ ॥ व्या ॥ मदे शः आत्मयो नि कंद पं ददर अपश्यत् किं कंद पं ददरु मस्तु द्युतं पु
नः किं कंद पं दक्षिणा पांग निविष्टुष्टि दक्षिणा पांगे दक्षिणे नेत्र पर्यंत निविष्टा न्यस्ता सुष्टि येन संतं पुनः किं कंद आत्मयो
निनतां नानतो मया कृतोऽंशस्ते मे येन संतो पुनः किं कंद आत्मयो नि ॥ आ कं वित स व्यपादां वक्री कृत वा मवरणे पुनः किं
कंद आत्मयो नि वक्री कृत वा रुवापो वक्री कृतं कुरु लितं वीरुकां तं वाप शरा यने येन संतं ॥ ६७ ॥ तपः परामर्श विष्टुष्टम
न्यो ॥ नृत्ति गडः वृक्ष सुखस्य तस्य स्फुरत्तु दृष्टिः सदसा दतीया ददरुः रुचा तुः किल निः पाया त ॥ ६८ ॥ व्या ॥ किलेति म
सत्य रुचा तु रप्रिः तस्य स्वस्वर स्य रतीया ददरुः वेत्ता त सदसा निः पाप त निर्जगामा किं कंद स्य तस्य महेश्वरस्य तपः परा
मर्श विष्टुष्टमन्यो ॥ तपः परामर्श न समाधि विष्टुष्टेन विष्टुष्टे विष्टुष्टेण हृदि शोभे मस्तुः कोपो य स्य तस्य पुनः किं कंद

= प्रातेष्टु =

२२

तस्य ॥ नृत्ति संगडः वृक्ष सुखस्य ॥ नृत्ति संगे नडः वृक्षं उ निर्शि कं मुखं व दनं य स्य संतस्य ॥ का दशाः रुचा तुः ॥ स्फुरत्तु लिग वा
न ॥ पुनः किं कंद रुचा तुः उद्विष्टुष्ट काल ॥ ७१ ॥ को धं पत्तो सहरं सुदरे ति ॥ यावद्विरः खेम रुगां वरे ति ॥ ताव च वद्विष्टुष्टेनेत्र
जमा ॥ तस्मा वशेषं मदनं चकार ॥ ७२ ॥ व्या ॥ मरुता देवानां गिरो वं वदति रे आकाशे यावद्वरे ति ॥ प्रमप्यति ॥ इतीति किं हेतु
सो हे स्वामिन् को धं सहरं ॥ तावत्स च वने नृत्ति जमा ॥ रुद्रलोचन दृतीय संतवो वक्रिः ॥ ददरुः मदनं कंद पं च स्मा वशेषं चकार
अकरोत् ॥ ७३ ॥ व्या ॥ निषम प्रसवेन दृष्टि मोहेन संस्तनयनं दियानां अज्ञात स र्वस्य सना मुक्तुं कृतो पकारं वरति वं चवा ॥ ७४ ॥ व्या ॥
अज्ञात स र्वस्य सना ॥ विदित पति सस्मा ॥ वशेष परमाश्री रतिः कामचार्या मुक्तुं र्जया वरं मोहेन कृतो पकारा इव वचं व
अनवत किं हेतुमा मोहेन तीव्रा निषंग प्रसवेन तीव्राः निषंगो डः रव प्रसंगः तस्मात्प्रसवः उत्पत्तिर्यस्य संतेन ॥ पुनर्माहे
न किं कुर्वता ॥ इंदियाणां श्रोत्रे नेत्रादीनां वृत्तिमा कर्णनाव लो कनादिको संस्तनयतां जमी कुर्वता ॥ ७५ ॥ तमा सुविष्टु
तपसः तपस्वी ॥ वनस्पति वद्वदवा वनज्य ॥ स्त्री सन्निक र्षप रिदुष्ट काम ॥ सो त दधे रूत पतिः स रूत ॥ ७६ ॥ व्या ॥
स तपस्वी ॥ तपो बान्धु नृत्ति पतिः रुद्रः नृत्तीनां प्राणिना पतिः रूति पतिः ॥ स रूतः स रूतैः गणैः इति स रूत गणः स रूत
दधे ॥ इदं वचं वद्वदवा नृत्ति पतिः किं कर्तुं काम ॥ स्त्री सन्निक र्षप रिदुष्ट काम स्य सु कामः किं रुचा तं तपसो विष्टुष्टं अंतरायं म
शुभां प्र अवतज्य ॥ स क्का क इव वद्वदवा यथा वको वनस्पति फल वंत वृक्षं अवतज्य ॥ अदृश्यो न वति ॥ ७७ ॥ शैलात्मजा पि
पितु रुचिर सो नि लाषा व्यर्थ समर्थ जलितं वपुरा मन आ सख्योः सम कृमिति वा धि क ज्ञात वज्ज ॥ मृत्पाङ्ग म न वना सि मुखी क
ध्वित ॥ ७८ ॥ व्या ॥ शैलात्मजा पिता वंमोः स्फुटलक दंब कल्यै ॥ आचो कला वा सुतरेण त कंधा वित्त देसा कहेन स वना सि मुखी नि केतन स नृत्ती जगाम य
थो किं रुचा उचिरसो ॥ उत कर्ध निशि रां सिमस्तका निमस्य संतस्यो चिरसः पिठः हिमावलय ॥ नि लाषा मनोर धं व्यर्थ निर धं कं स
मर्थयिवा चान्य द्वात्मनः स्व स्य ललितं मनो हरे वपुः शरीरं व्यर्थ समर्थ मत्रा किं रुचा शैलात्मजा ॥ अधिक मर्थ का ता उत्पन्नो ल
क्षा त्रपाय स्याः सा ॥ इति अधिक ज्ञात वज्ज ॥ इतीति किं सख्योः स श्रीयोः जया विजययोः सम हं पत्य हे मृत्पाङ्ग म न वती त वा अय

धिगायतः स्वजन संनिधौ यः परावर्तनवन्ति सो विदुः सह इत्यर्थः ॥ १७ ॥ अधःसमुद्रं लितां क्षीरं सरे सतीत्या उदितं रमत्तुं कं प्यामुदितं
रादाय दोषी सुरगज इव बिलत्पद्मिनीदंतलग्ना प्रतिपद्य गतिरासी घेग दीधी कृतंगः ॥ १८ ॥ अधः नंतरं सा अदिः दिमाचलः
उदितं पुत्री दोषी आदाय गृहीत्वा प्रतिपद्य गतिः पद्मं प्रतिपद्य गतिः सा प्रतिपद्य गतिः आसीत् वत्तुवा किं शंडहितं
रं मुकुलितां क्षीरं उचितनेत्रा कया रुद्रसरे सतीत्या महेश्वरं सत्येन पुनः किं शंडहितं अमुकं प्या दया योग्या क इव सुरगज
इव एरावण इव यथा एरावणः प्रतिपद्य गतिः सवति किं कुर्वता दंतलग्ना पद्मिनी कमलिनी बिलहारयता किं शः सुरगजः वेगदी
धी कृतंगः वेगेन दीधी कृतं अंगयेन सा ॥ १९ ॥ इति श्री कुमार संत वे महाकाव्ये कालिदास कृतौ कामदहन नामां तृतीय सर्ग
स्थलीका समाप्ता ॥ ३ ॥ अधः मोहपरायण सती विवशाका मवधूर्विबोधिता विधिना प्रतिपादयिष्यता नववैधव्यं मुमुक्षु
वेदनं ॥ १ व्याख्या अधः नंतरं मोहपरायण सती मूर्खव्याकु
तन्यथापि ता किं श कामवधूर्विवशा परायता विधिना किं
नववैधव्यं नववत्तुवैधव्यं नववैधव्यं गततर्कं चंपा
मिषिते विलोचने न विवेदतयोरहस्ययोः प्रियं मृत्युं तनिम
चकार अकरोत् किं श विलोचने प्रलयं तो मिषिते मूर्खव्यपमविकमिते तयोः नेत्रयोः प्रियं वदन्तं न विवेदनां क्षीरं
किं शयोः तयोः अहस्यो स्तुतिवर्जितयोः किं श प्रियोः अत्यंत निमग्न दर्शने अत्यर्धगत दर्शने ॥ २ ॥ अमिजी वितना घजी वमी
। तलिधायो वितया पुरस्तया दहरो पुष्पा कृतिक्षितौ हरकोपानल सस्म के वले ॥ ३ व्याख्या तयारव्या पुरोऽये क्षितौ श्रुतिव्या
हरे केवलं हरकोपानल सस्म रुद्र क्रोधमिन सिते दहरो किं श हरसस्मा पुष्पा कृति नराकारं किं शया तया अयि इति कोमला
मत्रलो देजी वितना घदे शण स्वामिना जी वमि इति अलिधाय प्राप्य उच्चितया ॥ ३ ॥ अधः सा पुनरेव विह्वला वसुधालि गंधसर
सती विललापविकीर्ण मूर्खका समडः स्वामिनु कुर्वती स्थली ॥ ४ व्याख्या अधः नंतरं आरतिर्विह्वला शोकाकुला सती पुनः पंचवि

[illegible]

कुमार सं. २
का पत्र २४

ध्वजं तव यदवमार्गं प्रतिपद्ये। आश्रयिष्यामि किं ह्यस्य तवापरलोक नववशासिनः परलोक स्य नववशासितस्य। परमं च
कृणोक्तो विधिना देवेन वं चितः। स्वर्गनिश्चितं देहि नो धानि नो सुखं नो च दक्षिणं नृदाय वै॥ १४७॥ रजनीतिमिरावुं वितो। सुरमायं घनरा ध्वि
कृवाः। वसतिं प्रियं कामिनां प्रिया। वदते प्रापयितुं कं ईश्वरः॥ १४८॥ व्याणं हि प्रियं देव ह्यस्तु। प्रियाः कानाः कामिनां कामा विद्यते येषां ते कामिनस्तेषां
कामिनां वसतिं निवासं वदते प्रापयितुं कं ईश्वरः। कं समर्थः किं शाः प्रियाः घनरा ध्वि कृवाः। कुलधरगर्जिता विललाः। स सयाः कृपु
माये नगरपधि। किं छेपुरमाये रजनीतिमिरावुं वितो। रात्रं धकारा दिते॥ १४९॥ नयना न्यूरुण निघूरुयन। ववना निस्वल यन पदे रात्र सति
ययि वारुणी मदः। घमदानां मुकुना विमं वना॥ १५०॥ व्याणं हे स्मर वारुणी मदो मदिरा मदः। व्ययं सति। अविद्यमाने अकने दानी। घमदानां सुंदरीणां
विमं वनोपहासः। मारुणी मदः किं कुर्वन्। घमदानां अरुणा न्यारकाः। नितयना निविलोचना नि। घूरुयनं घूमं प्रापयन्। कृपदे रात्र
घाते रववना निवका निस्वल यन स्वरलना निमपियन्॥ १५१॥ अत्र गम्य कधी कृतं वदुः। प्रिय वंधोः तव निष्कलोदयः। वकुले पि
ते निशाकराः। सुततां दुःस्वमने गमो ह्यति॥ १५२॥ व्याणं हे अनं। गकं दयी निशाकरः वं दः। वकुले कृष्ण पद्मे गते पि प्रयाते पि
तमुतां कृतां वदः। स्वकं हे नमो ह्यति तस्य सति किं कृवा प्रियं वंधोः वदन् सति तस्य। तव कधी कृतं कवा ता वंधा घां वदुः। शरीरं अ
वगम्य मवा किं छे निशाकरः। निष्कलोदये निरा स्वादोदयः॥ १५३॥ रितारुण वाग्धनः। कलुं स्को किल राक्षसु चितः। वद मे वति
कस्य बाणतां न वदुत प्रमवोग मिष्यति॥ १५४॥ व्याणं हे नाथ वं वद कधय। न वदुत प्रमवो न वसद कार मं कृद्गु रमः संप्रति अकना क
स्य मउ कस्य बाणतां विशाष वं गमिष्यति। या स्यति किं छे न वदुत प्रमवः। कलुं स्को किल राक्षसु चितः। कलामनोहराः पुं स्को किलाः
विका स्तेषां राक्षसु चितः कधितः यः सः पुनः किं छेः हरिता रुण वाग्धनः। हरितां गलां पलाश वंशी अरुण मारकं वाग्धनो जं वंधनं
तं यस्याः के हरिता रुणः॥ १५५॥ अलिपं किं रते कशं स्या गुण कृत्यै धानुषो निजिता विदुते। कुरुण स्वैर रिमं गुह्यो को मुनो दती वमा॥ १५६॥ व्याणं हे स्म
र अलिपं किंः तमर अणी वया सवता धनुषः कां कुरुण कृत्यै मौडी कार्यायां अने कशे अने कवारं नियो जितानि युक्ता। उत द्यते। इ
यं मलिपं किंः कुरुण स्वैर उकं य्या स्वैर विदुतेः वनैरुं शो को अत्रो दती वमा॥ १५७॥ प्रतिपद्य मनोहरं वदुः। पुरपुश दिशता वदुचितः। रति

२४

धार्मिके

हतिपदेषु को किलां मकरालापति सर्गपं मिता॥ १५८॥ व्याणं हे स्मर। तावदुचितः सनारति हतिपदेषु स्वत्तार्या हती स्थानेषु को कि
लां पि कां परपुशं मादिशा देरा देहि। किं शां को किलां मकरालापति सर्गपं मिता। मकरा मिशेयः आलापः कलवाकं वत्र नि
सर्गपं मिता सदु कप्रवीणा यासां किं कृवा मनोहरं वदुः। शरीरं प्रतिपद्या श्रित्य॥ १५९॥ शिरसां प्रणिपत्य याविता। न्युपगूढानि
सवेयं धूनिव। सुरतानि चतानि ते रदः॥ स्मर संस्मृत्य न शान्तिरस्ति मे॥ १६०॥ व्याणं हे स्मरः। वा न्युत ते तव तानि सुरतानि निधुवनानि
रदः पकांते। संस्मृत्य ध्याया मे मम शांतिरुपवामो नास्ति। न विद्यते। वधुन रूपयुद्धा न्यालि गितानि सवेयं धूनि स कं यनानि स
त्यं मे मम शांतिर्नास्ति। किं शांति उपगूढानि याविता नि धार्मितानि। किं कृवा शिरसां मस्ते केन प्रणिपत्य नमस्कृत्य॥ १६१॥ रति
रतिपं मिता वया। स्वयं मंगेषु ममेदमार्तं व। धियते कसुमं व साधनं। तव तं वा सुं वधुर्न दृश्यते॥ १६२॥ व्याणं हे रतिपं मिता रति
कर्म कशं वया। तवता ममांगेषु। शरीरां वयं वेषु स्व मात्मनार वितं विदितं। इदमार्तं व कुरु मं वधि कसुमं व
साधनं। पुष्पालं करणं। मयारुत्या धियते तव तं व। कवधुः। शरीरं न दृश्यते॥ १६३॥ विबुधैः वमने गदारुणैः। रा
समा मे वति कर्मणि स्मृतः। तमि मे कुरु दक्षिणे तरां वर णं निमित्ति राग मे दिमे॥ १६४॥ व्याणं हे अनं। हे कामा सवानं व
विबुधैः देवैः स्मृतः सनालितः कसति परिकर्मणि परिसा मस्ये न कर्म परिकर्म तस्मिन् परिकर्मणि। असमाधेः परेषु
को सति किं छेः विबुधैः दारुणैः उक्कटैः हे अनं। एहा गच्छांतं इमं दृश्यमानं वरणं पादं मे मम निमित्ति रागं कतरां कुरु विधेहि। किं
वरणं दक्षिणे तरां वामं॥ १६५॥ अहं मे पतंगवर्त्मना। पुनरं का श्रियिणी सवामितो वतुरैः सुरकामिनी जनैः प्रियया वत्र विलोप्य सेदि
धि॥ १६६॥ व्याणं हि प्रिय देना घाया वतुरैः कृचलैः सुरकामिनी जनैः देवस्त्री लोकैः दिवि स्वर्गे न विलोप्य मे न लो संप्राप्य मो तावत
अहं पतंगवर्त्मना विच्छन्न मायेण एत्यागत्य। पुनः पुनरपि ते तवां का श्रियिणी उचंग सजिनी सवामि॥ १६७॥ मदनं न विना कृतारतिः।
कृणमात्रं किल जीवितेति मे। ववनीयं मिदं व्यवस्थितं। एम वा मुत्तया मियद्यपि॥ १६८॥ व्याणं हे रमणी देव ह्यस्तु। यद्यपि वा अत्र यामि
अत्रु गच्छामि मे मम इति इदं। जमाय वधनीयं अपेका कं व्यवस्थितं। इतीति किं मदेनै कं दर्पेण विनारति रकता सती किले निम

ऊमासंभवा
काषत्र २५

किं ना १

त्येकलमात्रं जीविता ॥ २२ ॥ क्रियतां कथं मयं मम नां यरलोकांतरितस्य ते मया सममेव गतोऽस्य तर्कितां पतिमगो नवजीविते नय
॥ २३ ॥ व्याणं हेस्मरहे कंदर्पमया पुरलोकांतरितस्य तस्याः न्यसवांतरं वासस्य ते तवां न्यमं मया मम न कथं क्रियतां विरच्यतां ॥
नः अंगेन शरीरेणावा न्यजीविते जीवेन सममेव समकालमेव ॥ अतर्कितां अविचारितां गतिं गतो मित्रा मो मि ॥ २४ ॥ रुजुतां नय
तः स्मरामिते ॥ शरमु संगनिषागध्विनः ॥ मधना सहसस्मितां कथां नयनोपांत विलोकिता निव ॥ २५ ॥ व्याणं हेस्मर ॥ उ संगनिष
गध्विनः क्रोधन्यस्तवापस्या ते तव शरं बाणं स्मरामि किं हस्यते रुजुतां सरलतां नयतः ॥ न्यतम मधना वसंते न सहसस्मितां
सहास्यां कथां वाजी ॥ अन्यच्च नयनोपांत विलोकिता निव न पयंत दशानि स्मरामि ॥ २६ ॥ कृतं ते हृदयंगमः सरवा ॥ ऊ सु
माये जितकारुको मधः ॥ नखल्य रुषा पिनां गमितः योपि सु ॥ हृतां गतिं ॥ २७ ॥ व्याणं हेस्मर ॥ इति वितकीते तव हृदयंगमो
मनो बल्लतः सरवा सहयो मधर्वमेतं ॥ क किं शे मधः ॥ ऊ सु माये जितकारुको मधः ॥ ऊ सु मेरा जो जितं न्युक्तं कारुको मधु
येन स अपि मधः ॥ उ म रुषा उ कट को येन पिना किना
तो न घापितः ॥ २८ ॥ अध नैः परिदेवता करैः ॥ हृदये दिग्ध
श्च तुरः ॥ २९ ॥ व्याणं अध नंतरं मधर्वमेतं ॥ पुरोऽग्रे आत्मानं
रारतिं अत्युपपन्नमा सौ सयुतां किं शे मधः ॥ तैः पूर्वोक्तैः परिदेवता करैः रति विलापा करैः हृदये अदितः पाहितः ॥ उत्ये द्यते
कैरिव दिग्ध फले रिव ॥ विषलिप्त शरा गैरिव ॥ यथा कश्चिद्दिग्ध फले हृदये पीम्यते ॥ ३० ॥ तमवे सुरु रो दसा रत्रा स्तन सं बाध सुरो
जघानवा स्वजनस्य हिडः ॥ स्वमृग्यतो विद्वत धार मित्रो पुजायते ॥ ३१ ॥ व्याणं स्मरतिः तमर्कं अवेक्य विलोको चरां अत्यर्थं
रोदः ॥ रोदनं वकारा वा न्यतस्तन सं बाध ऊ वप्रे कटं उ रौ हृदयं ऊ घाना ॥ अता नयतः ॥ दियस्मा तं कार कणादः ॥ स्वजन स्या यतो
डरव सुपजायते उत्पद्यते ॥ विद्वत धार मिवा ॥ उ द्घा ट क पाठ मिवा ॥ मघा विद्वत धार वस्तु प्रकटा तवति ॥ ३२ ॥ इति वन मुवाच ॥
खितां सुहृदः पश्य वसंत किं स्थितं ॥ अविदुं कणाशः प्रकीर्तते ॥ पवनैर्न स्म कपोत कर्तुरं ॥ ३३ ॥ व्याणं न्यतः उ रिकितां सडः

२५

स्वा रतिरेतं मधं धति इत्युवाच ॥ इतीति किं ॥ हे वसंतं पश्य ॥ वलोकया ॥ तव सुहृदो मित्रस्य किं स्थितं किं जातं ॥ यदिदं कपोत कर्तुरं
पारापत धूसरां न स्म पवनैर्वा युनिः कणाशः कणा रक्त वा प्रकीर्तते ॥ उक्ताप्यते विक्रियते ॥ ३४ ॥ अयि संघृतिं हे हि दर्शनां स्मरयु
सुकं पमाधवः ॥ दयिता स्वन वस्थितं नृणां ॥ नखलु वे मचलं सु हृज्जने ॥ ३५ ॥ व्याणं अयि इति को मलामंत्रो हे स्मर संघृतिः ॥ क
ना दर्शने देहि ॥ एष माधवो वसंतः पश्य सुको विलोकनो जालो वर्तते ॥ नृणां वे मस्नेहः ॥ यदितो सुतार्यो स्वजन वस्थितं अस्थिरं सु
हृज्जने मित्रलो के खलु निश्चितं नवलं वंचने ॥ ३६ ॥ अमुना ननु पार्श्व वर्तिना ॥ ऊ ग दा हां स सुरा सुरं नवा विशतं उ गुण स्य कारितां
धनुषः ॥ को मल पुष्य पत्रिणः ॥ ३७ ॥ व्याणं हे स्मर ननु निश्चितं अमुना अनेन पार्श्व वर्तिना समीपस्थेन तव धनुषः कारुको मधु
सुरा सुरां स देव दैत्यं ऊ ग हि शं आ हां कारितं ॥ किं हस्य धनुषः ॥ विशतं उ गुण स्य ॥ धुनः किं हस्य धनुषः ॥ पल्लव पुष्य पत्रिणः ॥ को म
ल ऊ सु म बाण स्य ॥ ३८ ॥ गतं पवनं ते निवर्तते ॥ स सखा दीप्यते
मधू धूमितां ॥ ३९ ॥ व्याणं हे वसंत सते तव सरवा ॥ सु हृज्जने एव
तो वात निहितो गतो विधातः सन् ॥ न निवर्तते ॥ अहं रतिरस्य
सन प्रधूमितां ॥ असो ड वा सन संतापितां ॥ ४० ॥ विधिना कृतमई
ऊ स मे पतनाय व ह्वरी ॥ ४१ ॥ व्याणं ननु निश्चितं विधिना देवेना र्शितं स अर्द्ध हं स अर्द्ध व्यापा दने विहितं ॥ विधिना किं कृ वतां स्मर
वधे काम संहारे मा विमुचता ॥ यत्क वता हि निश्चितं महती पि प्रहार वर्जिता पि ॥ व ह्वरी व ह्वरी सश्रय दु मे आ श्रित रक्त गज स मे सतिया
त नाय सवति ॥ ४२ ॥ तदिदं क्रियतां मनुजैः ॥ नवता बंधुजन प्रयो जनां ॥ विधु रं हृल ना तिसर्जनां ॥ ननु मां धाय य पत्यु रंति कं ॥ ४३ ॥ व्याणं
हे वसंत नवता त्रया अनंतरां तदिदं बंधुजन प्रयो जनां ॥ बंधव जन कार्यं क्रियतां विधीयतां ॥ ननु निश्चितं मा पत्युः ननु रंति कं समीपे
प्रापया कस्मात् ॥ हृल ना तिसर्जनां ॥ दहन दाना तं किं रं मां विधु रं शो क विहृ लो सडः ॥ ४४ ॥ रात्रिना सहायति को मुदी ॥ सह मेघे
नतं हि लीयते ॥ मदा पतिवर्तगा इति प्रतिपन्नं हि विवेत नै रवि ॥ ४५ ॥ व्याणं मदा स्त्रियः पतिवर्तगा व ह्व स मा रं उगा मिन्यः इति

x अ x

कुमारसंपद
कायत्रय

विबेतनैरपि हि निश्चितं मे भवति पत्रं आदितं इति यथा कौमुदी वंशोऽसौ वैश्वराजिनं वंदे एतदयं गच्छति तन्निर्दिष्टं मे
न सद्विलीयते विलयं गच्छति ॥ ३३ ॥ अत्रुनेव कथावितस्तनी सुज्ञेन प्रियगात्रं तस्मिन् नवपद्मवसंस्तरं यथा स्वयिष्ठा मितं
वितावसौ ॥ ३४ ॥ व्याण हे वसंत अमुना मे न सुज्ञेन सो साययुक्तेन प्रियगात्रं तस्मिन् पतिशरीरं रक्तया सह एव निश्चितं कथा
तस्तनी धूसरकुचासनी तं शरीरं वितावसौ वक्रो तद्वारवयिष्ठा मितं यथा नवपद्मवसंस्तरं तं विधीयते ॥ ३५ ॥ कुसुमास्तरं
सहायता बजराः सौम्यगतस्त्वमावयोः कुरु संघतितावदाश्रमे प्रणिपातां कुलियावितस्त्रिता ॥ ३६ ॥ व्याण हे वसंत हे सौम्यं त्रि
योर्दयोः कामरयोः बज्रवारं कुसुमास्तरं पुष्पं स्तरे सहायताः सानिध्यं देउगतः प्राणः तावत्प्रतिश्रुता आशुशोभमेमम
प्रिता सहायतां कुरु वितां रचयेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ वचनः प्रणिपातां कुलियावितः नमस्कारं जलिशार्पितं ॥ ३८ ॥ तदुक्तं लनेमदपितं वस्य
दक्षिणवातबीजनैः विदितं खलु ते यथा स्मरः ॥ ३९ ॥ मय्युत्तर
लनेममिदं दक्षिणवातबीजं मे मलयानिलं वृत्तैः ॥ ४० ॥ वरयेरौ
कुंदपोमं विना कुरु मपि कुरु मात्रे मपि नो अहेतो नो आहं
एकै नो ॥ अविचक्षणं परत्रयमया सहितः पास्यति ते स बांधवः ॥ ४१ ॥ व्याण हे वसंत वान्यत इति पूर्वोक्तं कलनदा नादि विधि विधा
यकच नो आवयोराशुशोभमेव सलिलस्य पानीयस्य जलि दीयता यतयस्मा करणा तते तव बांधवः स्मरोऽविचक्षणं विनागी
त्यपरत्र परलोके मया सहितो युक्तः पास्यति पानं करिष्यति ॥ ४२ ॥ परलोकविधौ वमाधवः स्मरमुद्दिश्य विलोलपद्मवाः निवपे सह
कारमंजरीः प्रियवृत्तप्रसवोदिते सखा ॥ ४३ ॥ व्याण वान्यत हे माधव हे वसंत माहकारमंजरीः आशुत वदन्ती निवपे देयाः किं हः सह
कारमंजरीः विलोलपद्मवाः वंचलकिशालयाः किं कवा उद्दिश्य के स्मरं कंदर्पो परलोकविधौ अन्यतपेदिक कार्यो हियस्मा करणा
ता प्रियवृत्तप्रसवो सीष्ट सहकारमंजरी न वां कुरुः ॥ ४४ ॥ इति देहविमुक्तये स्त्रिता रतिमाकाशत वा सरस्वती शफरी
कदशेषविह्वला घघमावृष्टिरिवावृकम्यता ॥ ४५ ॥ व्याण आकाशत वा यो मोक्षो नाना सरस्वती वाणी रतिमति अत्र कम्यता स्या सया

२६

मासा किं शंर सिं देहविमुक्तये शरीरत्यागाय स्थितं निश्चला का इव प्रधमा वृष्टिरिवावृकम्यता ॥ ४६ ॥ व्याण प्रधमा वृष्टिः शफरी मसिकां
अनुकंपयते किं शंर शफरी कदशेषविह्वला इह शेषविधुरा ॥ ४७ ॥ कुसुमायुधपत्रि उद्घर्षतः स्ववत्तर्जनविराड्विष्यति शृणु
येन सकर्मणा गतः शयनवेदरलोचना द्विषां ॥ ४८ ॥ व्याण हे कुसुमायुधपत्रि हे स्मरप्रियो तव तर्जनीपतिः न उद्घर्षतः न उः प्राप्यः विरा
तविरकालात सुलसं न विष्यति शृणु मेन सकर्मणा गतः शयनवेदरलोचना द्विषां ॥ ४९ ॥ व्याण हे कुसुमायुधपत्रि हे स्मरप्रियो तव तर्जनीपतिः न उद्घर्षतः न उः प्राप्यः विरा
न द्विषां रुद्रवक्रिकालां शलतत्रपते गवः गतः प्राणः ॥ ५० ॥ अमिलाषमुदरितं प्रियः स्वसुतायामकरोत्प्रज्जयति ॥ अधते न नि
गृह्यविक्रिया मसि शयः फलमेतदचक्षुः ॥ ५१ ॥ व्याण प्रजापतिर्वसा सुसुतायां निजपुत्रामसिलाषं तो गवां अकरोत्प्रकारकि
ष्टः प्रजापतिः उदरितं प्रियः उक्तविषयविरामः अधानंतरं तेन प्रजापतिना असि शयः शयं लं सितः सन् एतत्फलं अचक्षु
ता प्राणवान्लेते किं कवा विक्रिया विकारं निगृह्य निराकृतः ॥ ५२ ॥ परिणेष्यति पार्वती यदा तपसा तत्प्रवर्णीकृतो हरः
उपलब्धसुरवेस्तदा स्मरं वपुषा स्वेन समो जयिष्यति ॥ ५३ ॥ व्याण हे स्मरा हरो रुद्रः यदा यस्मिन् प्रस्तावे पार्वती परि
णेष्यति किं शं हरः तत्प्रवर्णीकृतः तस्या विषये प्रवर्णीकृतः स
पलब्धसुरवः ॥ ५४ ॥ अमसुरवः स्मरं कंदर्पो स्वेनात्म्येन वपुषा देहेन स
धितः ॥ स्मरशापांत त वा सरस्वती अशनेरमृतस्य चोत्तयो वचिनश्चः बुधराश्चोत्तयः ॥ ५५ ॥ व्याण स वेधा सरस्वती वाणी प्रतिवपुनरा
त्याहो वा किं सधर्म्यावितः धर्मराजेन धर्षितः सन् किं शं सरस्वती स्मरशापांत त वा सरस्वत्येकं दध्यस्यो सो शापांत तस्वत्तवातां अ
शने वंशस्य चान्यदमृतस्य चोत्तयोर्दयोः अंबुरो मेघावचिनश्च वचिनो न स अत्यन्ति स्थानानि ॥ ५६ ॥ तदिदं परिरक्तं शोभते न
वितव्यसंगमे वपुः ॥ रविपीतजला तपात्यये ॥ ५७ ॥ उतरोधेन हि सुकृते नदी ॥ ५८ ॥ व्याण हे शोभने हे स्मरप्रियो तदिदं वपुः शरीरं परिरक्तं स
मेतात्पलाया किं वपुः तवितव्य प्रियसंगमे तावद्वत्तसंयोगो हि निश्चितं नदीतरंगिणी रविपीतजला सूर्यशोषितपानीयसनी तपा
त्यये वपुः कालो जघेन ववा देन पुनः पुनरपि पुनः संयोगो वा नोति ॥ ५९ ॥ इति चरते किमपि नूतमदृश्यं मंदीवकारमरणा व्यवसायं

कुमारसंज्ञा
कापत्र २७

धिः तव त्वया अकुसुमायुधं कंठेता। माश्वासयस्व चरितार्थं यदैवोसि॥ ४५ व्यापा अदृश्यरूपं किमपि गोचरं नृणां महत्तुं। इदं अ
सुनाप्रकारेण रते। कामतायया। मरणव्यवसायमुद्धि। मृत्कव्यापारमति। मंदीवकारा। विधिलामकरोता। वान्यतकुसुमायुधं कं
स्मरमित्रं वसंत। तव त्वयातः दृश्यरूपं सरस्वती वचनात्। वचोति। रुचा। एनारतिमास्यासयता। किं ह्येवोसि। सुचरितार्थं यदैः शो
सनचरित्रं वरुहे। ॥ ४५ ॥ अधमदमवधूतपद्मवांतं। व्यसनकशाप्रतिपालयं वचुव। शशि न इव दिवा तनस्येखा। किरणपरिरु
यधूसराप्रदोषं॥ ४६ व्यापा अधानंतरं। व्यसनकशापति। उः रवडुर्बलामदनवधूः रतिः। उपद्रवांतं। आपद्रांतं। प्रतिपालयं वचुव
अत्यवाहयता। काश्वादिवातनस्य दिववर्जितः। शशि नश्च इत्यलेखेव। यथा शशिनोरेण प्रदोषं संध्या कालं प्रतिपालयति। कीदृशी
लेखा। किरणपरिरुयधूसरा। किरणानां परिरुयधूसरा। ॥ ४६ ॥ इति श्री कुमारसंज्ञा
वेमहाकाव्ये रतिविलापवर्णनो नाम ववर्धसर्गस्य टीका सम
प्रमनोरथासती। निनिंदरूपं रुदयेन पार्वती। प्रिये शुभौ स
रूपं निनिंदा किं एषा पार्वती पिनाकिने श्वरेण तममनोरथा।
महं पार्वती धृत्य हं। यथा हियस्मा कारणद्वारुता शरीरम
वंध्यरूपता। ममाधिमास्थाय तपो सिरात्मनः॥ अवाप्यते नाकधमन्यथा ह्यं। तथा विं प्रेमपतिश्च नादृशः॥ ४७ व्यापा सा पार्वती त
योसि। रुचा आत्मनः स्वस्य अवंध्यरूपतां सफलशरीररूपतां कर्तुं इयेषा ववां वकिं रुची समाधि आस्थाय स्थितानियमं शोष
वा। अधवाहयं अमघा। कथं अवाप्यते लस्यते तत्किमित्युह॥ तथा विधं शरीरा इहरे प्रेमस्नेहः। वान्यतता दृशो जगदीशः पति
र्तर्त्ता। ॥ ४८ ॥ निशम्य वैनांतपमे कृतोद्यमां सुतां निनेत्रं प्रति सैकमानसां। ववावमेनापरिरुयवक्षसा निवारयंती महवो मुनिव्रता
तया। ४९ व्यापा मेनामाता एनां पुत्री सुतां पार्वती प्रतिववावा। आहस्मा किं रुचा वक्षसा रुदयेन परिरुय। आलिङ्ग्य। पुन किं रुचा वा
न्यवपयेतपः करणय कृतोद्यमां विदिताध्यवसायां निशम्य शुचा किं एषा सुता। आसक्तमानसा। आसक्तविनां कं वतिनिनेत्रं

२७

अना २

ईश्वरं प्रति किं कुर्वती महतो गरिषा तमुनिव्रता तनिवारयंती मिरा कुर्वती॥ ३ प्रह्वेयः॥ मनीषिताः संति गृहेषु देवता। तपः कवसेक
वता वकं वधुः॥ पदं सहेत नमरस्यपेलवं। शिरीषपुष्पं नपुनः पतत्रिणः॥ ४ व्यापा देवसे गृहेषु सदनेषु देवता। मनोसिलापदातारः सं
ति विद्यंते हेवसे तपः कवा न्यतता वकं वधुः शरीरं कपेलवं सुकुमालं। शिरीषपुष्पं शिरीषतरुः कुसुमां रमणीकं। नमरस्यं
चरीकस्य पदं चरं सहेति। सोढुं समर्थस्यातः पुनः पतत्रिणः पक्षिणः पदं न सहेत॥ ४ ॥ इति व्रते चामनुशासनी सुता। शशाक
मेना न नियंनुद्यमात्। क ईक्षिता धीस्वर निश्चयं मनः॥ पयश्च निम्ना सिंखं प्रतीपयेत्॥ ५ व्यापा मेनामाता सुतां पुत्री सुद्यमात्
पश्चरणा करणलक्षणात् नियंनुनिवारयितुं न शशाकान समर्था वचुव। मेना किं कुर्वती। व्रते चो इति प्रवृत्तिप्रकारेणा। व्रता
सती। शिंका ददती ईक्षिता धीस्वर निश्चयं वां विता सिंखं। सिंखनिश्चलनियमं। मनश्चित्रं वान्यत्रिम्ना सिंखं वानीवैः
प्रदेशागमनसत्सुखपयो जलं कः प्रतीपयेत्। को निवारये।
नस्विनी। अयावतारण्यनिवासमात्मनः॥ फलोदयां ता यत
वै। आसन्नसखीमुखेन समीपस्वदयस्माददनेन पितरं हि मावै
ना किं हं पितरं। मनोरघुं। मनोरघं विज्ञानिलाषं। जानातीति मनो
स्वस्या। कस्मैतपः समाधये फलोदयां ताया। फलं महेश्वर आसिलक्षणं तस्योदयो न्निरते वसानेयस्य सतस्मै फलपा। ॥ ६ ॥ अधो उरुपासि
निवेशतोषिणा। कता स्युज्जागुरुणा गरीयसा। प्रजासुयश्चात्य धितं तदारव्यया। जगाम गौरी शिखरं शिवं हिमत॥ ७ व्यापा अधानंतरं गौ
री पार्वती शिखरं जगाम। अगमत् किं हं शिखरं शिखं हिमतः शिखं हिनो मयूरा विद्यंते यस्मिन् तता पुनः किं हं शिखरं। तदारव्यया गौरी
नाम्ना पश्चात्प्रजासुलोकेषु विषये प्रवितं विख्याते गौरी शिखरमिति किं हं गौरी। गुरुणा पित्रादिमाचलेन। कता स्युज्जादत्ता देशा कि
हेन गुरुणा गरीयसायुक्ततरेण पुनः किं हेन गुरुणा। अनु रूपातिनिवेशतोषिणा। योग्यनिर्बंधतपः कर्म निश्चय समाधि मता॥ ८ ॥ विमु
व्यसाहारमहार्य निश्चया। विलोलयष्टिः प्रविलुप्तवंदनं। ववंधवालासण वचुव कलां पयोधरा सोधविशीर्षं संहति॥ ९ व्यापा ॥

मनीषिता २

कृष्णारसंघटी
कापत्ररय

सापार्वती। वक्त्रं बंधं। किं कृत्वा आहारे नोक्तं विमुच्यते। किं कृत्वा। अहार्थनिश्चया। अहार्थो हनुमत्तको निश्चयो यस्याः।
सा। पुनः किं कृत्वा विलो जयति। विलो जावं वलायति। शरीरसर्वांगविनाशो यस्याः सा। किं कृत्वा। प्रविलुप्तं बंधं येन तत्। पुनः किं
कृत्वा। बाला रुणवत्। नवसूर्यकपिशा। पुनरपि किं कृत्वा। पयोधरो मेधविशेषसंज्ञाति। पयोधरो मेधासेवा मुत्सेक्ष्य
तेन विशिष्टविशरीरतां प्राप्ता संज्ञाति। समयो यस्य तत्। यद्यथा प्रसिद्धे। मधुरं शिरोरुद्धे। ऊटा निरप्येवमस्तु वाननं। न पद्यदा
श्लेषे निरवपकं। स शैवला संगमपि प्रकाशते। व्यापा तस्याः पार्वत्याः आननं वदनं तद्वाननं शिरोरुद्धे। ऊं तलैः कृत्वा
प्रभायेन प्रकारेण मनोऽसमं। किं कृत्वा। शिरोरुद्धे। प्रसिद्धे रलिक कृत्वा लस्यामले। पद्मिनी स्त्री लक्षण लक्षितैः पुनः किं
कृत्वा। शिरोरुद्धे। मकरैः सुकमलैः। तथा ऊटा निरपित दाननं मेवमी दृग्बिधं रुचिरेव च वा। यथा पंकजं कमलं अप्यन्य
तस्य शैवला संगं। शैवाल संयुक्तं प्रकाशते शोभते पवः। निश्चितं। अद्य ये निः। तमरपंक्तिः। तद्वाननं सा
देवे। अतिरुणं सा कृत रूप विक्रिया। व्रताय मौं ऊं। त्रिगुणं वत्तारया। अकारितपूर्वनिबद्धया तथा। सरा
गमस्यारसना गुणस्य दे। व्यापा सापार्वतीयां मौं जीवं। सार। अद्य वा किं कृत्वा मौं ऊं। त्रिगुणं त्रिसूत्रयुक्तं। पुनः
किं कृत्वा मौं ऊं कृतरोम विक्रिया। कृता विहितारो म्नां तनोरुद्धे। रणां विक्रिया विकारो यया सा तां। कथां प्रतिकृणां कृणां
प्रति। प्रतिकृणां। कृणां प्रति। प्रतिकृणां किं मध्वितया तत्पूर्वनिबद्धया तदेव पूर्वपदं निबद्धा तयामौ ज्ञा अस्याः पार्वत्या रस
ना गुणस्य दे। मेखला सूत्रम्यानं सरागं सलोहितं अकारि कृतं। ११। विस्तरागादधरा निर्वर्तितः। स नो गरागा रुणिता च क
चुकात्। ऊं ऊं ऊं रादानपरि कृतां गुलिः। कृता कृ सूत्रप्रणया तथा करः। ११। व्यापा तथा पार्वत्या करो हस्तः। अक्षसूत्रप्रण
या जपमाला स्नेहवान् कृतो विदितः कस्मादधरात् अक्षः स्मित उवाच किं कृत्वा अधरात् विस्तरागात् विस्तेनो निराकृतो रागाः लक्ष
कस्तां वृत्तं यस्याः सतस्मात्। वाच्यं कंचुकात् कपासिकात् किं कृत्वा कंचुकात् स नो गरागा रुणिता तस्मिन् योरुजयो मौं। गरागो वि
लेपने तेनाः रुणिता बालसंध्या संध्या पितो यः तस्मात्। ११। महा हंशश्चापरिवर्तनं न्युते। स्वकेशधुर्यैः पिया स्म ह्यते। अत्रोत्तमा

२५

वाक्जलतो पक्षयिनी। निषेडया स्मिन्नि एव के वने। २२। व्यापा अयं न्यतः सापार्वती। स्वकेशधुर्यैः आत्माय कवकुसुमैः हयते स्म
अपी न्यतः। किं कृत्वा। स्वकेशधुर्यैः महा हंशश्चापरिवर्तनं न्युते। महती मद्योग्या या श्या तस्या यत्परिवर्तनं वेदने तस्मात् न्युति।
अवनये पातेतैः सा उमा वाक्जलतो पक्षयिनी। वाक्जलतालुनवद्वीपैः बोधयन्तु च्छिप्यं कंचुकात् रागा सा। वाक्जलतो पक्षयिनी सती अत्रो
तशायनं चकार। किं कृत्वा कीवले स्मिन्नि एव चरे एव निषेडया। आसीनो पविष्टः। २३। पुनर्हृत्तुं नियमस्थया तथा। ह्येधु निक्षेप
मिवापितं हयं। लतासुत वीधु विलासवेष्टितं। विलोल हृदं हरिणा गना सुव। २३। व्यापा नियमस्थया संयमस्थिता तथा गिरिजया
ह्येधु विषये। हयं हितं अपितं दं। उल्लेख्यते निक्षेपमिव। किं कृत्वा पुनः पुनरपि व्यापा। ध्रुवला उग्रहो व मंगी कर्त्तव्यं किं मित्या ह
ते च्छु स कृत्वा सुलता सुवद्वीपु विलासवेष्टितं। वाच्यं तद्वरिणा। गना सुमंगी ध्रुविलोल हृदं च चल निरीक्षणं। २३। अत्रोत्तमा सा।
स्वयमेव कृत्वा कान्। घटस्तन प्रस्ववने बंधयत्। गुरोपिषेण। प्रथमा घटस्तनं। न पुत्रवा बल्यमपा करिष्यति। २४। व्यापा सापार्व
ती। अत्रोत्तमाः नालस्या सती कृत्वा कान् अल्य दृष्टा हृत्। काः बालतरुना। यवर्द्धयन् विशेषेण वृद्धिं प्रापयामास। कर्त्त
स्वयमेव कान् नैवा कैः घटस्तन प्रस्ववनेः घटविवस्तेनौ तमोर्था। निप्रस्ववना निप्रयां घटस्तन प्रस्ववना मितैः अन्ये पिबाला।
घटस्तन प्रस्ववनेः प्राप्यते। गुरोपि कार्तिकेयो पिप्रथमा मज्जमानं। पूर्वलश्च नृणां। येन वृत्तां प्रववा अत्यंतुत वाच्यतां वापा।
करिष्यति न स कृति। २४। अरण्यबीजां जलिदान लालिता। स्तथा च तस्या हरिणा विसस्वसु। यद्य तदीयं नयनेः अहं हलात्। पुरः सरवी
नं ममिमीत लोचने। २५। व्यापा वाच्यं हरिणा मृगाः तस्या पार्वत्या तदा तेन प्रकारेण विसस्वसु। विस्वा मज्जमानः। किं कृत्वा मृगाः अरण्यबीजां
जलिदान लालिताः अरण्यबीजां नो धन्य सामक मणिर्वदीनां। अहं जलिदाने न लायिष्याः पोषिताः येते। अरण्यबीजा यथा तदीयं नयनेः
नेत्रैः। सह ऊं हलात् कौ उकात् सरवीनां पुरोऽग्रे लोचने अमिमीता मानं प्रापिते। २५। कर्त्ता तिषे कौ कृत जात वेद सं। अयं वरा संग वती मा
धीतेनो। दिदृक्षु वस्तु मय्यो सुपागमा अहं मं ह्युच्यते। २६। व्यापा दिदृक्षु वस्तु मय्यो सुपागमाः। कपयो पुन प्रस्तो पार्वती अत्युपा
मं मन्नागं वंति स्म। किं कृत्वा कृता तिषे कौ। विदितस्मानो पुनः किं कृत्वा। कृत जात वेद सं। होमिता मिते। पुनरपि किं कृत्वा वयं वरा संग व
तो। अग्न्ययं वयं वरा संगो विद्यते यस्याः सा ता पुनरपि किं कृत्वा अधीति नो पवनं शीला। कपयः कपमं सुपागमा मन्ति स्याह। धर्म

तेषां मयि
दाय

दृष्टे पुस्तकतुल्यतरं वयो न समीक्षते मविलो कृतो विरोधिसचोः शिर्वमसरा उमैरपीष्टप्रसाद्धिता निजिन बो द
का स्यंतर संस्तानले तपोवनंतत्र बन्धुपावनो व्याप वा न्यवतत् पार्वती परिहृतं तपोवनं पावनं चित्रं सचन किंशंत
पोवनं विरोधिसचो शित पूर्वमसरं विरोधिगङ्गा हिंदमा ऊरीं डुरबकुलसप्पीदिति सत्वे प्रणितिसा शित स्यक्तः पूर्वमसरो
जातिवैरयत्रतत्पुनः किंशंतपोवनं नवोटका स्यंतर संस्तानले नवोटका स्यंतरेमध्ये संस्ततः शुष्टिनीतो अनलो वह्निर्यत्र तत्
॥ १७ ॥ यदाफलं सर्वसमाधिसाधनं न तावता लभ्यमानं स्तकोहितं तदीये ह्यस्त्वचारमारद्देवं तपोमह सावरिउ प्रवक्रमे ॥
६ व्यापा तदा तस्मिन् प्रस्तावे सा पार्वती मह इरिशं नपः आवरिडुमगी कंडुप्रक्रमे प्रकर्षणेद्यमंचकार किं रुचा स्वारा
रमाद्वनिऊ देह सुऊ मारवां अनपेक्षा वगलय्या तदा सा गिरिजा तावतान्यतेंतं काले यावत्रा कांकितं बांबितं फलं लभ्य
प्राप्य ना मंस्तनवानाति स्म किंशंकलां सर्वसमाधिसाधनं स र्समाधीनां साधयतीत्येवंशीलयतत् ॥ १८ ॥ क्रमंययो कंडुकला
जयाया तया मुनीनां चरितं व्यगा स्रता क्वंवयुः कावनपद्रा निर्मितं मृडप्रकृत्या वसुसारनेव ॥ १९ ॥ व्यापा अण्यन्यतमीपा
दती कंडुकली जया गिरीयक्ता मया क्लमखेदं ययौ ज गा मा तया गिरिजा मुनीनां कवीणां चरितं व्यगा स्रता वो
यने स्म वयुः शरीरं कावनपद्रा सन्नितं कनक कमल उल्लंघा न्यता क्वं निश्चितं प्रकृत्या सदजेन मृड कोमलं वा न्यनारवि
निश्चितं सुसारं सुष्ठु येन संसारं लोकोत्तमं ॥ २० ॥ सुवोयठ सादि लतां सुविस्मिता हविर्मुखा मध्यगता सुमध्यमा विजित्य मेनु
प्रतिधातिनां प्रसा मन्य दृष्टिः सवितारं मैरुता ॥ २१ ॥ व्यापा सा सुमध्यमा उमा अनल्प दृष्टिः न विद्यते अन्येषु गिरितरुव्यो मादिषु पव
शुष्टिर्निरीक्षणं यस्याः सा सती सवितारं सूर्य एकता विलोकमा सा किं रुचा नेत्र प्रतिधातिनां नेत्रयोर्लोचनयोः प्रतिधातनं य
सातां प्रतां कार्तिविज्ञापः जयं रुचा किं शा सा पार्वती मध्यगतां तर्थात्रिणी केनां हविर्मुखा मग्नीनां किंशां हविर्मुखा चतुर्लंघि
डः प्रतिगतां पुनः किंशां हविर्मुखा हलतां जा हल्यमानां क सुवो आषाढ मासे कंधूलता सा सुविस्मिता सुयुक्ता स्मिते
हास्ययस्याः सा ॥ २४ ॥ तथा पितृंस विवर्गितस्ति सि मुखं तदीयं कमल श्रियं दधौ अपंगयोः केवलमस्पदार्थयो ॥ २५ ॥ शनैः रश्मिमिक
भापदं कृतं ॥ २६ ॥ व्यापा तथा पिबुर्बलवकारेण तदीयं तस्याः पार्वत्या हृदंतदीयं मुखं वक्रं कमल श्रियं पद्मलक्ष्मी दधौ अध

रम्यः किं पश्यंस्वः स विदुः सूर्यस्य गतस्तिनिःकिरणैः तद्यंतापं धापिता अस्म्युखस्याः पांगयोः नेत्रपर्यंतयोः केवलं त्रयानि कथा कालि
कथाः शनैः प्रदंरपदं स्थानं कृतं विदितं किं पश्यंस्वः पांगयोः दीर्घयोः रायतयोः ॥२१॥ अयाचितो पस्वितमंबु केवलं रसात्मकस्या मुपते
श्चरस्मयः ॥ वन्दुवतस्याः किल पारणा विधिः न वदन्ति विरक्तिरिक्तसाधनं ॥ २२ व्यापाः किलेति श्रूयंतो तस्याः पार्वत्याः पारणा विधिः पा
रणं कर्म वदन्ति विरक्तिरिक्तसाधनं वदन्ति विरक्तिरिक्तसाधनं तस्याः घातिरिक्तं व्यतीतं अन्यसाधनं कारणं न वदन्ति वाच्यं केवलं अ
बुधानीयं ॥ उमुपते अस्म्युखस्याः किरणाः वसूदुः किं पश्यंस्वः मुपते रसात्मकस्या मुपते वदन्ति रूपस्याः किं पश्यंस्वः अयाचितो पस्वितमं
प्राधन्यं गमं ॥ २२ निष्कामता विविधेन वदन्ति नाना चरणां धनं सत्तेन वा तपात्यये वारि सिरु कितान वै ॥ सुवासनो आशमं च दृष्टं
गौ ॥ २३ व्यापाः सा पार्वती तु वा दृष्टव्या सदृशं धर्मं गमं दृष्टं गमि ॥ कथा एवाप्यधर्मा अमुवन्नत्याजः किं पश्यंस्वः तपात्यये वदन्ति काले न वै
विरक्तिः पानीयैरुक्ता सिका पुनः किं पश्यंस्वः विविधेन नाना च
अग्निना निष्कामताः ति शयेन संतापिताः विविधेन केनेय
धनं संवृणोति ॥ २३ स्थिताः रुपांश्च हस्तुतामिता धरा ॥ पयोधरो मे
ण नास्ति प्रधमोद विदवः ॥ २४ व्यापाः प्रधमोद विदवो न वदन्ति कणाः त
लेपान्ति प्रपेदिरे प्रायुः किं पश्यंस्वः प्रधमोद विदवः कणां कणां मात्रं पश्यंस्वः मुने वसुस्थिताः पुनः किं पश्यंस्वः प्रधमोपतामिताः धरा ॥ तामिवो धरो
दंत वस्त्रं ये स्तो पुनः किं पश्यंस्वः प्रधमोपतामिताः धरा ॥ तामिवो धरो
श्वात वदन्ति वलोकयन्ति मिषितैस्तमि मयै मरुतपः सा दृश्वस्थिताः कपाः ॥ २५ व्यापाः रुपा रात्रयः तमि मयै विदु मयै रु मिषितैस्तमो
मेवैरु मी खनैः तां पार्वती वलोकयन्ति पश्यंति स्म किं पश्यंस्वः पार्वती चिलाशया चिला सुदृष्टु चोते चिलाशया तां पुनः किं पश्यंस्वः अनकेतवा
सिनी ॥ वनिकेतेषु वसन्तीत्येवंशीला वनिकेत निवासिनी तां कामु अंतरात वदन्ति अंतरा २ सुवत वदन्ति सुवता तां किं पश्यंस्वः निरंतरा सु
नित्या मु ॥ उत्प्रेक्ष्यते कपाः काश्चामरुतपः सा दृश्वस्थिताश्वा ॥ २५ निष्कामतात्यर्घादिभिरात्रानिलाः सदस्यरात्री रुदवा सतत्परा पर
= उक्तं च आदिसर्वज्ञे ज्ञातिलो न लक्ष्म गो नमि रापो रुदयं गमं अहं अत्रात्रिभ उनेन स पं धमोदिजना तिनरस्य वृत्त १ = ४

स्वरां कृदि विन्न कवाक्योः॥ पुरो धियुक्ते सिद्धिने कपावती॥ २० व्या० सा पावती सदस्यरात्रीः पौष्णमास रजनीः उदवा सत त्वरा जलनिधि
सपरायणा सती अनेयी तः निनाया किं हः सदस्यरात्रीः अत्यर्धहिमो त्ररा निजाः अत्यर्धमयं तं हिमशीतलो चरस्याः उदीच्याः अनिवोका
॥ २१ व्या० सा पावती किं हः सा वक्रवाक्योः को कयो मिधुने धंदे कपावती दया सुक्ताः किं हः मिधुने परास्यरा कृदिनिः अत्यो न्येयो
कसुक्ते पुनः किं हः मिधुने निधुके विजोगे ॥ २२ व्या० सा पावती किं हः मिधुने परास्यरा कृदिनिः अत्यो न्येयो
क्षिप्ततपस्यसंपदाः सरोज संक्षानमिवाकरोदपां ॥ २३ व्या० सा पावती निशिरात्रौ मुखेन कृचाः पां पानी यातां मध्ये सरोज संक्षानमि
वा पन्नतर्जनी मिवाकरोत वक्राः किं हः मुखेन पन्नसुगंधिना पन्न व सुदुहो नो गंधो यस्य तत्तेन पुनः किं हः मुखेन प्रवेपमा
ना धरपत्रो निना प्रकषेण कं पमानोः धरो ह्ये वा वेव पत्रे दलेताः स्यां शो तती ते वंशी लं यत्तेन किं हः नामपां उषार हृक्षित
पन्नसंपदा उषारो हि सं तस्य आ हृक्षिः वर्षणं तया कृता धपाणिः तापप्राणां सरोजा तां संपत श्रीर्धिताः तां उषारया ॥ २४ व्या०
स्वयं विशालं दुमपल्लवित्ता पराहिका क्षतपसः तया सुनः तदप्यपा कीर्णमतः प्रियंवदा वद स्य पल्लवित्ता
पुरा विदः ॥ २५ व्या० सा पावती स्वयमात्मनो वा विशालं दुमपल्लवित्ता पराहिका क्षतपसः तया सुनः तदप्यपा कीर्णमतः प्रियंवदा वद स्य पल्लवित्ता
समिधः विना वद विशालाति उदितानि दुमपल्लवित्ता पराहिका क्षतपसः तया सुनः तदप्यपा कीर्णमतः प्रियंवदा वद स्य पल्लवित्ता
हिनिश्चिते तपस परा वरुणा का क्षा परम कोटितद विधुने कं पल्लवित्ता वमपा कीर्णत्यक्तः अतः कारणात् पुरो विदो विधां सः तां
पावतीः पण्डितिवदंति कं वयं ति किं हः तं प्रियंवदा विधुने मकरवदंती त्वं वंशी ला प्रियंवदा तां ॥ २६ व्या० सा पावती तपस्वि
मादितिः ब्रूते स्तदंगं कृपयं त्य हर्निशं तपः शरीरेः कवितैरुपाजितां तपस्विनां हरमधुश्चकार सा ॥ २७ व्या० सा पावती तपस्वि
नां तपो हरं यथा सवतितवा अधुश्चकार जिगाया हीनमकरोत् किं हः तपः कवितैः कवोरेः शरीरैः तपस्विनां रुपाजितां स्वायत्ती स
ते सा पावती किं कवती आदितिः पंचाग्निसाधनातिः ब्रूते तपोतिः पवनिश्चितं मणालिकापेलवं विराते उको मले स्व आ
लीयं अंगं शरीरं अहर्निशं निरंतरं कृपयंती कृतां प्रापयंती ॥ २८ व्या० सा पावती तपस्विनां रुपाजितां स्वायत्ती स
तीयं अंगं शरीरं अहर्निशं निरंतरं कृपयंती कृतां प्रापयंती ॥ २९ व्या० सा पावती तपस्विनां रुपाजितां स्वायत्ती स

मां दयाचिरे तं प्रणिपत्यः स्वितः ॥ पतिव्रतां सुतमाजिदेउ ॥ ३० व्या० सुरा देवाः उः स्वितः संतः तपः शो पतिं शं च प्रणिपत्य मम
स्तुत्य सुतं पुत्रं यया निरे शर्धया मासुः कस्मै आजिदेउ प्रियाम कर्तुं किं कृत्वा न गेह कन्या पावत्या कृतं विदितं तत्र य उदी ह विलोका
किं हः तपः शो वरा क्रिया कृतां शुरुदतस्य या वरा क्रिया वशीकरणं तत्र कर्म समर्थं यत्र ॥ ३१ व्या० सा पावती अश्वजिना पाठधरः प्रगल्भवा कृ
लत्रिबुद्धमयेनेते जसा विवेश कश्चिद्विलस्तपो वनं शरीरवदः प्रथमां श्रमो यथा ॥ ३२ व्या० सा पावती अश्वजिना पाठधरः प्रगल्भवा कृ
रः सपस्वी तपो वनं विवेश आ विराता किं हः जटिलः अजिना पाठधरः अजिने मगध मी पाठः पंशा देमः अजिने वा पाठश्च तौ दक्षतीति
याः अजिना पाठधरः पुनः किं हः जटिलः प्रगल्भवा कृ प्रतिना चितव वनसुक्तः उत्प्रे ह्यते किं कर्तुं त्रिवा बुद्धमयेन परब्रह्म स्वरूपेण
ने जसारो धिवा हलत्रिवा देदीप्यमान स्वयं यथा येन शरीरवदो दे समान् प्रथमां श्रमो ब्रह्मचरी तपो वनं प्रविशति ॥ ३३ व्या० सा पावती अश्वजिना पाठधरः प्रगल्भवा कृ
ब्रह्म मान् प्रथमां संपर्यया प्रत्युदिया यावती सवति साम्ये पि निविष्टे तं ॥ ३४ व्या० सा पावती अश्वजिना पाठधरः प्रगल्भवा कृ प्रतिना चितव वनसुक्तः उत्प्रे ह्यते किं कर्तुं त्रिवा बुद्धमयेन परब्रह्म स्वरूपेण
पावती तं हृदिलं आतिथेयी ब्रह्म मान् प्रथमां संपर्यया प्रत्युदिया यावती सवति साम्ये पि निविष्टे तं ॥ ३५ व्या० सा पावती अश्वजिना पाठधरः प्रगल्भवा कृ प्रतिना चितव वनसुक्तः उत्प्रे ह्यते किं कर्तुं त्रिवा बुद्धमयेन परब्रह्म स्वरूपेण
सा तया आतिथेयी वरा संपर्यया प्रत्युदिया यावती सवति साम्ये पि निविष्टे तं ॥ ३६ व्या० सा पावती अश्वजिना पाठधरः प्रगल्भवा कृ प्रतिना चितव वनसुक्तः उत्प्रे ह्यते किं कर्तुं त्रिवा बुद्धमयेन परब्रह्म स्वरूपेण
शरीरविकल्पे बुद्धियाः अधिगौरवाः पुरुताया सावोगौरवं अधि कंगौरवं या सुताः धिगौरवाः स्युः सवेयुः ॥ ३७ व्या० सा पावती अश्वजिना पाठधरः प्रगल्भवा कृ प्रतिना चितव वनसुक्तः उत्प्रे ह्यते किं कर्तुं त्रिवा बुद्धमयेन परब्रह्म स्वरूपेण
ह्यसक्तियाः परिश्रमं नाप्रविनीय वरुणं उमां सपश्यन्नुने वनरुपाः प्रवक्रमे वक्रमु उज्जित क्रमः ॥ ३८ व्या० सा पावती अश्वजिना पाठधरः प्रगल्भवा कृ प्रतिना चितव वनसुक्तः उत्प्रे ह्यते किं कर्तुं त्रिवा बुद्धमयेन परब्रह्म स्वरूपेण
रिना प्रयिउ प्रवक्रमे शरैरेते किं हः सः अउज्जित क्रमः नउज्जितो नत्यक्तः क्रमो ववनल कलो येन सा किं कर्तुं वनरुता सरलेन वरु
पालोचनेन पवनिश्चितं वमां गौरा पश्यन् विलोकयन् किं कृत्वा विधि वसुक्तं विधिना वेदोक्तं प्रकारेण प्रकषेण सुक्ता नियोजिता
विधि प्रयुक्ता तां सक्तियां सत्त्वधना क्रिया सक्तिया तां प्रतिगृह्यः समंततोऽंगी कृत्या पुनः किं कृत्वा या न्य कृतां कृतां मात्रं प्रनामेति
संस्तोचनायां परिश्रमं स्वेद विनीय विद्यायां ॥ ३९ व्या० सा पावती अश्वजिना पाठधरः प्रगल्भवा कृ प्रतिना चितव वनसुक्तः उत्प्रे ह्यते किं कर्तुं त्रिवा बुद्धमयेन परब्रह्म स्वरूपेण
तं पतिव्रतां सा शरीरमाद्यं खलु धर्मसाधनं ॥ ४० व्या० सा पावती अश्वजिना पाठधरः प्रगल्भवा कृ प्रतिना चितव वनसुक्तः उत्प्रे ह्यते किं कर्तुं त्रिवा बुद्धमयेन परब्रह्म स्वरूपेण

नि। ततश्च विविधयेन दृश्यते न विज्ञोक्तो केन वेतसा किं न वेतसा विचारमार्गवहितेन विवरणवहितेन ॥ ४३ ॥ अलस्य शोकात्
सर्वेयमाकृतिः विमानता सुखकृतः पिबुर्दे। परावमरो नितवास्तिकः करं वसारयेत्यनगरनसूचये ॥ ४४ ॥ व्यापारो देवार्पति इयं
कृतिः आकारः अलस्य शोकात् निनवाः अत्राप्यशोचता परातवा आकृतिः हेतुः पिबुर्देन कस्य हेतुः सन्निकृतः कस्मात् विमानता
अपमानतवः परामर्शः अन्यस्तपरातवो तव नास्ति यथा पन्नगरनसूचये। सत्यमणिप्रदणाय कः नरः करं वसारयेता धधकि
मित्यप्यपसरणानियेवने। धतं चया वाईकरो नित्यं लोवदप्रदये सुदृढं इतारका वितावरीयं रुणय कल्पते ॥ ४५ ॥ व्याप
देवार्पति। व्यालवा न्यायो वने दयमि आसरणानि अपाश्य लज्जा इति अमुना प्रकारेण किं वच्छले धता अधारि किं वच्छले वाई
करोति। वाईके दृष्टवे शोचते ये वंशी जेय नता हेगोरिव दकप्रय ॥ यदि वेत्यदोषे संधा समये यामिनी मुखे वितावरीरजनी अक
णाय सूर्यय कल्पते योग्या नवति अपि तुन किं वितावरी सु तव इतारका सुदृढं प्रकटं मद्य तव तितवा वंदतारकाय म्प
सा ॥ ४६ ॥ यदि वं यदि धर्मये दृष्टा म्पम पिबुः वदं शास्त्रव। देवत्तमय ॥ अथो पयंतार मलं समाधिना नरत्तम विष्णो
मृपते हितम् ॥ ४७ ॥ व्यापारो देवार्पति। यदि वेत वंदिवं स्वर्गं धर्ष यसे वा वसे। तदा म्पमः तपो लक्षणः खेदः दृष्टानि फलः य
तः तव पिबुर्देन कस्य प्रदेशा स्थान विज्ञोपादेवत्तमयः अधवा। देवत्तमयं तारं दृष्ट सिवां धमि। तदा समाधिना तपसा अलं पय
मायता हेगोरिव नग्राहकं ना विष्णुति ना वेपति हि यस्मात् कारणात्। तदन्ते याह केन मृपते धर्षयते ॥ ४८ ॥ न वेदितं निः शसिते
नको अणामनस्तमे शंशयमेव गहतेन दृश्यते धर्षयितव्य एव तो। न विष्णुति धर्षित इलसः कंधा ॥ ४९ ॥ व्यापारो हेगोरिव यानिः शमि
तेन लब्धा। कार्यं नर्तलक्षणं निवेदितं कथितं किं न निः शमि तेन। सो अणामनस्तमेव गहतेन दृश्यते धर्षयितव्य एव तो। न विष्णुति धर्षित इलसः कंधा ॥ ५० ॥ व्यापारो हेगोरिव यानिः शमि
मनश्चिन्तं संशयं गहते धर्षयितव्य एव तो। न विष्णुति धर्षित इलसः कंधा ॥ ५१ ॥ व्यापारो हेगोरिव यानिः शमि
ति ॥ ५२ ॥ अहोस्मिरः कोपित वेपितो युवा विराय कर्णोत्पलसून्यतांगतो। उक्ते स्म तेयः अथ बंधनी कटाः ॥ कपोलदेशे कलमाय विंगला
॥ ५३ ॥ व्यापारो हेगोरिव अहो इति अश्वये कोपि अनिर्वच्यो युवा तरुणः तवेपितो तव वं वितो वर्वते। किं शो युवा स्मिरो निश्चलः कंध विराय

धिरका जाया सको युवा इत्याह। मः कपोलदेशे गहते धर्षयितव्य एव तो। न विष्णुति धर्षित इलसः कंधा ॥ ५४ ॥ व्यापारो हेगोरिव अहो इति अश्वये कोपि अनिर्वच्यो युवा तरुणः तवेपितो तव वं वितो वर्वते। किं शो युवा स्मिरो निश्चलः कंध विराय
धुनः किं शाः जटाः कलमाय विंगलाः कलमस्य शालाय दंशी धर्षयितव्य एव तो। न विष्णुति धर्षित इलसः कंधा ॥ ५५ ॥ व्यापारो हेगोरिव अहो इति अश्वये कोपि अनिर्वच्यो युवा तरुणः तवेपितो तव वं वितो वर्वते। किं शो युवा स्मिरो निश्चलः कंध विराय
त्यलस्य तां। शून्यस्य तावः शून्यता। उत्पलेन शून्यता उत्पल शून्यता। कर्षे उत्पल शून्यता रदितं वं तो ॥ ५६ ॥ मुनिवृत्ते स्म मतिमा वृत्तिं तां दि
वाकराष्ट्र विरुषणस्य दां। शशाकलेखा मिर्वपश्यतो दिवा। सवेतसः कस्य मनो न दृश्यते ॥ ५७ ॥ व्यापारो हेगोरिव अहो इति अश्वये कोपि अनिर्वच्यो युवा तरुणः तवेपितो तव वं वितो वर्वते। किं शो युवा स्मिरो निश्चलः कंध विराय
न उरं वं प्राप्नोति। किं स्य कस्य सवेतसः चेतन्य युक्तस्य किं ऊर्वतः दिवा दिवसे चापश्यतः। विलोकमानस्य। किं शां चो। अतिमाप अत्यर्ष कश
तां प्राप्ता। कै मुनिवृत्तेः रुषिचारित्रैः किं शां दिवा कराष्ट्र विरुषणस्य दां। दिवा करेण सूर्येण आष्ट्रुष्टं ईषदं धं विरुषण आसरणा
नां आस्य देस्वानं यस्याः सा तां। उत्पलेन चो कामिवा शशाकले स्वा मिवा यथा शशाकलेखा दिवा पश्यतः कस्य मनो न दृश्यते ॥ ५८ ॥ व्यापारो हेगोरिव अहो इति अश्वये कोपि अनिर्वच्यो युवा तरुणः तवेपितो तव वं वितो वर्वते। किं शो युवा स्मिरो निश्चलः कंध विराय
अवैमिसो सा गमदेन वं वितां तव धियं यश्च उरा वलोकिनः क रोति लक्षं विरमस्य वक्रुषो। न वक्रु मात्मीय मराल पक्ष्मणः ॥
५९ ॥ व्यापारो देवार्पति तव प्रियं वदन्तः अवैमि जानामि किं ं धियं वं चितं वं वं नां प्राप्ता केन सौ सा गमदेन। सौ सा गमस्य लाव
एषस्य मदः अहंकारः तेन यः अस्पवक्रुषोः नेत्रस्य आत्मीयं वक्रं सुखं विरं विर कालं यावत् लक्षं वेधं न करोति न विदध
ति। किं स्य अस्या वक्रुषोः वक्रुषोः विदधं अवलोकनं। निरी कृणं यस्या सा तस्या धुनः किं स्य अस्या अराज पक्ष्मणः अ
राले कुटिले पक्ष्मणीयस्य ॥ ६० ॥ कियं विरं आस्य सिगौरि विद्यते। ममापि पूर्वा अम सं विवतपः ॥ तदर्थं तागेन लल स्वकां कितं वरं तमि जा
मि वसाध वेदिता ॥ ६१ ॥ व्यापारो हेगोरिव अहो इति अश्वये कोपि अनिर्वच्यो युवा तरुणः तवेपितो तव वं वितो वर्वते। किं शो युवा स्मिरो निश्चलः कंध विराय
मः तेन संचितं सेवनीये नीते। यत्तपो विद्यते अस्ति। तदर्थं तागेन तस्य तपसः अर्द्धं तागस्तेन कां कितं वं वितां वरं पतिल लस्व शाष्ट्रु हि। य
तः वधुन सा कं न वतितवा तं वरं वेदितां हातुं इच्छामि अनिल पामि ॥ ६२ ॥ इति प्रविश्या निदिता द्विजन्मना मनो गतं मानवा शकं वितां अतो व्य
स्य परिपार्श्व वनिनीं विवर्तिता तं ऊन नेत्रै र्मुक्ता ॥ ६३ ॥ व्यापारो देवार्पति तेन द्विजन्मना तपस्विना इत्यमुना प्रकारेण पूर्वोक्तेन प्रविश्य विवर्तिनां प
रुक्ता अनिदिता उक्तसती। मनो गतं विवर्तिनां वं अनि प्राये शां सितां कथं पुनः शशाकन समर्धन च व। अथानं तं परिपार्श्व वनिनीं प

[illegible]

५५ पाची २५२

三三

×कंव×१

सराईपंथमुसअलकाकेचाः यस्याः सा॥५६ उपाजवर्षेवरितेपिनाकिन॥ सबाष्पेसबलितैः पदैरियं अनेकशः किंनरराजकन्यकाः
बनोतसंगीतसखीरोदयत॥५७ व्याणहेसाधोहेजटिल। इयंपार्वती। अनेककोनेकबारान्किंनरराजकन्यकाः किंतुरुपस्वामि
पुनः अरोदयत। किंशकिंनरराजकन्यकाः वनोतसंगीतसखीः बनोतेवनजंतेयत्संगीतंगीतगानंतस्मिन्निषयेयासख्यः सहायाः ताः व
नोतणकिंशचापदैः पदबंधैः कबाकिंशैः पदैः सबाष्पकंवस्वलितैः कंवस्यस्वलिताविकंवस्वलितानितैः सबाष्पाणि साश्रुणिबत
निकंवस्वलितानिवतैः कस्मिन्चरित्रे। कस्यपिनाकिनः हरस्याकिंशेवरित्रेउपाजवर्षेगीतस्मोतस्वरितोहरैः गहातयशो॥५८ त्रि
लागशेषासुनिशासुवक्षणे। निमील्यनेत्रेसहसाविबुध्यते। कनीलकंववज्जसीत्यलक्षबा। सत्यकंवार्पितबाजबंधना॥५९ व्याणहेजटिल
सुनवतविनागशेषासुवतीयोनागस्त्रिनागः वलागः शेषोयासांताः। तासुनिशासुसत्रिषुक्षणेक्षणमात्रेनेत्रेजोबनेनिमील्यसीलयिब
सहसादटितिविबुध्यतजजागराहेनीलकंठकंववज्जसीत्या लक्षबाकसम्यग्। अज्ञातवचनसती असत्यकंवार्पितपावि।
लीकनिगरणदत्तज्जपाजानवति। असत्ययद्यातवतिकै। वेअर्पितोबाजबंधनोययासा॥५६ यतोदधेः सर्वगतस्तु
स्त्वमुयमे। नवेसितावस्वमिमंकधंजनाइतिस्वहस्तालिखि तश्चमुग्धया। रदसुपालन्यतवेदशेखरः॥५७ व्याणवपुनः।
मुग्धयासरजस्वावयारदसिपकातोवेंदशेखर। ईश्वरः इत्यमुन १३ कारेण। उपालन्यत। उपाजसेअपितः किंशअंशेखरः स
हस्तालिखितः स्वस्यहस्तौस्वहस्तौस्वहस्तास्यांआलिखितः आलेख्यवित्रुंलेलितः। अपितोयः स। इतीति किं। हेईवायतोयस्याकारणा
तबुधैः पंक्तितैः त्रैसर्वगतः सर्वज्ञः उयमे। तर्हिनाबसंसाउरागंइमंमहर्षेणंजनेकधंतवेसितजानासि॥५९ यदावतस्याधिममेडग
त्यते। पश्यदयंनविधिंविद्वती। नदासहास्मानिरउड्यागुरो। रियंपपन्नातपसेतपोवनं॥६० व्याण। वान्यतयदायस्मिन्स्यस्तावेजगत
पते। विश्वस्वामिनातस्यईश्वरस्यअधिगतेपरिरुतेप्राप्तोविविचंतीविवारयंताविलोकयंतीसती। अन्यंअपरंविधिंविजोकायमास।
देवातस्मिन्स्यस्तावेगुरोर्जनकस्यअनुकूपाआह्वया। आदेशेनअस्मानि। सहतपसेतपश्चरणकरणायनपोवनंजपन्ना॥६१ दुमधु
सख्यास्तजन्मसुखने। फलंतपः साकिंतुहृष्टमेध्या। नवशरोहानिमुखेनदृश्यते। मनोरथोस्याः। शशिभौलिसंश्रयः॥६२ व्याणहेजटिल

胡大

$x \neq x_3$

नः तस्य संबोधनं क्रियते हे वेदविद्यवर देजटिल। चयाश्रुता येन प्रकारेण आकस्मिन् तत्पत्यमेव। अयं मन्त्रः कृणो जनः उच्चैः पदलं
धनो मुक्तः उच्चैः पदस्थानं तस्य लंघने आक्रमेत् मुक्तः उत्रा लोयः सवर्णवर्जने किलेति सत्ये। इदं तपःवरणं। तदा वासि साधनं तस्य उच्चैः पद
स्य अवाप्तिः प्राप्तिः तं साधयतीत्येवं शालं यत्नतः। अथ वामनोर धानां। अगतिः अगमनं न विद्यते। ६५ अथाहवर्णा विदितो महेश्वरः। तद
र्धिनी च पुनरेव वर्तते। अमंगला न्यासरतं विचिंत्य तं न बाहुवर्तिन वक्तुं मुसदे। ६६ व्याप। अथानंतरं वर्णा जटिलः। आहा उवावा समदे
श्वरो विदिताः प्रसिद्धः। पुनः पुनरपि एव निश्चितं। वंदे तं धिनां तं ईश्वरं। अर्धयंती वां वयंतीत्येवं शालाया सा तदधिनी वर्तते। अहंते ईश्वरं
वमंगला न्यासरतं। अमंगलमज्ञानं तस्य यदस्या प्रेसमीपं तत्र रतिः। वासः यस्य सतः। अमंगला न्यासरतं विचिंत्य विचार्य। तव अमुष्टिर्नि
पुरो धं कर्तुं विधाता। न चोत्सहे न च कोमि। ६६ अवस्तुनिर्बंध परे कर्तुं। करोय मा मुक्त विद्याद कौतुकः। लुजेन शं तोर्वलयी क
तोहिना। स हिष्यते तस्य घमावलंबनं। ६७ हे अवस्तुनिर्बंधः प राहे पार्वति। कर्तुं इति वितर्कितः। अंकरः शं तोः। ईश्वरस्पृ
केन सदा तस्य घमावलंबनं। तत्र तस्य धमे आद्यं वावलंबनं। वयं तत्र धर्ममावलंबनं कर्तुं हिष्यते। मातुं समं धीति वि
प्यति किं धनं लुजेन। बलयी कता हि। बलयी कता। कुं मली कता। अहि स प्यो यस्मिन् तेन। किं शं करः। आमुक्तः विवाहः। आमुक्तं व
धं विवाहार्थं कौतुकं कंकणं यस्मिन् सतः। ६७ चमेव तावत्परिवित यस्तयं। कदा विदेते यदियोगमर्हतः। वधूः कलं कलहं सल
ए। गजातिं वंशित विंडवर्षिणः। ६७ हे पार्वति तावत्स्वयं आत्मना वमेव। परिवित यस्मिन् त्रिभिः। कदा विदेते देयवियोगमर्हतः। कंधा
ओषोत्तवतः केते दे। एकं वधूः कलं वधू वीतत् पटपटं सुकं। अन्यत् द्वितीयं गजातिनां गजत्रयी। किं वधूः कलं कलहं सल
कलं। कलहं साः कर्दवाः। त एव लक्षणं विज्ञेयं स्मिन् तव किं शं गजातिनां वंशित विंडवर्षिणः। वंशितं रत्नं तस्य विंडवर्षिताये वं
शालं यत्नतः। ६७ वतु कृपुष्प प्रकरावकीर्णयोः। परोपिको नाम त बाहुमं स्यते। अलककां का निपदा निपादयोः। विकीर्णकेवा
सुपरेत नृमिषु। ६७ हे पार्वति नामेति संज्ञा वनायां। तव पादयोः वरणः। तव पदानि वृक्षरण्या सा निपादयोः। परोपि अन्योपि। परे
तत्त्वमिषु शमसान नृमिषु। अतमं स्यते। अतुजा स्यते। किं शं यो। पादयोः वतु कृपुष्प प्रकरावकीर्णयोः वतु कैः सौधवतुः पधेय

हि यूपसक्रिया ॥ १५ ॥ व्यापदे वा र्वति अस्मात् असदी प्रितान् अथान वारितान् ईश्वरलक्षणान् मनः विनेतिवर्तयः निराकृतवा
 या कतदिध्विरूपकसितवारिशादि ॥ १६ ॥ क्वान्यता पुण्यलक्षणपुण्यनिपवित्राणि लक्षणानि विज्ञानियस्याः पुण्यलक्षणं वक्रं
 हियस्मात्कारणता साधकनेन ॥ १७ ॥ उन्नमलो केन अस्मान्मूलस्य ॥ १८ ॥ तदनस्वित्मूलस्य काष्ठसंस्तस्य वैदिकविदे हवायूपसक्रियाय
 कस्यूपसकारः अपेक्षतो अनिलरुते अपि उन्नमलो ॥ १९ ॥ इति हि जातो प्रतिकूलवादिनि ॥ २० ॥ प्रवेपमाना धरलक्ष्यकोषया विजं वित्तूलता
 या हितेतया ॥ विलोचनेतिर्युपातलोहिते ॥ २१ ॥ व्यापतया पार्वत्या विलोचने नेत्रेतिर्युपातलोहितो पथंतरके कृतो विहितो किंश्च्यत
 या प्रवेपमाना धरा प्रवेपमानो न कंपमानेन अधरेण उद्येन ॥ २२ ॥ लक्ष्मि लक्ष्मिः कोषः कोषेयस्याः प्रातया ॥ २३ ॥ किंश्च्यतया विजं वि
 त्तूलतया ॥ विशेषेण कुं विते वक्तीरुते तूलते वज्रयेयियासा ॥ २४ ॥ तया कस्मिन् चितिदिजातो कटिले इत्यमुना प्रकारेण प्रतिकूल
 वादिनिसतिविपरीते वक्तरिसति ॥ २५ ॥ उवाच वै ते परमा र्घतो ॥ २६ ॥ इति मंदश्चरितां महात्मनां ॥ २७ ॥ व्यापदान्यत्सायावी
 ते हरेन वेत्ति न जानासि ॥ यतो यस्मात्कारणात्मा प्रतिपदं आ
 दिति ॥ किंश्चरित्री ॥ आलोकसामान्यं आलोक्यते इति अलोकं ॥ २८ ॥ अज्ञेयमित्यर्थः तस्यः असामान्यं सर्वविद्वत्क्षणं अधवानविद्य
 तेलोकेत्यः सामान्यं समं सद्दृश्यं सततं पुनः किंश्चरित्री ॥ अविद्य हेतुकं ॥ अविद्यं विताति गं हेतुः कारणं ततः ॥ २९ ॥ विपत्कृती कारण
 रेण मंगलं निषेव्यते सुमिसमुत्सुकं न बा ॥ ऊगच्छरणस्य निराशिषः सतः ॥ किमेति रात्रौ पृहतात्मवृत्तिनिः ॥ ३० ॥ व्यापदे इति विपत्कृती
 ती कारणरेण विपदं आपदं यः प्रताकारो निराकरणं तत्र परः प्रलक्ष्यः सतेन मंगलं कल्याणं निषेव्यते सेव्यते ॥ अधवा नृति समुत्सुकं
 ना नृतिर्लक्ष्मीतस्यो समुत्सुकः ॥ लिखा पुको या सतेन मंगलं निषेव्यते ॥ अस्य ईश्वरस्य एति मंगलैः किं अपि उन्नमि मपि किंश्च्यतस्य
 ऊगच्छरणस्य ॥ ऊगतां तु वनानां चरणः चरणस्थानं यः सतस्य ॥ ३१ ॥ किंश्च्यत निराशिषः सतः ॥ किंश्च्यतः एति ॥ आशेषरताः अत्रया अचिजा
 पेण उपहताः आत्मवृत्तिः विज्ञायासे यैस्ते तानि ॥ ३२ ॥ अकिं वता सपुत्रसवा संपदं ॥ मलोकना धिपि वस प्रगो वरः ॥ सती स रूपः ॥ ३३ ॥

ते तपस्विनः किं कुर्वीणः अप्यन्यतपसां फलानि उपपुञ्जानां आस्वादयंतः॥ किं शनो तपसां धाकृत्तानां धूर्वविदिता तां युतः किं शनो
 विमुक्तानां निर्मलानां पुनः किं शनो तपसां परिपाकं परिणामं दरे विपाकं उपेयुषां प्रासवतां॥ १०॥ समन्ति जलकं॥ तेषां मध्ये गता सा
 धी पत्युः पादपित्तं रुणा साक्षादिव तपः सिद्धिं वसाधेव कृतं धृती॥ ११॥ व्याण अ सं धती वसिष्ठपत्नी॥ तेषां रुषीणां मध्यगता मती वसु
 रतरे वसाधे सुष्ठु ते॥ किं श अ सं धती सा धी पुनः किं श अ सं ध पादपित्तं रुणा पादो अ पित्तं स्वा पित्तं ई रुणां लोचने न य या सा कस्य
 पत्युः उदरे द्यते सा सा तप्य कृतः तपः सिद्धिरिव॥ १२॥ नाम गौरव ते देना मुनींश्चापश्य दी श्वरः॥ स्त्री पुमानित्यनास्त्रेणा दं हि म दितं
 संतां॥ १३॥ व्याण चान्यस्तं अ सं धती व पुनः तान् पुनीन् अ गौरव ते देना न विद्यते गौरवस्य मरु तस्य ते दोऽनेतरं यस्मिन् स तेन॥ ई श्वरः
 अपश्यत् दृष्टवान् इयं स्त्री अये पुमान् इति पृष्ठा अनास्था॥ अ विचारणा दिशस्मा कारणात् सती माधुना वृत्ते आवार लक्षणा
 म दितं पूजितं न वति॥ १४॥ तद्दर्शना दत्त तं शंभोः॥ नृयो दारा र्ध मादरः॥ क्रियाणां रव लु धर्मिणां स पत्न्यो मूल साधने॥ १५॥ व्याण
 शंभोः ई श्वरस्य नृयः पुनरपि दारा र्धं कलत्रहेतोः आदरो अ नृत्वं व नृत्वा कस्मात् तद्दर्शनात् तस्याः अ सं धत्याः दर्शने
 अवलोकने तद्दर्शनात् तस्मात् रव लु निश्चितं धर्मिणां धर्मो हि ता धर्म्या स्तेषां धर्म्याणां धर्म हिता नो क्रियाणां कर्तव्यानां स प
 त्र्याः प्रधानतयाः मूल साधने आद्य करिणं अप्या॥ १६॥ धर्मेण वि पदे सर्वे कारिते वा र्वती धृतिः॥ रव पि रा ध सी तस्य कामस्यो ब्रु मितां
 मनः॥ १७॥ व्याण अप्यन्यत् पू र्व पि रा ध सी तस्य॥ पू र्व ध्या नौः परा धश्च पू र्व पि रा धः पू र्व पि रा धे न सी तस्य स त्तयस्य कामस्य मनः वित्तं उ ब्रु
 सितं उ ब्रु मितां क स्मि न्मति॥ सर्वे ई श्वरे धर्मेण काम रूपे न वा र्वती धृति पदं स्थाने कारिते म ति॥ १८॥ ध अ ध ते सु नयः प्र वी मान यि त्वा ज
 ग दु र्गः इदं मू लं स्त्रे वा नाः॥ धृतिः क व कितः व वः॥ १९॥ व्याण अधानं तरते सर्वे॥ नृ सा द्याः पु न यो ज ग दु र्ग ई श्वरं मान यि त्वा सं श्र ज्य ई दे ज वुः अ उ
 व नः॥ किं श स्ते अ नृ वा नाः वेद वेदांत या व काः वेदा ध्या यिनः पु नः किं श स्तो वा तिरुण प्री त्या स्मे हे न कं ट कि ता रो मां धं प्रा पि ताः ब्र कृ त्ता रं ये षां
 त प्रा ति या॥ २०॥ य द्भू तं स म्प ग मा तं य द्भौ वि धि ना कृतं य द्भू तं तप सस्य वि प कं फ ल म द्य नः॥ २१॥ व्याण य द्भू तं पर व द्याः स म्प ग नि श्रु त न
 या आ मा तं अ त्प सा य दि वि धि ना वे दो कृ त्त कारेण अ नौ आ कृतं हो म प्रा पि तं य तपः त मे न स्य आ मा तं स्य कृतं स त्तप सस्य तप स्य अ द्य नो अ॥

५३॥

35

[illegible]

ऊनारमंटी
कापत्र३९

स्वितोस्वितोसाधनः करवामकिं ॥ २४ ॥ व्यापादेवदेहैवावधानोअस्माकंपषासुमदनीयुसतरावर्धनातिष्ठुअवस्थितं करोउ ।
तावद्विनितीयस्वितान् । वितामात्रेणउपगतानोअस्मान्नाधिश्चित्तयाकिं करवामः किंऊर्मः ॥ २५ ॥ अथमो जिगतस्येदो ॥ विज्ञादैर्द
रानोसुसिः ॥ उपविच्यअनांतं ॥ प्रत्याहपरमेस्वरः ॥ २५ ॥ व्यापाअधानंतरपरमेस्वरोमदेस्वरः । तान्स्वपान्प्रतिआह । उवाचकिंऊर्द
नपरमेस्वरः । मौलिगतस्यमस्तकस्मितम् ॥ इंदोःवेदममः । तन्नीकशंप्रसक्तंकांतिंउपविच्यननुष्टिंशपयनकैः । दशतांस्तुतिः । दंतकिरणैः
किंहेदशतांस्तुतिः । विज्ञादैःउवाचलैः ॥ २५ ॥ विदितं वोग्यास्वर्वा । नमेकाश्चित्प्रवृत्तयः ॥ ननुमूर्तिनिरासि । रिच्यते । स्मितस्वचितः ॥ २६ ॥
व्यापादेकषयः । वोग्याकंविदितंप्रमिदंमेममकाश्चित्प्रवृत्तयः । व्यापारास्वर्वाः स्वकार्यकारिणः । ननुनिश्चितंयेनअथासिः । किंतिज
लपवनादितिः । मूर्तिस्तिः । इदंरुतंएतद्वः । स्वचितोस्मि । वक्षतेवर्त्त ॥ २६ ॥ सोहंरक्षातुरैवृष्टिं । विद्युच्चानिववातकैः ॥ अरिविषतैदे
वैः ॥ प्रसूतिप्रतियाचितः ॥ २७ ॥ व्यापादेकषयः । मोहंदेवैः सुरैः । प्रसूतिं संतानं प्रतियाचितः । आर्षितः । किंहेदेवैः । अरिविषत
तैः ॥ अरितिः । दैत्यैः । तारकादितिः । विप्रकृताः । पराचताः । येते । तैः ॥ कइवविद्युच्चानिवामेघइव । यवाविद्युच्चानमेघः । वृक्ष
उरैः । अतिरुषितैः । जातकैः । इष्टियाच्यते ॥ २७ ॥ अथआदुमिच्छा । मिषावर्त्तमानमजमने । उत्पत्तयेद्विनेस्तु । यजमानइवारणि
॥ २८ ॥ व्यापाअतोअस्माकारणतः । आत्मजन्मनेपुत्राय । पार्वतीया । हर्षंआनेउं । इहामिअलिलषामि । उद्येकतेअहंकइवआनेउ ।
मिच्छामि । यजमानइवायधायजमानः । पुरुषः । इतिनेस्तुवके । वत्यजयेसंनवाय । अरलिअरलिकां । आनेउं वाचति । हेकषयः ॥
२९ ॥ तामस्मद्वेषुआति । यजितव्योहिमाचलः । विक्रियायेनकल्प्यते । संवेधाः । सदनुष्टिता ॥ २९ ॥ व्यापाअभासिः । तवहिः । अस्मद्वेषुअ
स्मदीयकार्येहिमालयोहिमाचलः । तापार्वतीयाजितव्यः ॥ यतः । सदनुष्टिता । सतसज्जनेनसाधनाअनुष्टिताः । कृतायेसंबंधाः । संयोगा
गाः । विक्रियायेविकारायनकल्प्यतेनयोग्याचयति ॥ २९ ॥ उन्नतेनस्थितिमता । धुरमुददतासुव ॥ तेनयोजितसंबंधाः । विद्वन्मामयवेवि
ते ॥ ३० ॥ व्यापादेकषयः । युयंमामपिअयेद्वितं सनृकतार्धविद्युजानीतकिंहेमां । योजितसंबंधाः । योजितः । कारितः । संबंधः । संयोगोयस्य
सतांकेनतेनहिमाचलेनसहाकिंहेनतेन । उन्नतेन । उन्नतियुक्तेन । पुनः । किंहेनतेन । स्थितिमतानिच्छलचित्तेन । पुनः । किंहेनतेन । सु

३९

५ मवाइतिनोपदिश्यतेनोच्यतेइतीति किंः । अहिमाचलः । कन्यार्धः २

वः । धुरंतारंउददतादधता ॥ ३० ॥ पदंवाच्यः । सकन्यार्धमिति । नोपदिश्यते । सवत्थणीतमाचारः । मामनेति । हिमाधवः ॥ ३१ ॥ व्यापादेकषयः । वोग्याकं
सहिमाचलः । कन्यार्धं । एवंवाच्यं । नगनीयः ॥ हिनिश्चितंसाधवः । सज्जनाः । सवत्थणी । तेषुआसिः । कथितं । आचारं । आमनेति । जानंति ॥ ३१ ॥ तस्ययानोपधि
संज्ञासिद्धयेहिमवत्सुरं । मदीकोशीप्रतापेस्मिन् । संगमः । पुनरेवमः ॥ ३२ ॥ व्यापा । आर्यप्यसंधतीतत्र । व्यापारं । कर्तुमर्हसि । प्राजे । लोवंविधे । कार्ये । पु
रंधीणां । प्रगल्भता ॥ ३३ ॥ व्यापादेकषयः । अयन्यतः । आर्यसाध्वी । असंधतीतत्र । तस्मिन्कार्ये । व्यापारं । अधि । कारकत्वं । अर्हमियोग्यासवसि । यतः । प्रा
येणसज्जवेन । एवंविधे । कार्ये । पतद्रूपे । कार्ये । अधिकारं । कर्तुं । अर्हति । पुरंधीणां । प्रगल्भता । स्यात् ॥ ३३ ॥ हेकषयः । तस्युरं । हिमवत्सुरं । हिमाचलनगरं ।
अपधिप्रस्थनामप्रयातगच्छतः । किमर्थं । सिद्धये । कार्ये । सिद्धिं । अस्मिन्महाकोशीप्रतापे । नंदीपवनैस्त्वानोः । स्माकंपुनरेवसंगमः । संयोगोसविष्य
ति ॥ ३३ ॥ तस्मिन्संयमिनामाद्यो । ज्ञातेपरिणयोसुके । ऊऊः । परिग्रहजीमां । शृङ्गापत्यास्तपस्विनः ॥ ३४ ॥ व्यापा । शृङ्गापत्याः । शृङ्गापतेः । अथत्यानि
येतो । शृङ्गापत्याः । तपस्विनः । तपस्विनोपरमर्षयः ॥ परिग्रहजीमां । परिग्रहः । कलत्रंतस्य । पात्रीमालकातां । परिग्रह्या । जीमां । ऊऊः । तस्य
ऊः । कस्मिन्सतिसंयमिनांतपस्विनो । आद्येप्रथमो । तस्मिन् । श्वरे । परिणयोसुके । पाणिग्रहणउसवेजातेमति ॥ ३४ ॥ ततः । प्र
माणमित्कच्छा । प्रतस्त्वमुनिमंमला । नगवानपिसंवासाः ॥ प्रथमो । दिष्टमास्पदं ॥ ३५ ॥ व्यापा । ततस्तदन्तरं । मुनिमंमलं । रुषिगणः । प्रत
स्त्वैवचला । किंऊचादेस्वामिन् । त्रया । आदिष्टं । श्रमाणे । इतिउच्छाको । व्यासगवानपि । श्वरो । दिष्टं । पूर्वप्रकाशितं । किशीप्रपातानिधं । आस्य
देस्त्वानंसंवासाः ॥ ३५ ॥ अथ । काशमसि । श्यामा । उत्पत्यपरमर्षयः ॥ आसेड । लोपधिप्रस्थं । मनसा । समरं । हसः ॥ ३६ ॥ व्यापाते । परमर्षयः । अपधिप्र
स्थं । हिमाचलपुरं । आसेडः । शृङ्गाः । किंऊचा । असि । श्यामं । कृपाणवत् । श्यामलं । आकाशं । गगनं । उत्पत्य । उक्तीया । किंछाः । परमर्षयः । समरं । हसः
उत्पयोगाः । केन । मनसा । सह ॥ ३६ ॥ अलकामति । बाह्ये । विवसति । वसुसंपदां । स्वर्गानि । स्यंदवमनं । रुचेव । विनिवेचितं ॥ ३७ ॥ व्यापा । किंहेअ
पधिप्रस्थं । वसुसंपदां । स्वर्गानि । स्यंदवमनं । रुचेव । विनिवेचितं । निवेचितं । न्यस्ता । उद्येह्यते । किंऊचा । स्वा । र्गानि । स्यंदवमनं । स्वर्गस्य । अति । स्यंदः । सातस्य । वमनं । स्वर्गानि । स्यंदवमनं । रुचा । इव । विधास्य
इव ॥ ३७ ॥ गंगा । श्रोतः । परिक्षिप्तं । वशांत । कलिनौषधि । वृहन्मणि । शिला । सालां । स्वर्गदिपि । मनोहरं ॥ ३८ ॥ व्यापा । पुनः । किंहेअपधिप्रस्थं । गंगा । श्रो

तः पंगमायाः प्रतिनिधयः परिहितपरिवेष्टितं यत्तत्तुनः किं अथ प्रस्थावधोत कलितौ मधिवधोनिबनानिते पां अतर्मध्ये हलितदेदीय
मानः अथधयो यत्र तत्तुनः किं अथ प्रस्थावधोत कलितौ मधिवधोनिबनानिते पां अतर्मध्ये हलितदेदीय
स्थामनो हरे अतिरामा कस्मात्तुनः किं अथ प्रस्थावधोत कलितौ मधिवधोनिबनानिते पां अतर्मध्ये हलितदेदीय
॥ ३॥ व्यापयत्रयस्मिन् अथधिवधोत कलितौ मधिवधोनिबनानिते पां अतर्मध्ये हलितदेदीय
यत्र अथधिवधोत कलितौ मधिवधोनिबनानिते पां अतर्मध्ये हलितदेदीय
अथधिवधोत कलितौ मधिवधोनिबनानिते पां अतर्मध्ये हलितदेदीय
त्रयस्मिन् अथधिवधोत कलितौ मधिवधोनिबनानिते पां अतर्मध्ये हलितदेदीय
मरुजस्वनाः मृदंगशृङ्गाः यजुंते प्रकटीक्रियते किं शनो वेस
लदायेषां तानिते पां किं शनो वेस लदायेषां तानिते पां
टपो सुकैः ॥ एहयंत्रपताकाश्रीः रघोरदरनिर्मिता ॥ ४॥ व्यापयत्र
तवः तांसांश्रीः शोभायासाः एहयंत्रपताकाश्रीः रघोरदरनिर्मिता ॥ ४॥ व्यापयत्र
इस्वराणां तपसां सुकानि वस्त्राण्येषु ते तैः किं शनो वेस लदायेषां तानिते पां
दितायासाः ॥ ५॥ यत्र स्फटिकहर्म्ये नक्षत्राणां पंचमिषु मध्यपानवसुधासु स्फटिकहर्म्येषु स्फटिकानां हर्म्येणितेषु उपहारतां उपपकरतां
प्रहनकत्रतारकाणां प्रतिबिंबानि आपानचमिषु मध्यपानवसुधासु स्फटिकहर्म्येषु स्फटिकानां हर्म्येणितेषु उपहारतां उपपकरतां
कृतं वंति लंतते ॥ ६॥ यत्रौषधिकात्रो नानकंदश्रितिसंचराः अनसिद्धास्तमिश्राणां उद्दिनेषु लिसारिकाः ॥ ७॥ व्यापयत्रगैनेरे असिसारि
काः विलासिन्यः स्त्रियः असिसरंति रौत्रौषधिकात्रो नानकंदश्रितिसंचराः अनसिद्धास्तमिश्राणां उद्दिनेषु लिसारिकाः ॥ ७॥ व्यापयत्रगैनेरे असिसारि
अंधकाराणां अनवेदिनो वर्तते किं शनो वेस लदायेषां तानिते पां किं शनो वेस लदायेषां तानिते पां

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

MEMORIAL

DR

ना. अथ ध्याः प्रकाशः अथ धिप्रकाशस्तनः कून करारौ ॥ ध्यौ वनांतं वयो यस्मिन् नांतं कः ऊसुमाय ध्यात रतिखेद ससुब्धानाः निज्ञा संज्ञा विपर्य
यः ॥ ध्ययत्र नगरे वयः यौ वनांतं तारुण्य पर्यंतं वर्जितः यस्मिन् नगरे ऊसुमाय ध्यात कंदर्प दातं को नयं वर्जिते यत्र नगरे रतिखेद ससुब्धान
संज्ञा गमोत्पन्ना संज्ञा विपर्ययः अत्रेत न्य नि ॥ ६६ ॥ ध्य चूनेदिनिः सकंघो है ॥ जालितां गुलित ऊर्जनिः ॥ यत्र कोपैः कृताः स्त्रीणां प्रसादा
र्धिनः प्रियाः ॥ ध्य व्यापयत्र नगरे प्रिया वदन्ताः स्त्रीणां नायकानां कोपैः क्रोधैः अत्र सादा धिनः न प्रसादं अर्धयं तां त्ये वं श्रीलाः ये ते अत्र
सादा धिनः कृताः विहिताः कृपणैः कोपैः ललितं गुलित ऊर्जनिः ॥ ललितानि मनोहराणि मनोहानि अंगुलीनां तर्जनीनि यत्र ध्यानि ते ॥ ६७ ॥ संतानक
तरु च्याः सुमविद्या धरा धरा ॥ यस्मिन् योपवनं बाह्यां गंधवर्जं धमादनं ॥ ध्य व्यापयत्र नगरे यस्मिन् उपवनं गंधमादनं नाम वर्जिते किं
उपवनं बाह्यं बहिर्बिंसागवर्जिष्ठः पुनः किं उपवनं गंधवर्जं धमा ॥ रिमलो विद्यते यत्र तत्तं धवत पुनः किं उपवनं संतानकतप संत
नकाः कल्पवृक्षा एव तरु वृक्षाः तेषां च्याता सुसुप्ता अते ॥ विद्या धरा अमुमविद्या धराः त एव ध्या पधिकाः यत्र तत्तं सं
तानकतप ॥ ६८ ॥ अष्टलिकं जकं ॥ ततस्ते मुनयो दिव्याः प्रे ॥
ध्या व्यापयत्र तत्तदनेतरं मुनयः हिमवतं पुरं अथ धिप्रस्व पुरं ॥
नंतिस्मा किं शाः मुनयः दिव्याः दिविनवा दिव्याः किं सुकृतं स्वर्ग रति संधिः त्रिदिव उल्यं उत्ये ह्यते मुनयः सुकृतं तं मे निर किमिव
वंचनामिवा दैमवतं पुरं प्रे ह्य विंश्यामासुः वयं वंचिता देवमायवः स्वर्गादि धि कं ह देपुरं ॥ ६९ ॥ यते सदानि गिरि वैशाः उन्मुखवा स्ववीहिताः ॥ अत्र
ते रुर्जटा सारैः लिखितान ललिता लैः ॥ ७० ॥ ध्या ॥ ते मुनयो वेगात् अमुक्यात् गिरिर्हिमावलस्य सन्ननि गृहे अवनेरुः अत्र उक्तरं तिस्मा किं शाः मु
नयः उन्मुखवा स्ववीहिताः ॥ ऊर्ध्वमुखवा रपाल विलोकिताः ॥ उत ऊर्ध्वमुखं वयस्य सज्जमुखः ॥ उन्मुखश्चासौ वा स्वश्च उन्मुखवाः तेन वीहिताः ॥
उन्मुखवा किं शस्ते उपलब्धिताः संयुक्ताः कैः ऊत सारैः किं है जटा सारैः लिखितान ललिता लैः लिखितश्चासौ अनलश्च वक्रिः तद्वत् निष्पलाः नि
कं पा ये ते वैः लिखिता ॥ ७१ ॥ गगनादवतीर्णसा यथा वृद्ध पुरस्तरा ॥ तोयांतर्जस्करा लावारे जे मुनि परंपरा ॥ ७२ ॥ ध्या सा मुनि परंपरा मुनि
प्रेणारे जे ॥ सुसुतो किं शा मुनि परंपरा यथा वृद्ध पुरं वृद्धस्य अनतिक्रमे यथा वृद्धिः पुरस्तरा अये यथा सा यथा वृण वृद्धा नति क्रम्य यथा वृद्धा

[illegible]

《三》

×अथान्×३

ईश्वरान्न ६

૪૨

दत्त आत्मानं स्वेच्छते। पृथिव्याः सकाशात् दिवं स्वर्गं प्रागूढं सूक्ष्मं मित्रमन्येर्जनामि। आत्मानं मूढं मूर्खं सन्तु बुद्धमिव। ज्ञातपरमाधी व्यक्त
मिब्रजानामि। पुनरहं आत्मानं अयस्संसादं हेमी नृतमिव। स्वप्नी नृतमिव ज्ञानामि॥५५॥ अद्य प्रवृत्ति चताना। मसि गम्योस्मि सुदये। अद
ध्यासितमदीक्षी। स्तुतिता र्वच वृत्ते॥५६॥ व्याप दे कषयः। अद्य प्रवृत्ति। अद्यानंतरं। चतानां घण्टिनां सुदये विमु द्धार्थं। पापनि वृत्तये। सि
गम्योस्मि सेवनीयोस्मि। यत अर्हद्भिः पूज्यैः यत अध्यासितं आश्रितं हि निश्चितं तत्तीर्थं प्रवृत्ते व्यादिश्यते॥५७॥ अवैमि चत मात्मा
नं। ध्येनेव द्विजोत्तमाः। मुद्भिर्गीगा प्रपातेन। श्वेत पादांस सा च वं॥५८॥ व्याप दे द्विजोत्तमाः। अहं आत्मानं ध्येनेव द्विप्रकारेणैव पूतं पवित्रं
अवैमि ज्ञानामि। वा न्यत एकेन मुद्भिर्मस्त के गंगा प्रपातेन। द्वितीय प्रकारेण बो युष्माकं श्वेत पादांस सा। प्रका लित नीरेण॥५९॥ ऊंगमं प्र
स्थिता वेन। स्वावरं वरणं कितं। विलक्ता नुग्रहं मन्ये। विरूपमपि मे वयुः॥५९॥ व्याप दे कषयः। मेममदयुः। शरीरं। विरूपमपि नक्ता।
उग्रहं विलक्तेन विलागेन घमादेन यात्री कृतं मन्ये ज्ञानामि। वैकुण्ठवेन दासत्वावेन अवलोक लावेन। ऊंगमं वरणं मन्ये। अ
वलोक लावे वरणं कितं पदस्त्रिं स्यावरं दृष्ट मयं मन्ये॥५९॥ सबन्धं तावनो ह्याया परितो षाय मूर्च्छति। असि व्याप्तु दि
गतानि। नागानि प्रसवंति मे॥५९॥ व्याप दे कषयः। अप्यन्यत्मे मम अंगानि। शरीरं वयदा। परितो षाय संतोषो षाय न सवंति। न
समर्थस्युः। अपि उन्नतं वत्येव। किंशानि अंगानि। व्याघ्रदि गतानि। असि व्यापिता व्याघ्राणां प्राप्ता दि शांतां तविलागा ये स्तेतानि। किंशाय प
रितो षाय। मूर्च्छति प्रभरणं जीलाया। पुनः किंशाय परितो ष सबन्धं युष्माकं मनाय प्रभा दोद्भवय॥५९॥ न केवलं दरी संस्था। नास्वतो द
र्शनेन वः। अंतर्गतं मया स्त मोर ऊ सो पि परंतम॥६०॥ व्याप दे कषयः। बो युष्माकं लास्वतां सूर्यवद्दे दीप्यमाना नांदर्शनै न अवलोक ने
न मेममदरी कंदरा स्थित परं प्रकृष्टोऽंधकारं केवलं न अपास्तं निराकृतं। अंतर्गतं देह मध्य वेत्ति रऊ सो पि पूर्वजम् कृत पातकं।
प्रपि निराकृतं॥६१॥ कर्त्तव्यं दोन पश्यामि। स्याच्चे किं नो पपद्यते। शंके मत्या वना येव। प्रस्थानेन वना मिदं॥६२॥ व्याप दे कषयः। बो
युष्माकं कर्त्तव्यं कार्यं न पश्यामि न विलोक यामि। चेष्टा दि कार्यं स्यात् न वेत्। तदा किं न उपपद्यते किं न उपदिश्यते। अहं एव श
कं। विचारयामि। न वना इंदु प्रस्थानं। आगमने मर्त्ये वनाय। मम यदि श्री करणाय एवं ज्ञातं॥६३॥ तथा विता वक्रं स्मि श्रिदा ज्ञामे। दा

उमर्दघ। विनियोगप्रसादोदि। किंकराः प्रसविष्णुस्तु॥ हरव्यापहेरुपयः तावततथापिकश्चित्तुजनेमेमहं आङ्गा आदे शंदाउत्र
हंघा। योग्या सवघा। दिनिश्चितं किंकराः सेवकाः प्रसविष्णुस्तुमिष्टु। विनियोगप्रसादा। आदेशएवप्रसादः प्रसन्नेये धाते। विनियो
गप्रसादाः तवेति॥ हरपतेवयममीदाराः॥ कन्येयंऊलजीवितं। व्रतयेनात्रवः कार्यं॥ मनास्थाबाह्यवस्तुषु॥ हरव्यापहेरुपयः पते
वयं अमीदारा कलत्राणि। मंऊलजीवितं कन्यापार्वती। अत्र अस्मिन्वस्तु निवोद्युआ कंयेनयदावैनं कार्यं सवति ततः व्रतकषय
ता। बाह्यवस्तुषु स्वरिन्नगजाश्चादिषु। अनास्था अना नि जायः॥ ६३ इत्युक्तं वास्तेमेनार्थीदरी मुष विमर्षिणा। द्विरिव प्रतिशब्देना
व्याजहारहिमावलाः॥ ६४ व्यापहिमावलाः। द्विरिव द्विवारमिव प्रतिशब्देन व्याजहारवा ताषो। हिमावलाः किंकरवन् इति असुना प्रकारेण
तमेव पुनर्किंकरं अर्धं उक्तवान्। किंछेन प्रतिशब्देनादरीमुखनि। सप्यिणादयाः कंदरायाः मुखं दरीमुखं। दरीमुखे विसर्प्यतीत्येवंशी
लादरीपातेन॥ ६५ अर्धं अंगिरसमग्रण्या। मुदाहरणवस्तुषु। कपयः
सो। अंगिराक विसंल वंरु विवेरया मासु। किंछ अंगिरस आ
मावलेति उवाच आरुम्भ॥ ६५ उपपन्नमिदं सर्वं। मतः पर।
न्यतदेहिमावलाः अतः कारणात्परं प्रकृष्टं इदं सर्वं द्विविविषये उपपन्ने। दिनिश्चितं ते तव मनसा। वित्तस्य। शिषराणां मृगाणां च सा
मुन्नतिः उन्नतिः सदृशी उल्या॥ ६६ स्थाने चो स्थावरात्मानेः विष्णुमाऊ सद्याहिते। वरावराणां चूतानां। ऊर्किराधारतागतः॥ ६७ पृथ्वी
टीकावाहीजः॥ गामधास्यत कर्षेनागो। मृणालसदृशैः फलैः॥ आरसातलमूलात्वा। मवाले बिष्य धानवेत॥ ६८ व्याप। हे हिमावला। नागशेषः।
मृणालसदृशैः विसृज्यैः फलैः। गंष्ट्रं कर्षे अथास्यत अथारयिष्यत निश्चियात चेद्यदि वंता धरा। आरसातलमूलात्वा। मवाले यावत न अ
ले बिष्य धाः न आले वने न देधाः॥ ६९ अचिन्नामलसंतानाः। प्रमुदोमी निवारिताः। पुनंति लोके उण्य वा कीर्तयः सनिश्चिते॥ ७० पृथ्वी कनी
टीकावाहीजः॥ यथैव श्लाघ्यते गंगा। पादेन परमेश्वरिणः। प्रसवेन द्वितीयेन। तथैवो छिरसा चयाः॥ ७१ हे हिमावला परमेश्वरिणो विष्णोः
पादेन चरणेन। यथैव येन प्रकारेण गंगा श्लाघ्यते वशीं सा प्राप्नोति। तथैव तेन प्रकारेण। एवम्या धितायेन प्रसवेन गंगान्त्या

त्रिस्थानेन गंगा ध्यायेत् ॥ दिग्बलानां गंगाधरावतिष्ठति वाग्वरं परात् श्रूयते ॥ किं हेतुं ब्रूयात् चिरसा उन्नतेन ॥ १० ॥ तिर्यग्दर्मधस्वा
 व्यापको महिमादरेः ॥ त्रिविक्रमो द्यतस्यासीत् ॥ अउस्वाना विकसस्तथा ॥ ११ ॥ व्यासः देहिमावलहेरे नीरायणस्य महिमा महात्म्यं ॥ व्यापको वि
 श्वत्रयप्रसरणशीलः ॥ आसीत् ब्रह्मवत् अमृतः ॥ कथं तिर्यगुत्तिरस्थानं ऊर्ध्वपरिवारान्यत अधस्तात् ॥ अर्वाक किं हेतुं हरेः ॥ त्रिविक्रमो
 द्यतस्याबलिबंधनवत् कृष्णवत् उग्रमितः ॥ वपुनः सतिर्यग्दक्षिणव्यापको महिमा तव स्वात्मा विकसद्गुरु रूपः ॥ १२ ॥ यद्गुणागु
 ञ्जं मध्ये ॥ पदे मातस्त्वेषा वया ॥ उच्चैर्हिरण्यमयं शृंगं ॥ सुमेरोर्वितधीकृतः ॥ १३ ॥ व्यासः देहिमावल वया सवता उच्चैः ॥ उच्चैः सरां ॥ सुमेरो
 मेरुगिरिः ॥ हिरण्यमयं स्वस्मिन् शृंगं वितधीकृतं निःकलीकृतं ॥ किं कुर्वता ॥ यद्गुणागुञ्जं देवानां मध्ये पदं स्थानं ॥ आतस्त्वेषा
 वसवता ॥ १४ ॥ कावित्ये स्वावरेकायेः सवता सर्वमर्पितं ॥ इदं देव ॥ ते सक्तिनमः ॥ मर्हदाराधनं वपुः ॥ १५ ॥ व्यासः देहिमावल सवता
 वया ॥ सर्वसमस्तं कावित्यं कठोरं ॥ स्वावरेकार्योपापाणरू
 णां अर्हतां आराधयतीत्येवं यत्नतः ॥ किं वपुः सक्ता नमः ॥ सक्तिनमः ॥ १६ ॥ यद्गुणमनकार्यं न ॥ शृणुकार्यं तच्चैव तत्
 श्रेयसाद्युपदेष्टा ॥ वयमप्यंशजानि ॥ १७ ॥ व्यासः देहिमा
 कस्य ॥ परंपरं कार्यं ते वैवत्तदीयं एव ॥ उपुनः वयमपि श्रेयसां ॥ उपायां उपदेष्टा ॥ अंशजानो वत्सीमहे ॥ १८ ॥ अणिमादिगु
 णां ज्ञानं मस्यैव उरुपातरं ॥ राक्षसीश्वरमित्युच्चैः ॥ सार्धं चंद्रवितर्जित्य ॥ १९ ॥ देहिमा ॥ सगवान् ईश्वरः ॥ ईश इति शब्द उच्चैः ॥ अतिशयेन
 वितर्जित्वा रयति ॥ कीदृशमीश्वरं शब्दं ॥ अणिमादिगुणां ज्ञानं ॥ अणिमा ॥ लघिमा ॥ महिमा ॥ गरिमा ॥ धर्मा ॥ शिवा ॥ पव ॥ शिवा ॥ शाका ॥ मय ॥ यत्र
 कामावशा यि चंद्र इत्युपात्तं ॥ अणिमादिः तेषां गुणाः ॥ तस्मात् उन्नतं उत्पत्तिस्थानं यस्य स ते पुनः ॥ किं पृष्ठं ईश्वरं शब्दं ॥
 सार्धं चंद्रं चंद्रं कलोपेतं ॥ २० ॥ कल्पितान्योन्यसामर्थ्यैः ॥ पृथिव्यादित्तिरात्मनि ॥ यस्यैव धर्म्यं तद्विज्ञा ॥ सुयैर्यानि मिवाधुनि ॥
 २१ ॥ व्यासः देहिमायस्य ईश्वरस्य ॥ पृथिव्यादिनिः ॥ किति जलपवनादिनिः ॥ इदं विश्वं ध्रियते धार्यते ॥ उच्यते किं हेः आत्मनिः क
 ल्पितान्योन्यसामर्थ्यैः ॥ कल्पितं रचितं ॥ अन्योन्यपरस्परं सामर्थ्यं लोके सते ॥ किमिव यानमिवारघव ॥ यथा याने अधुनि मार्गे ध्रुवैः

*यो*६

✕भवति✕६

×विश्व×१

 $x_2 \times y$

× विधिः एव × ३

५३

श्रीपालियदणविधानेन विधुगुरोर्गुरुतवा किं हस्यविश्वगुरोः अस्तोऽनकस्यापि स्तुति कर्तुः पुनः किं हस्यविश्वगुरोः स्तुयमानस्य। इ
गङ्गनस्तवनीयस्याह न किं हस्यवैद्यस्य। ममस्फुरणीयस्य। पुनः किं हस्यविश्वे अनन्यवैदिनः न अन्यत्र परवदते न मस्करोतीत्येवंश
लोयः सतस्य॥ ४३ एवं वादिनिदेवर्षेः पार्श्वे पितृभ्यो मुखी। लीला कमलपत्राणि। गणयामास पार्वती। पद्मव्यापा। पार्वती। लीला कमलपत्रा
णि गणयामास। किं वासती। अक्षो मुखी। नम्रवदना सती। कपाश्वे समीपे। कस्य पितुर्जनकस्य। कस्मिन्सति देवयोऽङ्गिरसे। एवं पृथगे
वचः वादिनि सति। बभूविसति॥ ४४ श्रौतः संघर्षकामोऽपि मिना सुखमुदैक्षित। प्रायेण गृहिणीनेत्रा। कन्या र्वे हि ऊटं विनः॥ ४५ व्याप
श्रौलोपि संघर्षकामोऽपि परिघुसमनोरत्रोऽपि मिना सुखं निजस्त्री वदनं उदैक्षता। अवैक्षता। अपश्यत्। दिनिश्चितं ऊटं विनो गृहस्थाः कन्य
र्वे कन्यादानादिकर्मणि प्रायेण स्वप्तावेन। गृहणीनेत्राः कलत्रलोचनवर्तिनः सवैति॥ ४५ मेने मेनापितस्तद्यः॥ पत्न्यः कार्यं समीहि
तं। नवत्यव्यसिचारित्यो। सतुर्दिष्टपतिव्रता॥ ४६ व्यापमेनापि हिमाचलजापित कार्यं सतुः। पत्युः समीहितं कार्यं सद्यस्तथा।
लेमेने अक्राप्ता। पतिव्रता सती स्त्रियः सतुर्वदन्त सस्यः। श्रेयं बिते कार्यो अव्यसिचारित्यो सवैति नवसिचरंति न वि
परीतवंगच्छंतीत्येवंशीलायास्ताः सवैति जायंति॥ ४६ इदमत्रोचरं न हि। मिति बुद्ध्या विमृश्य सः। आददेव च समंते मंगलालं।
कृतां सुतां॥ ४७ व्याप न्यात्यमिति बुद्ध्या स अङ्गिरसो मुनिः क्वसां वाणीनां शान्ते अंते। मंगलालं कृतां श्रेयस्कारि। आतरण वस्त्रमात्य
वदनं कं कुमादिविद्वषितं अलेकतां सुतांगौरी आददे जगता। किं कवा अत्र अस्मिन्याणि यदहो कार्यं। इदं न्याद्यं जातव्यं। इदं वचनोचरं।
इति अमुता प्रकारेण बुद्ध्या विमृश्य विचार्य॥ ४८। एहि सर्वाण्येव सोऽनिरात्रं परिकल्पिता। अर्चितो मुनयः प्राप्ता। गृहमेधिफलमया॥ ४९ व्या
प। देवसे हे पुत्रि। एहि आगच्छ। दे पार्वति वंमया। मर्वर्षणे ईश्वरस्य अर्पणे निरूपरि कल्पितारविता। एते मुनयः अर्चिता यावकाः तस्मात्तम
या गृहमेध फलं लब्धं प्राप्तां॥ ४९ एतावड् जातनया। मृषीना दमहाधरः। इयं नमति वः सवा। विलोचनवधूरिणि॥ ५० व्याप महीधरो हिमा
चलः तनया पुत्री एतावद्वचनं उक्त्वा कृषीन्मुनीन् आहूतवावा हे पूज्याः इयं मुत्री वोषु आनू सवन्त नमति नमस्कारं करोति। का इयं त्रि
लोचनवधूरिति। ईश्वरकार्याः। इति॥ ५१। इति नाथ क्रियोदारंते निर्विद्यगिरेर्वचः॥ आर्षीतिरेधयामासुः॥ ५२। पाकातिरं बिकां॥ ५३ व्याप

2

— 25 —

ऊमारसे-टी
कापत्र ४४

नेमुनयः अवि कापर्वती। उरः पाकलिः अयरा सफला निः आशीर्वाचिः पय्यामासुः वर्धयां चक्रिः किं रुचागिरे हि माचलस्य ववो
वाक्यं अतिनं च प्रशंसयि वा किं ववः ईक्षितां विताये अर्वाः देतवः तेषां क्रिया सुकार्येषु उदारं उक्तं यत्तु ईक्षितायां ॥ १५ ॥ तां प्र-
णामादरस्वत्तां जातु न दशवतंसकाः। अंकमारोपयामास। लज्जमाना मरुंधती ॥ १६ ॥ व्यापारं तो नंतरं अरुंधती वशिष्ठनायिकां पावतीं
अंक उरुंगं आरोपयामास। दधार किं शां पावतीं लज्जमानां वपावतीं पुनः किं शां प्रणामात् प्रणामस्य नमस्कारस्यायः आदरः तेन अ-
स्तो गलितो जातु नेदस्य स्वस्य अवतं मो मुकुटो यस्याः सा तां प्रणामादरस्तो जातु ॥ १७ ॥ ॥ तन्मातरं वा शुभं ॥ उदितः स्नेह-
विकला। वरस्यानन्यपूर्वस्य। विशोको यो मकरो हुलैः ॥ १८ ॥ व्यापारं वपुनः मा अरुंधती। अशुभं स्त्री अशुभं स्त्री पातसंयुक्त-
वदना। तन्मातरं तस्याः पार्वत्याः सतरं मेनां। अनन्य पूर्वस्य असाः मानस्य वरस्य ईश्वरस्य गुणैः विशोको यो कवर्जितां। अकरोत्
वकारा किं शां तन्मातरं स्नेहविकलां प्रेमविकलां कस्याः उदि-
। अहा इदं माख्यायेतु। वीरपरिग्रहाः ॥ १९ ॥ व्यापारं ते मुनय-
आमन्नं किं शां स्तो वीरपरिग्रहाः वीरमेव वस्त्रमेव परिग्रहाः। अहा तत्रिदिनात् कर्तुं लभं आख्याय कथयि वा चेलुः।
स्वजने न हि माचलेन तत्कृणु वै वादकीं विधिं प्रष्टुं संतः ॥ २० ॥ दिमा लयमामे आ पुनः प्रेक्ष्य वस्त्रलिने। स्निग्धं चास्मै निवेद्या धीं त-
द्विस्तृष्टा स्वमुद्युः ॥ २१ ॥ व्यापारं ते कथयः हि माचले आमं अष्टाष्टा। वा न्यत पुनः पश्चात्। अलिने ईश्वरे विलोक्य प्रेक्ष्य। वपुनः अस्मै स-
जाया मिहं निष्पन्ना। अर्धकन्यादान लक्षणं निवेद्य कथयि च। पश्चात् तद्विस्तृष्टाः तेन ईश्वरेण विस्तृष्टाः। विसर्जिताः संतः स्व आकाशं उद्य-
युः ऊर्ध्वं गमुः ॥ २२ ॥ पशुपतिरपि विता न्या। हानिं कञ्चु। दृगमयं दक्षिणतः समागमोक्तः। कमपरमं वक्ष्ये न विप्रकुर्षुः। विप्रं पितृं ददमीं सृ-
जोतिना वाः ॥ २३ ॥ व्यापारं पशुपतिरपि ईश्वरोपिता नि अहानि दिना नि कञ्चुत्कृष्टात् अगमयत् अति वा द्यत् किं प्रः पशुपतिः। अद्विस्तृष्टा-
संमो गमोक्तः। पार्वती संयोगो क्वं वितः अदे हि माचलस्य सुता तस्या समागमः तस्मिन् उक्तः उक्तवितः अप्यन्यत् अमी ता वा विषयविक-
राः यतयस्मात् कारणात् तं वितुं स्वामिने रुदं स्पृशति। परं अन्यं कं पुनरुपे अवश्यं पराय च न विप्रकुर्षुः न खेदं ययुः ॥ २४ ॥ इति श्री ऊमारसे

४४

नवे महाकाये श्रीकालिदासकृतौ उमाफलादयनामयः सयः ६ ॥ १६ ॥ अथौषधीनां मधिपस्य वृद्धौ। तिष्ठौ च यामित्रगुणाक्षिता-
यां। समेतं बंधुं हि मवा सुताया। विवाहदीक्षा विधिं मचतिष्ठत् ॥ १७ ॥ अथानंतरं हि मवान् हि माचलः सुतायाः पार्वत्या विवाहदीक्षा-
विधिं पाणिग्रहणं कर्मचारं अचतिष्ठत् रव्यामासुः। कस्यां विधौ कर्मवादां च अन्यत् कस्यां सत्यां। अथौषधीनां अधिपस्य वृद्धौ सयं
किं शां तिष्ठौ। यामित्रगुणाक्षितायां यामित्रस्य लज्जसममस्या नस्य गुणैः बलावललक्षणैः अचिता युक्ताया सतस्या। किं शां हि मवा
नृसमेतं बंधुः समेताः संमिलिताः बंधवः स्वजनाय स्य सा प्रमेतं बंधुः ॥ १८ ॥ वैवाहिकैः कौतुकं संविधाने। गृहे रव्यं पुरं प्रिवर्गं। अस्मा-
स्तुरं सातु मतो नुरागा। दंतः। उरं प्रेक्ष्य लोपमेयं ॥ १९ ॥ व्यापारं सातु मनो हि माचलस्य पुरं नगरं। वा न्यत् अंतः। पुरमवरोधं अवरगा सौहा-
तपक कलोपमेयं। एकेन ऊलेन उपमीयते यत्तु आसीत् बद्धव-
कैः कौतुकं संविधाने। कौतुकानां संविधाने। निःपादने। सऊट-
नका कीर्णवतः पधंत। धीनां सुकैः कल्पितके उमासां। नासां।
स्थातं तं अतः पुरं वसाये सुसुतो क इव स्वर्ग इवायथा स्वर्गो-
व्याप्तं वतः पधंत तत्कैः चीनां सुकैः पट्टकलवस्त्रैः पुनः किं शां त-
दाप्यमानं ॥ २० ॥ कैवसत्यामपि पुत्रपंक्तौ। विरस्पृष्टे वृद्धौ विते वा उषोष पाणिग्रहणे तिष्ठितौ। रुमाविशेषो वृत्तितं बद्धवः ॥ २१ ॥ व्यापारं कापवउम-
पार्वती पित्रोः हि माचलमेनयोः विशेषो वृत्तितं विशेषेण उच्चमिंतं उच्चमिंतं इति बद्धव संजहो। ईताति किं। किं शां उषोष उषोष कृतं पाणिग्र-
हणं विवाहो यया सा। कस्यां सत्यां। पुत्रपंक्तौ सुतश्रेणो सत्यामपि वर्जमाना यामपि। उक्ते स्याते विरकालात् दृष्टं इवा उरु रुत्ये कृतो मृतो
वितो इव ॥ २२ ॥ अंकात् अंकात् कमुदीरिता शीः। सामंरुनात् मेननमचक्षुः। संबधुतिन्नो गिरः ऊलस्य। स्निग्धं स्नेहाय तत्तं जगाम ॥ २३ ॥ व्या-
पासा पार्वती उदीरिता शीः उदीरिता कश्चिता। आशीः आशीर्वादीयस्याः सा उदीरिता शीः। सती अंकात् उरुंगा दं कं उरुंगं यथो अगमत्
तथा मेननात् चंदनादिनिः पत्रवस्त्रादि करणं मेननं तस्मात् मेननादयः अंरुने अचक्षुः। अलसत्ता गिरः हि माचलस्य ऊलस्य वंशस्य

स्निहं धेमः तदेकायत सापर्वती प्रमस्यपकमेव आयतने गृहे जगामा कैः स्निहः संबधसि ज्ञेयि संवधेन माटवृत्ततिसिः सिन्नापिते दंज
 पितोपि ॥ यमत्रे मुकुर्त्त शशि लांबनेन योगा गता सूत्ररफा लुनीधु तस्याः शरीरे प्रति कर्मजकुः ॥ बंध स्त्रियोयाः पतिपुत्रवत्याः ॥ द्रव्या तस्याः पा
 र्वत्याः शरीरे या बंध स्त्रियः बांधवसुवत्यः प्रतिकर्मवसाधने वकुः ऊर्वतिस्मा कसति मैत्र मैत्र नाम निप्रधाने मो ऊर्वति सति अन्यत्र
 का सुसतीषु उन्नराफा लुनीधु नरुत्रेषु शशि लांबनेन वंदेण सदा योगा गता सुधा सा सुसतीषु किंशः बंध स्त्रियः पतिपुत्रवत्याः पतिश्च पु
 त्रश्च पतिपुत्राः पतिपुत्रा विद्यंते यासां ताः पतिपुत्रा ॥ इस गौर सिचा र्धनिवेशवद्धिः ॥ इवाधवालैः प्रति सिन्नरागां निनीसि कै शोयमुपात्र
 बाणां मस्यगने पध्य मलं चकार ॥ द्रव्या सापर्वती ॥ अस्यगने पध्यं अस्यगपश्चात् शृगारं मर्दनं वेधं अलं चकार ॥ अलं कृतं किं शंभ
 स्यपा प्रतिसिन्नरागां प्रति सिन्ने से दं ना तो रा गो बल्ययव तत्प्रति पाकैः इवाधवालैः इवाधो न वपस्वयैः किं हैः इवाधवालैः गौरसि
 क्षार्धपा सेत सिद्धिं स्वित प्रर्षय प्रयोग युक्तैः पुनः किं शंभ अस्यग ने पध्यं निनीसिः निर्गते नातेः सकाचात् कै शोयं वस्त्रं पटकुलं
 र्द्वैव तत्पुनः किं शंभ अस्यगो उपात्र बाणां गृहीत शरं ॥ बलौ च संपकं सुपेत्य बाला न वेन दा स्त्रा विधि प्राय केन करे
 ण सानो र्वक लावमाने ॥ अंध रू माणे व राशं कलेखा ॥ द्रव्या सापर्वती बाला न वेन नवीने नदी का विधि प्राय केन विचारदा ॥
 हा कर्मयोग बालेन प्रदं संपकं प्रयोगे संबंधं उपेत्य लज्जा बलौ शु शुभे ॥ आवाला के वा उल्लेख्यते राशं कलेखे वा यथा राशं कले
 खा चंद्रो आ बज्ज लावमाने ॥ कक्षप रुद्रा ते सौ नोः सूर्यस्य कवेण किरणेन संक्ष रू माणा वर्धमा ना अती शो सते ॥ दंतो रो ध्रु कल्पेन हतं
 गतै ला माश्या न कालेय कृतो गरागां वा सो वसाना मनिषे कयोगं नार्यश्च उष्का निमुखी मनेषु ॥ द्रव्या नार्यः स्त्रियः तां पार्वतीं च उष्का नि
 मुखीं परि नवउष्क स मुखी ॥ अनेषुः आनिन्यरे नयंति स्मा किं शंभ तां रो ध्र कल्पेन विलत रु स्मला वृत्ते निह तां गतै लां हतं अपहार ना तं अ
 गतै लं अस्य जने यस्याः सानो पुनः किं शंभ आश्या न काण आ र्षित रू पाने सुष्का एता वता आ र्षित तत्काले यं वा आश्या न काले ये आश्या न
 काले ये न ऊं ऊमे न रुतो बिहितो अंग रा गो यस्याः सा ता पुनः किं शंभ तां अलिषे कयोगं स्नाना ही वा सो वस्त्रं वसानो परिदधानो ॥ विनस
 विमूय शिले व तस्मि ना विह उष्का फल स किं विने आ बर्जिता शपद ऊं सते ये ॥ स र्धमे नां स पयो बरुदुः ॥ द्रव्या नार्यः स्त्रियः तस्मि

मन्विन्यस्तवैहयशिलो विन्यस्तविशेषण निवे शिताः न्यस्तावेहयशिलायत्रतत्तस्मिन्विहयशिले। मन्त्रयंसदवादित्रनिनादयघातवति।
तथापनांपार्वतीं स्नपयामनुवुः॥ स्नानंकारयामासुः॥ कैः आवर्जिताः अष्टपदानां स्पर्शनं कंताः अष्टपदकंताः आवर्जिता हस्तेन गृह्यं
ताः अष्टपदकंताः आवर्जिताः कंतेषु यत्तैः किं हे तस्मिन् आविष्टमुक्ताः आविष्टा नियमा स्वानं स्थापितानि दत्तानि मुक्ता फला निवृत्ते
श्रुतं किं रचनातेन चित्रे विवित्रे॥ १०॥ मंगला स्नानविशुद्धाः गृहीत सुदो ह मनीय वस्त्राः निवृत्त पर्यन्य ऊला सिषेकाः प्रकृष्टाः
काशा वसुधे वरेजे॥ ११॥ व्यापः सापार्वती वसुधे वरेजे। सुसुप्तो किं शसाः मंगल स्नानविशुद्धाः मंगल निमित्तं यः स्नाने तेन विशुद्धं निर्मले गो
त्रं शरीरं यस्याः सा मंगला पुनः किं शसाः गृहीत सुदो गृहीतं अंगी कृतं सुसुधवलं व ह मनीयं शिरो वेशन युगलं वस्त्रं यस्याः। उच्ये
रुते। सारेजे कांशं वसुधे वा। शृङ्गी वयं वा शृङ्गी वसुधाः विजृम्भ काशा विक्रमि तकाशा दिक् सुमा मति शोचते। किं श वसुधा निष्टा
न पर्यन्य ऊला सिषेकाः पर्यन्य स मेघ स्य ऊलं पर्यन्य ऊलं निवृत्ते स्मि
॥ १२॥ तस्मात्त्वदेवा ह्यविता न वेतां युक्तं मणि संत व उच्येता पति
वान्यत्पार्वती पतिव्रताः सतीतिः परिहृत्वा गृहीत्वा कौतुक
यदे जातं पूर्वका तस्मान्नात्वा किं उच्येता कप वितानं वेतां उच्ये
हृत्वा सते। क्ता निरुचितानि आश्रयानि यत्र तत्॥ १२॥ तां शङ्ख सुखान्तर निवे श्यतं च। कृणु विलंबं तपुरो निषिक्ताः स्नानार्थं शोचता किं
यमात्र नेत्राः॥ प्रसाधने सन्निहिते पिनार्यः॥ १३॥ व्यापः पुरो अथै निषिक्ता उपविश नार्यः स्त्रियः तां तं श्री सुकमाल कृता त उपावर्ती। वउ
विका वेदि मध्ये। प्रकुरं। पूर्वोत्ति सुखं निवे श्य। कृणु कृणु मात्रं विलंबं त विलंबं चकृ॥ कस्मिन् अति प्रसाधने प्रतिकर्मणि अत्रि
हिते निष्कट वर्तिनि मति। किं श नार्यः स्नानार्थं विद्यमानस्य समयस्य याशो तातया स्त्रीयमाणस्य यानि नेत्राणि या मताः॥ १३॥ धू
षेन सम्मार्जितमाई तावां के रात मंतुः ऊसु मंत दीयं पर्योक्ष्य का विडारबंधं। इवा वला पां हु मधू कना म्ना॥ १४॥ व्यापः का विनारीत।
दीयं पार्वती यं बंधि के रातं वेणी देमं के तैल धातं इवा वला। इवां ऊसु सुवेनः पां हु मधू कना गौर वण्मिधू कम ऊत रु ऊसु ममां य

[illegible]

विष्णोः ॥ १८ ॥ यत्कः शिरश्चंद्रकलामनेनास्य शोतिसखापरिहामधूर्वासारं कृषिचावरणौकताशी। मां ज्येनतां निर्वचने कथानां ॥ १९ ॥
 व्यापसापार्वती आत्मायं सखा निर्वचनो वचनातिरेक्यघास्यानघा। मां ज्येना कसुममालया। कथान अनामयता किंशया
 सखापरिहामधूर्वाहास्यपुरःसरं यथास्यात्तथा। चरणैरं कृषिचा। अलककेन सुरंगा कृत्य इति कथौ श्रीः। विदित आशीर्वचना इती।
 तिकिं हे हले अने नवरणे नयत्कः। लडु। ईश्वरस्य शिरश्चंद्रकला ईश्वरस्य शिरसि चंद्रस्य कला तो स्पृश ॥ १९ ॥ तस्याः सुजातो
 त्यलपत्रकांते। प्रसाधिका तिर्नयने समीर्य। नवकृषोः कांतिविशेषबुद्ध्या। कालां जनं मंगल मित्रपात्रं ॥ २० ॥ व्याप। प्रसाधिकासि।
 मं मनकटीलिः। सखीलिः। तस्याः पार्वत्याः वरुणोः नेत्रयोः कालां जनं कलक कलं कांतिविशेषबुद्ध्या दीप्ति साधिकमस्या। मंगल इ।
 ति कथान उपात्रं। न अययि। किं कथानयने नेत्रे समीर्य विलोका। किं ज्येनयने। सुजातो त्यलपत्र। सुजाता नि सुनिष्पन्ना निवतानि
 उत्पलानि वसुधाया सुजातो त्यलानां पत्राणि वैतकांते मनोहरे ॥ २० ॥ सा मे सवद्विः कसुमेः लोतेन। ज्योतिर्लिरुद्यद्गिरिव त्रियामा
 सरिदिहंगोरिव लीयमानैः। यबुधमानातरणा चका मे ॥ २१ ॥ व्याप। सापार्वती आबधमाना तरणा। परिधायमाना लंकार
 सती चका मे सुखते। सांका ईवा। लता इवा। वल्ली वा। यथा लेता। संवद्विः उज्ज्वलः। वद्विः कसुमेः। उष्यैः शोचते। पुनः सा का इव त्रि
 यामा इवा। यथा त्रियामारात्रिः। उद्यद्गिरिः। उदयंग चद्विः। ज्योतिर्लिरुद्यद्गिरिव त्रियामा। नक्षत्रैः शोचते। पुनः सा का इवा। सरिदिवा। यथा सरिन्नदी ली
 यमानैः। निमज्जोत्तमज्जद्भिः। विहंगोः। पक्षिनिः। शोचते ॥ २१ ॥ आत्मानमालोक्य वशोत्तमानमादर्शयति। विबोः। स्तिमितायताक्षी। दशोपमाने वरि
 ता वत्तव। स्त्रीणां प्रिया लोककक्षो दिवेषः ॥ २२ ॥ व्याप। वान्यतसा स्तिमितायताक्षी। निश्चल विशाल लोचना पार्वती। आत्मानं आदर्शयति। विबोः। मु
 लुसमं मले शोचमानं देदीप्यमानं अलोक्य दशोपमाने ईश्वरसमीपगमने चरिता उच्युका वत्तव। अतवत् आसीत्। दिव्यस्माकारणात्
 स्त्रीणां युवती तां विषः। शृंगार करणं प्रिया लोकफलः। लट्टदर्शनं फलवान् सवति ॥ २२ ॥ अर्धांगुली लोहरी बोलमा ई। मंगल्यमाद्यमनः। शि
 लोवा। कस्य विप्रकामलदेवपत्रं। मातातदीयं सुखं पुनर्मम ॥ २३ ॥ व्याप। स्तनो जेदमत्तु प्रदृष्टो। मनोरथोयः। प्रथमे वत्तव। तमेव मेना उद्विडुः।
 कंधं विद्विहददीक्षा तिलकं वकारं। यवुधमानातरणा। मातामेना उद्विडुः। पुत्र्याः। कंधं विप्रकामलदेवपत्रं। तमेव विबोहदीक्षा तिलकं वकारं

[illegible][illegible]

ऊमा रंगेण दी
का पन ४९

वाचामहिमानमस्यासंवर्द्धयंतौ हविरेव यजिः ॥ ४३ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
लक्ष्मीः ॥ श्रीवदो लक्ष्मिः कृत्यस्य सा ॥ ४४ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
हिमानं महत्वं वाचा वचनेन इति समेधयंतौ संवर्द्धयंतौ ॥ इतीति किं हे नगवन् ॥ ४५ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
कश्चित्तु मा नृवर्जिः ॥ अग्निहविषा होतव्यं द्रव्यं वदयते ॥ ४६ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
हरस्तस्य हरिः कदावि ॥ दधस्तयोस्तावपि धातुरीक्षे ॥ ४७ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
धादिनागी रतः तधा त्रिप्रकारेण कृतः ॥ ४८ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
द्विष्टोः कस्तस्या हरः ईश्वरः कदाचित् स्य हरिः कस्तः कदावि ॥ ४९ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
अनृधातुः ब्रह्मणः ईडोस्तौ ॥ ५० ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
दिसंज्ञा ॥ स्तदृशिना प्रोक्तं लयः प्रणेमुः ॥ ५१ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
दिशामी राः दृष्टिप्रदानेनेत्रावलोकने ॥ कृतनेदिसंज्ञा ॥ ५२ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
ताः नवापिताः ये तेन दृष्टिताः संतः ईश्वरं प्रणेमुः ॥ नमश्चक्रः ॥ ५३ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
लो कपालाः श्रीलक्षण निराज्य विज्ञानि ॥ ब्रह्मामरादीनि ते पोषयन्त्येता गेन विलाषेणातीत गृहीत वेधाः ॥ ५४ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
शतपत्रयोनिः वाचा हरिः दृष्टदणस्मितेन ॥ आलोकमात्रेण सुरानशेषात् ॥ ये चावयामास यथा प्रधानं ॥ ५५ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
द्विः मस्तकस्य कं पेन वाचनेन शतपत्रयोनिः ब्रह्माणं ये चावयामास ॥ अत्र उषता वाचा वचनेन हरि नारायणं ये चावयामास ॥ ५६ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
नेन हस्तेन दृष्टदणं ईडं ये चावयामास ॥ आलोकमात्रेण तेन निराकृतो न ॥ अशेषान् प्रमत्तान् सुरान् देवान् युष्मा प्रदाने यद्यो तं
रं ये चावयामास ॥ ५७ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
तामयेति ॥ ५८ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी

स्मितपूर्वहास्यस्य कं तान् कृषीन् आदुतवाचा कृषयः अत्र वितते विस्तीर्णो विवाहयज्ञेन मया इत्यमुना प्रकारेण यं पूर्ववृत्तानि ॥ ५९ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
नियुक्तः पूर्ववर्धिताः अध्वर्युः रुविज्ञो यायजूकाः ॥ ६० ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
कारलंघ्यः स्तारताराधियखं मधारी ॥ ६१ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
नेमार्पिततारातीर्णवान् किं हः ताराधियः संगीयमानत्रिपसंगीयमानो गीतव्यापारतां प्रापितः त्रिपुरदैत्यस्य संहारलक्षणे वरातः
पराक्रमो यस्य स संगीयणकैः विश्वावसुण विश्वावसुदेव गायनैः किं ह्यैः विश्वावण प्रवाणैः दक्षैः ॥ ६२ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
लंघ्यः ॥ न धातविकारेण मनो विहृत्या लंघ्यते आक्रम्यते यः सं अधातं तमः अज्ञानं तस्य विकारो हर्षविषादादयः ते अलंघ्यो अनाक्रमणीयः
यः स ॥ ६३ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
स ईश्वरो वपुः स्व आकाशो तं ईश्वरं उवाह ॥ धारयामास ॥ किं शेवाह ॥ ६४ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
रक्तं स्वर्णघटिकाकलितः किं ऊर्वन् वाहः सुहृत् रीर्योता ॥ ६५ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
कृतेतयसिधातात् ॥ वीरहननात् ॥ लभ्यं के इवलमप्युदम इव ॥ ६६ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
लभ्ये हरदृष्टपातैः ॥ सुवर्णसूत्रैर्विहृत्यमाणः ॥ ६७ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
एतं गरे ॥ अथाप्य ॥ अलञ्जराविविधं ॥ उल्लेख्यते ॥ विलम्बैः अपसंलम्बैः हरदृष्टपातैः ॥ रुद्रलोचनावलोकनैः ॥ सुवर्णसूत्रैः ॥ देमंतउत्तिः
आरुण्यमाण इव ॥ आनीयमानमिव ॥ ६८ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
नृत्तदृष्टमियाय देवः ॥ ६९ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
रुद्रं निकटवर्तिनमिवितागं दयाया ॥ आजगाम ॥ किं शे देवः ॥ उभयपौत्र ऊर्ध्ववदन नागरिक लोकैर्निरीक्ष्यमाणः ॥ कस्मा ऊर्ध्ववदनं
पुनः किं शे देवः ॥ घननीला घनवदमेघवदल्लोके वीर्यस्य सा ॥ कृतस्य पुरस्य वपकं वे समीपे ॥ ७० ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी
नागिरिव कवची ॥ अस्तु ऊमा गमनघतीतः ॥ प्रकटने वक्षे ॥ ७१ ॥ अथ आद्यो विधाता ब्रह्मा तं ईश्वरं अस्य गच्छतः ॥ ऊमा रंगेण दी

चरुमगमद किंशो गिरिप आगमन धातः ईश्वरामना निजायाः केः वंदे सखैः केवांगनां हस्तिना किंशैः वंदैः कदिमधुः लक्ष्मीपुत्रः जनां
 धिष्ठितैः उद्येकते प्रकुद्वद केः विकसितपत्नैः आकायैः कटकैः बलैरिवा अथवात्वेः कटकैः नितं वमिवः ॥ पदवगुनौ देवमदीधराणां चरे
 पुरस्या दृष्टितापिधनेः समीयउ हरविसर्पिद्योषोः सिन्नैः कसेत्रययसामिवोषोः ॥ पउदेरमदीधराणां सुरपर्वतानां उलौघैः वगेसि मूकैः उद्यटित
 पिधनेः उद्यटिताकपाटेः पुरस्यनगरधरोः धतो लीधदेरोः समीयउः ॥ आङ्गमउः किंशो वगेः हरविसर्पिद्योषोः हर हर प्रदेशं यावत् ॥ वि
 सर्पिष सरणञ्जी लोघोषः आक्षीययोः स्तौः कविना उघाविनधवाहा विनायकाय यसां पानीयानां उघेसि निरुक्ते रते दशापिते ससेमि
 धो संगच्छतः संमिलितः ॥ पउक्षीमानरुहमिधरो हरेण त्रैलोक्यवन्देन रुत प्रणमः ॥ पूर्वमहिम्ना महितस्य हरः मावर्जितं नात्मशिरि
 वेदः ॥ पधव्यापत्तमिधरो हिमावतः त्रैलोक्यवन्देन उगङ्गकननमः स्फुरणीयेन हरेण ईश्वरेण रुत प्रणमः सत्विदितानमस्तुः स
 मूक्षीमानलक्ष्मीवान् अचतुर्वर्तुवा दियस्मा कारणता सहिमा
 तवतितथा आवर्जितं नदीरुतं आत्मशिरः स्वमस्तकं वि
 ग्रसरतामुपेत्य ॥ प्रावेचायन्नेदिरमृद्धमेनं ॥ मोगल्यकीर्णपणमाः
 रं स्वस्थानं प्रावेचायत्ता प्रवेचायामासाः किंशं मंदिरं ॥ मोगल्यकीर्णी
 धिष्ठिप्याणियत्रयतद किंशः साविकसत प्रकुद्वद्वनरोत्ता कम्मात्यानियोगात्स्नेहतावादा किंशं आङ्गमाउः उदितः पतेः अये
 रतां पुरः पादवारिवं उपेत्य आगत्य ॥ पपतस्मिन् रुते पुरसुंदरीणां मीशान संदर्वतिलालमानां ॥ प्रामादमाला सुवत्तु रिशोयका
 न्यकार्याणि विवेष्टितानि ॥ पदव्यापः आलोकमार्गसहसावजं त्याकया विडधे हनवांतमात्यः ॥ बधुन संसावित एवतावा करेण रुदो
 पिन के शहस्रः ॥ पउव्यापकया विनायिकया दियस्मा कारणकवेण हस्तेन रुदोपिः अवगृहीतो पिके शपाशः कवकलापः तावत्
 धुनियंत्रितं न संसाविपैत एवान आवर्जित एवा किंशः के शपाशः ॥ उदहृनवांतमात्यः अग्रधिनपवितमाला उच्छुभः ॥ कया विविड
 र्वेत्यामहसा अकस्मा देवा आलोकमार्गं विलोकन पंधानं उज्जं त्यागच्छेत्या ॥ पउप्रसाधिकालं वितमयपादा माह्विप्यकाविद्वराणमे

वैजयंतीलागतिरागवाक्ताः दलककांकायदवीततान्॥५५॥ व्या० उन्मृष्टलीलागतिः त्यक्तलीलागमनाः काविक्रमिनीः अलककांकाय
 दकविक्रितायदवीमार्गं आगवाक्ताः आगमनेवारणात्ततानां विस्तारयामासः किं कृत्वाः इवरागं अलककं अग्रपादेवरणायपुंवाङ्किष्य
 आकृष्या किं अग्रपादे प्रसाधिकां बितोमं मनकारिकां हतं अपराकावित्रायकाः॥५६॥ विलोचनंदरुणमंजुनेनः संताप्यतश्च चित्तवाम
 नेत्रातघैव वातायनसंनिकर्षः ययौ शिलाकामपरावदंती॥५७॥ व्या० दक्षिण अपसव्य विलोचनेनेत्रं अंजुनेन कृज्जलेन संताप्य अंजुयि
 त्वातघ्नितवामनेत्रातकृज्जलविरहितसव्यनेत्रासतीः तघैवनेनिवधकारेणावातायनसंनिकर्षः गवाकसंनिक्षेपयौजगमा किं ऊर्ध्व
 ताः शिलाकावदंती धरयती॥५८॥ जालांतरे प्रेषितदृष्टिरन्याः प्रस्थानतित्रां नवबंधनीं वा नानिप्रविष्टा सरणप्रक्षेपाः हस्तेन तस्यानवबुलं
 व्यवासः॥५९॥ व्या० अन्याकावित्रायका युवतीः अश्वेवस्त्राग्रप्रक्षिप्तव बंधः किं संतापोः प्रस्थानतित्राः गमनशिथिलां किं अस्याः जालांत
 रे प्रेषजालांतरे जालमध्ये प्रेषिता प्रदिता दृष्टिरन्याः पश्चादवासे रवस्तेन करेण अवलंब्य धृत्वाः तस्यैः किं हेनहस्ते नानिप्रवि
 ष्ठाः नानिस्तदंशुपिकातस्याप्रविष्टा प्रवेशं प्रापिता आचरः णां अलंकाराणां प्रसादी शिर्यस्पसतेन॥६०॥ व्या० सां मुखैरेवास
 धगंधगर्भैः व्याघात राः सां इकृच्छहलानां विलोचनेत्रत्तमैरैर्ग वाक्ताः॥ स हस्तेन च सरणा इवासत्वाद्॥६१॥ व्या० तां सां स्त्रीणां मुखैः
 घटनैः कृत्वा गवाक्ताः वातायनानि स हस्तेन च सरणाः पुंनरीकाः॥ अलंकारा इवासन् अक्षवन् किं ऐश्वर्यैः आसवगंधगर्भैः मेकप
 रिरिमलयुक्तैः किं अगवाक्ताः॥ सां इकृच्छहलानां बज्जलकौतुका नां व्यासां विलोचनेनेत्रत्तमैः वंचललोचनमेककरैः॥ व्याघात राः स
 कांशमध्यप्रदेशाः॥६२॥ अर्धवितासवरमुद्धितायाः॥ पदे २३ निर्मिते मलंतीः कस्याश्चिदासा इसनातदानीं मंजुष्टमूलार्पिते सूत्रत्रोषा॥६३॥
 व्या० कस्याश्चिद्वनितायाः रमनामेखलावदानां तस्मिन् ईश्वरागमनसमये अंजुष्टमूलार्पिते अंजुष्टमूले अप्रिते दत्तः सूत्रत्रोषो दवरकश्च
 तवितागोयस्याः आः अंजुष्टमूलाः आः आतुकिं क्वंतीः॥ निर्मिते ३३ निर्मिते निक्षेपो यस्य तत्तस्मिन् ३३ निर्मिते पदे २३ वरणे शगलंतीपतेती किं
 शरमनाः अर्धविता अर्धविताः किं शः वनितायाः सवरं सौम्यकं यथा स्यात्तथाः उद्धितायाः ऊर्ध्वीकृतायाः॥६४॥ तावत्पताका ऊर्ध्वमि
 डमौलिः रुचोरणं राजपधं प्रदपैः प्रासादसंगणितदिवापिकर्बनः शोभा सिपेकद्विगुणं च वीनिः॥६५॥ उडमौलिः ईश्वरः व्यावयुरस्त्रीणां वि

डाक्टर भाऊ. राजाजी इत्याख्य पत्रादि.

डा. भाऊदाजी इंदारव्यस्यारकर
D. BHAUDAJI

कुमारसंघटी
कापत्र ५१

वेष्टितानि वस्तुः तावदं दमौलिः ईश्वरः उच्यते कर्तुं कृतो रणं कृतं कृतं पमार्थं प्रदेयं प्राप्य किं चराज्यं पताका कुलं ध्वजं व्यासं इदं मु
लिः किं कर्तुं दिवापि दिनेपि सादृशं गालि देवस्य गृहाणि ज्योत्स्ना सिंहेक दिगुणं च वानि चंदको सुदीप्ताग्नेः नदिगुणित रुची निजवर्क
तिप्यादयना द्धनमेकदं नयनैः पिबन्त्यो नायेन कस्मिन् विषयांतराणि तद्वादि शेषं दिय वृत्तिरासाः सर्वात्मना वदरि वष विष्टा दध्या
ण नार्यः स्त्रियः एकदं रं एक एव दं रं यथा स्यात्तथा यथा एक एव दं रं यत्र एवं विधं ईश्वरं नयनैः नैत्रैः कृत्वा पिबन्त्यः संत्यः विषयांतराणि न
कस्मिन् इत्यालो कनेन बुद्धिरेदिनिश्चितं तद्वातेन प्रकारेण आसां स्त्राणां शेषं दिय वृत्तिः स्पर्शनं रसनं घ्राणं श्रोत्रं व्यापाराः सर्वात्मना स
र्वप्रकारेण वक्तुः लोचनं वविष्टा इवा दध्याग्ने तयोऽश्वरमेतदर्थं मपर्षया कोमलया पितृभ्यां यादास्य मप्यस्य जनेतनारी सा स्यात् कृता धर्कि
मुतां कश्या दध्याग्ने कोमलया पिसु कुमारया पिसु कुलवारीरया पि अपर्षया पार्षत्या एतदर्थं ईश्वरं कते एतस्य ईश्वरस्य अर्थे कार्ये
एतदर्थं ईश्वरं उच्यते वेन वर्धति ति ईश्वरं तपः कृत्वा स्थापने तस्य
कर्मलं तेता शक्रया त सानारी कृता धी कृतकृता स्यादनेन
वाचं दध्याग्ने नमस्तु कुरुपात्रा रीरामेन दग्धं कुसुमाधुसूया जीम
दरुपात्रं तत्र रुपेण अनेन ईश्वरेण कुसुमाधुसूयं कर्प्यं देस्य शरी
रः अमुं देवं रुद्रं उवाच दध्याग्ने जीमत्तलं ज्ञायाः स्वयमेव आत्मनैव संन्यस्त देहः त्यक्त देहो जातः दध्याग्ने परस्परं स्पृहणीयं त्रो सं नवेदिदं दं
मयो ज्ञापिष्यता अस्मिन् द्येय रूपविधानयत्र यत्पुत्रं जानां वितवो न विष्यता दध्याग्ने यजानां पतिः वत्सा वेद्यं विपरस्परं अन्योन्यावे
ना स्मृहणीयं त्रो सं अतिलपणीयं रूपं श्रियं इदं दं द्युग्नेन अयो ज्ञापिष्यत न प्रयोगं करिष्यता तदा अस्मिन् द्येय हरगौरी वक्त्रेण द्येय रूपवि
धानयत्र यत्पुत्रं जानां वितवो न विष्यता दध्याग्ने अनेन संबंधं मवाप्य दिष्ट्या मनोरघ्वा धितमाश्वरेण मूर्धनि मां विहितिपालो ज्ञा मुञ्चैस्तरां वद
ति त्रैलोक्यं दध्याग्ने दे आलि दे सखि दिष्ट्या कल्याणे अयं त्रैलोक्यः हिमाचलः अनेन ईश्वरेण सह संयोगं संबंधं अवाप्य लब्ध्वा मूर्धनि मस्त
कं उच्चैस्तरैः अत्यर्घं उच्चैश्चरति धारयिष्यति किं हं संबंधं मनोरघ्वा धिप मनोरघेः लब्ध्वा किं हं मूर्धनि किं तिरिणे च दध्याग्ने पविप्रस्थ विलासिनी

५१

५१
५२

५१
५२

नां श्रवणं कथाः श्रोत्रं सुखास्त्रिनेत्रं केयूरचूणी कृतलाजं वृष्टिः हिमालयस्य लयमास सादृशं व्यापत्रिनेत्रो मदे श्वरः इत्यमुना प्रकारेण
अवधिष्वस्थ विलासिनीनां दध्याग्ने हिमवतं नगरं स्त्रीणां कथावाचं श्रवणं आकर्षणं सना हिमालयस्य आलयं सौधं आस सादृशं प्राप किं
कथाः श्रोत्रं सुखाः कर्णोत्तोरयकारिण्यः किं च त्रिनेत्रः केयूरचूणी कथा केयूरा स्यात्तु ज्ञाप्य स्यात्तुणी कृताः कौदना वंशपिता लाजं वृष्टि
ः अकृतं त्रैलोक्यं धान्यं वृष्टिर्वर्षणं येन सा दध्याग्ने ततो वतीर्य श्रुतं दत्तं हस्तः शरद्वनादि धिमानि वीरः कृतानि पूर्वकं मला मनेन ककं तराणा
इति विदितः दध्याग्ने ततस्तदनेतरं सहरः अत्युत्तमं हस्तः सनादामो दरदत्तं कथा वलंबः सनुत्तमः दध्याग्ने अवतीर्य उत्तरिवा अदिप
तेः हिमाचलस्य ककं तराणि मध्यदेशानु विवेशः पदशमकरोत् इवोत्प्रेक्ष्यते शरद्वप शर कालसंबंधि सूर्यमिवा किं शनिक कं तराणि
पूर्वप्रथमं कमला सनेन कृतानि शरितानि ॥ ७७ ॥ त्रयोदशसि कलक ॥ तमचंगे ५५ मुखाश्च देवाः सप्तर्षिर्द्वीपरमर्षयश्चाणा अनि
र्गलयमन्त्रगच्छन् प्रशस्य मारं तमि वी त्रमा र्घ्याः ॥ ७८ ॥ व्याघ्रं ईदृशं
अउज्जुः ॥ वधुतः सप्तर्षिर्द्वीः सप्तवक्रं ययश्च सप्तर्षयः ॥
ः पञ्चमश्च ते रुषयश्च परमर्षयः तं अचंगच्छन् चान्यत गणाः नेदि
गच्छन् याति स्मा के इवा उन्नमा धिवा यथा उन्नमा र्घ्याः प्रशस्यं प्रधानं अ
सरत्रमर्षमिधमं गच्छन् न वेड कृते वनगोपनीते प्रत्यग्रही सर्वममंत्रं वधं ॥ ७९ ॥ व्याघ्रं तत्र हिमाचलगृहे विश्वरत्ना क स्वर्ण आसना सीनः ई
श्वरः हरः यथा वक्रं यथा युक्ता सरत्रं रज्यु कं मधु मधु मधु युक्तं अर्घं द्यावा न्यत गच्छं पञ्चगव्यं वनगोपनीते हिमाचलेन उपडौ किते न
वे नूतने डकुलो कौमेव स्त्रे एतं अर्घं ममस्तं अमंत्रं वधं अमंत्रैः वधं निः फला एता वता च मंत्रं दूतं जया ह ॥ ८० ॥ कुलवासाः सवधूः स
मापा निन्ये विनीतैरवरोधरक्षैः वेलायका शं सुट फेनराजि नवैरुद चानिवधं दपादैः ॥ ८१ ॥ व्याघ्रः विनीते विनया चितैः अ
वरोधरक्षैः अंतपुरं रूपा लकिः वधुप्रमीपा पार्वती पार्श्वनिन्ये आनीयते किं शः सः कुलवासाः पटकुलवमन युक्तः रुद्रः क
वदद्वानिवा यमुद इवा यथा उद चानिवधैः नवीनि चंदपादैः शशांक किरणैः वेलायका शं जला निधिसन्नि कर्षणीयते किं शः स

उदयाना स्फुटकेनरात्रिः प्रकटमिहारातयैयत्रमः ॥ १७ ॥ तथा विद्वानैवं दकायाः प्रकटवत्कः कुमुदः उमायाः प्रसन्नवेतः सखि
लः शिरोरुता संसृज्यमाणः सरदेवलोकः ॥ १८ ॥ व्यापा शिवोरुदः तथा उमायाः पार्वत्या कृत्वा प्रसन्नवेतः सखिलः निर्मलचित्तः ॥
उलोत्तवचव किंशया तथा विद्वद्वर्ननया आननमेव वंदः आननध्वंशः आननवंदस्य कांतिः विद्वद्विशेषेण वर्धमाना वदने
इदी शिर्ययाः ॥ १९ ॥ किंशेरुदः प्रकटवत्कः ॥ कुमुदवत्तविक्रमिन्नेत्रः केन कइवा लोकइवा यथा लोकः शरदाशरकालश्रिय
॥ संसृज्यमानः ॥ सम्यगाश्रयमाणः सन् प्रसन्नसलिलोत्तवति ॥ २० ॥ तथा समापन्निषु कातराणि किंविधवस्था पितसेहता
निःश्लेष्मन्त्राणामानशिरमनोकाः सन्त्यो न्यलोजनानि विलोचनानि ॥ २१ ॥ व्यापा शिवोरुदयोः हरगोयीः अन्योन्यलोचनानि नेत्राणि मनोकां मनोर
माः श्लेष्मन्त्राणामलकाबंधनः आनशिरेशाशुः अचक्षुवना किंशानि विलोचनानि समापन्निषु परितृष्णविलोचविषयेषु कातराणि
कातरवन्तीरवंधाशानिषुनः किंशानि विलोचनानि किंविधवस्था पितया किंविश्रनाकृष्टवीच्यवस्था पितानि विशेषेण स
पितानि यथासंस्तानि वलितानि यानि तानि ॥ २२ ॥ तथा क
रुदतनो स्मरस्यातबं कितः पूर्वमिव परोदं ॥ २३ ॥ व्यापा अष्टमूर्तिम
वत्याः करंदसंज्ञायाः अयदीद किंशंकरं ताम्रागुलिं ताघाः रक्ताः अंगुयौ लयत्रततं ॥ २४ ॥ अष्टमूर्तिम
मिवा कंधं प्रवधमं कस्य स्मरस्य कामस्य किंशं स्मरस्य रुदतनोः सुधरा रीरस्य गुधवपुषः ॥ २५ ॥ उमात्मना पार्वती सृष्ट्या कंधं
स्मरस्य तबं कितः ॥ २६ ॥ तस्मादीश्वरा तबं कते इत्येवं श्रीलोयः सतस्य तबं कितः ॥ २७ ॥ रोमो रुमः प्रादुररुदमायाः ॥ चित्रांगुलिः पुंगव
केतुरासीत् ॥ वृत्तिस्तयोः पाणिममागमेन ॥ २८ ॥ स मे वित्तके वमनोत्तवस्य ॥ २९ ॥ व्यापा उमायाः पार्वत्याः रोमो रुमः रोमावः प्रादुररुदमा
कटीवचवः पुंगवः केतुः ईश्वरस्त्रिजागुलिः प्रसवेदाचितकरशेषः आसीदवचवः ॥ ३० ॥ उत्येक्षते मनोत्तवस्य कामस्य वृत्तिर्यापार
तयोर्दयोः हरगोयीः पाणिममागमेन हस्तमयोगे नृसमं प्रमकां वित्तका इव ॥ ३१ ॥ प्रयुक्तपाणिगुहं त्यदन्वः दधूवरं पुष्पतिका
तिमर्गः ॥ ३२ ॥ निधयोगादनयोस्तदाती किं कथ्यते श्रीरुत्तमस्य तस्य ॥ ३३ ॥ व्यापा अन्यदधूवरं स्त्रीपुरुषप्रयुक्तपाणिगुहं नियो

कितपीमनेतवति। तद्वधूवरं अनयोः हरगौरयोः सान्निध्ययोगात्। अयं प्रथमं कान्तिशोभां प्रदुष्यति। तदानीं तस्मिन् प्रस्तावे
 तस्य ईश्वरस्य गौरीलक्षणस्य उत्तमस्य युगमस्य। श्रीः शोभा किक ध्यते। किमुच्यते॥ १४ ॥ पदक्षिणप्रक्रमणं कृतवान्। रुदक्षिणसन्नि-
 कनेचकामे। मेरोरुपांते धिववर्तमाना। मन्योन्यसंसक्तमहस्त्रियामां॥ १५ ॥ व्याप। तन्मिथुनं हरगौरीलक्षणयुगलं। कृतवान्। विद्वान्
 रस्य पदक्षिणप्रक्रमणात्। दक्षिणावर्तत्वं मणात्। चकामे। सुसुते। किं हस्यं कृतवान्। उदक्षिणः। उत्तमं ईश्वरार्चिका लायस्य सतस्य। त-
 मिथुनं क मिवा। अहस्त्रियाममिव। अहोरात्रमिव। यथा अहस्त्रियामां मेरोः। सुरशैलस्य उपांतेषु पर्यंतं पदे शेषु। वर्तमानं तिष्ठन् सन्
 शोभते। किं अहस्त्रियामां। मन्योन्यसंसक्तं परस्परमिलितं॥ १६ ॥ तौ दंपती त्रिः। परिणयवर्ति। मन्योन्यसंस्य त्रिमीलितौ। सकारयामा। सवधूं पुरो-
 धा। तस्मिन् समिधा विषिलो ज्मो कं॥ १७ ॥ व्याप। तौ दंपती तार्यापत्री। त्रिः। रिणीया। त्रिनिर्वाणत्वं पदक्षिणा कृत्या। मन्योन्यसंस्य त्रिमीलितौ।
 परस्परसंमिलनमुक्ता। कृतवन्तौ। वरिं। अग्निप्रविपुरोधाः। पुरोहिः। तेन तं वधूतस्मिन् समिधा विषिलो ज्मो कं। तं धनं जाले। अग्नौ लाज्ज मोचनं
 त्वध्वान् मोचनं कारयामा। कारयत्। १८ ॥ व्याप। लाज्ज धूमो ज्जलि
 ॥ मुकुटं कर्णोत्पलतां प्रवेदे॥ १९ ॥ व्याप। सा पार्वती। रूपा देवात् वचना
 तिनिनाया। किं वदने। इष्टं धं। इष्टं धं। यस्य तत्। सा लाज्ज धूमो ज्जलि : तस्याः उमायाः पार्वत्याः कपोलये स्य त्रिभिः। गे। स्य लप्रपरणचीला
 मंमन्। मुकुटं कर्णोत्पलतां घटीदयं श्रवणकुवलयौ। वतं अकं प्रवेदे। आप॥ २० ॥ तदीय दार्शनं गंगं लेखा। मुञ्चामि। कालां ज्जनरागमद्वेत्ता।
 वधूमुखं क्कांतयवावतं। माचारधूमयहणात्। चूच॥ २१ ॥ व्याप। तदधूमुखं पार्वतीवदने। आचारधूमयहणात्। आचारनिमित्तं। लाज्ज कृतिव
 युवेगो वाहो गीकारात्। क्कांतयवावतं। आनी चतयवां कुरु। कर्णोत्पलं बचूवा। अजायत्। किं वधूमुखं। इष्टं दण। इष्टं दण। कू आर्श
 तिना अरुणा आरकां गंगं लेखा। कपोललेखा यत्र तत्। किं वधूमुखं। उच्च। सिकालां ज्जनरागं। उच्च। नीत। उच्च। मितः। उच्च। यं प्रापितः। का
 लकस्य क्कलकलस्य रागो यत्र तत्। कयोः अरुणा। नेत्रयोः॥ २२ ॥ वधूद्विजः। प्रादंतवैध्वयोः। वरिं। विवदं। प्रतिवर्षा। का। शिवेन नवीम
 हं धर्मवर्षा। चिन्तामुक्तं विचारयेति॥ २३ ॥ व्याप। द्विजः। पुरोहिता वधू पार्वती प्रतिप्रादुवावा। उक्तवान्। हे वधू। हे पुत्रि। तव ते पयो वरिं आसेज्ज

ऊमा रमेश्वरी
का पत्र ५३

नाशनः विवाहं प्रतिपूर्वसाक्षात्पश्यन् प्रथमं प्रतिचक्षते तत्र सदैव तिष्ठति नान्तरा सह च या सवसाधर्मव्यपितिवतः वतपरिशीलना इति का
यकिर्त्तव्या किं ह्यया वाया मुक्तवित्तव्या त्वत्कविमयीया ॥ ५३ ॥ आलोचनां तं अवलोकितव्या पीतं गुरोस्तद्वनं सवसाधमि दाघकालोत्तरतमयेव
महेंद्रमेनः प्रथमं दधिया ॥ ५४ ॥ व्यापारवत्या गुरोः पुरोहितस्या तत्पुत्रकवचनं वाक्पीता किं कृत्वा अवलोकितव्यविस्तीर्यकं
धं आलोचनां तं लोचनपर्यंतं यावत् सवसाधकया इवा दधिया इवा यथा दधिया वसुधया नि दाघकालोत्तरतमया सलकालोत्तरत
मया उत्तरकालोत्तरतमया सवसाधकया सया महेंद्रमेधसंबंधिभ्यः पानीयं प्रथमं पूर्वपीयते ॥ ५५ ॥ ध्रुववेणुसर्पध्रुवदर्शनाया प्रयुक्तमानाधि
यदर्शनेना सादृश्यं ननु मुन्नमद्या जीमन्नकं तं कथमप्युवाच ॥ ५६ ॥ व्यापारवती आननं मुखं उन्नमद्या ऊर्ध्वी कृत्या जीमन्नकं तं ल
क्षास्त्रिंशत्तुल्यं यास्यात्तथा इति एवं कथयति कथमपि महता क सेन उवाच उक्तः केन सर्वा ईश्वरेणा किं हेन सर्वा ध्रुववेणुनिश्चलेन
धुनः किं हेन सर्वा प्रियदर्शनेन धियं अतीतं दर्शनं यस्य सवेना किं सा प्रयुक्तमाना कस्यै ध्रुवदर्शनाया ध्रुवनामा स्तारकविशेषः त
स्य यदर्शनं ध्रुवदर्शना तस्यै ध्रुवदर्शनाया इति किं हि धि यो गौरि वया सवसाध्रुवस्तारकः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विधिहेन यु
रोहितेना प्रयुक्तपाणिग्रहणे पवारौ प्रणेमुत्तौ पितरौ प्रजानां पद्मासनस्थाय पितामहाय ॥ ५९ ॥ व्यापारतौ प्रजानां लोकानां पितरौ
माताव पिताव पितरौ पद्मासनस्थाय संघामणस्थाय पितामहाय ब्रह्मणे प्रणेमुत्तः मम स्कारं वक्तुः किं हेनौ प्रयुक्तपाणिः प्रयुक्त
नियोजितः पाणिग्रहणस्य उपचारो ययो सौ प्रयुक्तपाणेन विधिहेन आचारविदा पुरोहितेन पुरोधया इहे असुना प्रकारेण ॥ ६० ॥ ध्रुवध्वनिध्वं
प्रतिनिधयेते स्मा कल्याणि वारप्रमवात्तवेति वाचस्पतिरुन्नतमोहमूर्त्ता वारास्पतिं तास्मि मितो बचवा ॥ ६१ ॥ व्यापारविधा वस्त्रावधूः पार्व
ती इति प्रतिनिधयेते स्मा आशीर्वादाय सूर्यते स्मा इतीति किं हे कल्याणि हे सुतो देवीरप्रमवात्तवा वीरप्रमविनी चया ॥ अपि अन्यतम उ
क्त्वा वाचस्पतिः परस्वता पितामह आह मूर्त्तौ ईश्वरे आशास्पतिं तास्मि ताः आशा स्या तया स्तमितो निश्चलौ यः स आशास्पतिवचवा ॥
कृत्वा यवारां च उरस्त्रवेदी तावेत्यप्युक्तं न कान्न सौ जायापती लौकिकमेवितव्या ॥ मा ईकृता रोपणमन्त्रं च तं ॥ ६२ ॥ व्यापारतौ जायापती उ
मा हरौ किं हो पवारां रवितो पवारां च उरस्त्रवेदी मम वेदी च मिष्ट्यागत्या पश्चात् लौकिकं लोकानां रोहतां पितव्यं पाणिपीननापे

५३

अनि ५३

कृत्वा अवश्य करणीयं आर्द्राक्षारोपणं कुलतित्रं डलानि योजनं च चतुर्तां श्रेयेतां किं हो जायापती कनकासनस्यै स्वर्णसन
संस्थितौ ॥ ६३ ॥ पत्रांतलमैर्जलविंडुं दै राक्षश्मुक्ताफलजालशोभां तयो रूपर्याय तना लदंड माधतलक्ष्मी कमलातपत्रं ॥ ६४ ॥ व्यापार
लक्ष्मीः आः तयोः हरगोयोः उपरितनविनागे कमलापत्रं पटवत्रं अधत्ता दधे किं ह्यतपत्रं आयतना लदंडं आयतो दीघोनाल दं
मोयस्य तता धुनः किं हं कमलापत्रं आह शुक्ला फलजालशोभां आह ह्यः आ ईषतलं बायमानाः मुक्ताफलजालानां मौक्तिक
मूढानां या जोता कांतिर्यस्मिन् तता केः कुलविंडुं दै वारिकणनिकारे किं हेः कुलविंडुं दै पत्रांतलमैः दलशोतस्थितिः ॥ ६५ ॥
दिधा प्रयुक्तेन च वाङ्मयेन सरस्वती तमिह ननु नावा संस्कारपूतेन वरं वरेण्यं वधूं मुखया ह्यनिबंधनेन ॥ ६६ ॥ व्यापारान्यतम
रस्वती शुतदेवी तन्मिधुनं हरगोरी सुगलं उना व असूयना केना वाङ् मयेना वा वाङ्मया नो विकारेण अवयवेना वाङ्मयेना किं हेन वाङ्मयेने
दिधा प्रयुक्तेना दिधा दिप्रकारेण प्रयुक्तेन योजितेना किं हतन्मिधु नं वरेण्यं वरं वा न्यत वधुनः किं हेन वाङ्मयेन संस्कारपूतेन सं
स्कृतपवित्रेण वरं उना वा वधुनः सुखया ह्यनिबंधनेन च रक्तवधूं उना वा वधुनः किं हेन वाङ्मयेन सुखया ह्यपसुख
या ह्यसहजग्रहणनिबंधने विशेषो यस्य तत् ॥ ६७ ॥ तौ मंधिषु व्यंजि हृत्तिसेदं रगंतरेषु प्रतिबहारां अपश्यतामक्षरसंमुक्तं प्र
योगमाद्यं ललितंगद्वारं ॥ ६८ ॥ व्यापारतौ धौ सुकृते सुकृते मात्रं अक्षरः सां देवांगानां अग्रवेश्णानां ललितंगद्वारं प्रधनांगविहंपनं
अपश्यतां आलोकतां किं हं ललितंगद्वारं आद्यं प्रथमं प्रयोगं नाडा धुनः किं हं ललितंग व्यंजितहृत्तिसेदं व्यंजिते प्रकटाक्रियते हृत्तिसे
दोलास्पता वादनां यस्मिन् तता केधुसंधिषु देहस्थानेषु धुनः किं हं ललिप्रतिबहारां प्रतिबधो व्यनस्मितः रागभरलक्ष्मं यत्र
तता केधुरगंतरेषु शृंगारादिनवसु ॥ ६९ ॥ देवा सदेते हरमूढायां करीटवधं ज्योतिष्यत् श्यावावसाने प्रतिलक्ष्मूनेः ययवि
रपंचारस्य मेवां ॥ ७० ॥ व्यापारकिरीटवधं जलयोधु उदेत्यस्त करजलादेवाः सुराः तदंते नृत्यं शोते उदसार्थं परिणीत उमा कलत्रं हरं इ
रं निपत्य नमस्कृत्य पंचारस्य कंदर्पस्य मेवां ययविरे आर्घ्यामाहुः किं ह्यपंचारस्य श्यावावसाने प्रश्यावावसाने श्यावावसाने प्रतिले
आधाप्ता मूत्रियेन मतम्या ॥ ७१ ॥ तस्मात्तमने सगं वान् विमन्यु व्यापारमात्मन्यपि सायकानां काले वयुक्ता खलु कालविधि विज्ञापनात्

चतुर्दशमेति॥१३॥ व्या॥ तत्रावाहः तस्य कामस्य सायकानां वाणां वापां अधिकारः आत्मन्यपि च कायेऽपि विषयेऽपि विमलः अतो
 गतरोषः सन् अनुमेने अनुमन्य तस्य सुनिश्चितं वाक्यं विद्धिः प्रस्तावकैः सुमन्त्रैः तर्जुनैः मिथुकां अवधरेः प्रयुक्तानि योजितानि
 पनाविज्ञानिका सिद्धि कार्यपरिणामाणि एतिगच्छन्ति याति॥१३॥ अधविबुधगणानां निन्दामौलिर्विस्तृज्या हिति धरणति कन्यामाददानः करेण
 कनककलशरक्षा नक्षिणेनामनाधः किति विरचितशय्यां कौतुकागारमागात्॥१४॥ व्या॥ अधानेतरं इन्द्रमौलिः ईश्वरः तान् विबुधग
 णान् देवप्रमूहान् विस्तृज्या प्रेषयिष्यति॥ हिति विरचितशय्यां सुमितागम्यस्तशयनीयं कौतुकागारं वाग्मगूढं अगातङ्गाभाकिं कुकीण
 ईश्वरः हिति धरणिमावलसुत्रा आददानः एतन् किं हं कौतुकागारे कनककलपकनकम्यकलशः कनककलशाः कनककलशानां
 रक्षापालनं कनककण्ठरक्षायाः नक्षिः तस्य शोभा तयामनाधं प्रयुक्ता ॥१४॥ नवपरिणयलज्जानूषणं तत्र गौरी वदन्तमपहरन्तं तच्छतो
 रूपमीशः अपि त्रायनसखीत्यादन्नवाचं कथं विदुः प्रथममुख । विकारैर्हसयामास गूढं ॥१५॥ व्या॥ अथौहः तत्र तस्मिन् कौ
 तुकागारे शयनगूढे प्रथममुखविकारैः आद्यवदनविलाये कथं विस्मरताकष्टेन गौरी पार्वती गूढं सुमयघातवर्तितवा
 हासयामासा अजिहासयन् किं शौरी नवपणनवं नूतनं तस्य रिणयन्त्याणियहणं वनवपपरिणयातलज्जात्रया पयमंडनेयस्या
 सातां किं कुर्वन्ती गौरी तच्छतो रूपं तेन ईश्वरेण कृतं उद्धेपेन्न तं ऊर्ध्वी कृतातकालोत्पन्ना मुखं अपहरन्ती वदन्तं नवैः कुर्वन्ती पुनः
 किं शौरी अप्यन्यत्र शयनशय्या कालसञ्जीवीनः कथं मयि दत्तवाचं उक्तवन्तां ॥१५॥ इति श्रीकुमारसंज्ञे महाकाव्ये कालिदासकृतौ
 उमायाणियहणसप्तमसर्गस्यावबृत्तिः ॥ ७ ॥ संवत् १९२६ वर्षे मगसिरमासे वैशाखे शुक्लपक्षे तृतीये तिथौ श्रीमद्वि
 त्तमं चन्द्रसिखावधौ नक्षत्रं च शुभं श्रीदधीविमलशिष्यवाचनाकार्यवर्ग्यधुर्व्यश्रीशुभं चन्द्रसिष्यवाचनाकार्यवर्ग्यधुर्व्यश्री
 चाप्यसत्तुङ्गगणेशिष्यवैराग्यं च तावन्निबन्धनलिखितं ॥ शिष्यपदेनैव नैव तावन्निबन्धनलिखितं ॥ श्रीसिखीजीवने ॥ श्रीरस्तु सर्वदा ॥